

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ	
Κατάταξη Άρθρων	
Άρθρο	
1.	Συνοπτικός τίτλος.
	ΜΕΡΟΣ Ι ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
2.	Ερμηνεία.
3.	Σκοπός του παρόντος Νόμου.
4.	Πεδίο εφαρμογής.
5.	Αρχές που διέπουν την ερμηνεία και την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.
6.	Προστασία της οικογενειακής και ιδιωτικής ζωής του παιδιού και της ταυτότητάς του.
7.	Δικαίωμα σε νομική συνδρομή και σε εκπρόσωπηση από δικηγόρο.
8.	Δικαίωμα του παιδιού και των ασκούντων τη γονική μέριμνα σε ενημέρωση και καθοδήγηση.
9.	Εκπαίδευση λειτουργών δημόσια αρχής.
10.	Συντονισμός δημόσιων αρχών και διεπιστημονική προσέγγιση.
11.	Ο Επίτροπος ως εκπρόσωπος παιδιού.
12.	Επιφύλαξη για την εφαρμογή των διατάξεων άλλων Νόμων.
13.	Ποινική ευθύνη παιδιού.
14.	Υποβοήθηση, παρακίνηση ή εξαναγκασμός παιδιού στη διάπραξη αδικήματος.
	ΜΕΡΟΣ ΙΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΧΩΡΙΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
15.	Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους ΙΙ.
16.	Υποχρεώσεις λειτουργών δημόσιων αρχών σε περίπτωση διάπραξης αδικήματος από παιδί.
17.	Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού.
18.	Αρμοδιότητες του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.
19.	Λήψη αποφάσεων του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.
20.	Κοινοποίηση και εφαρμογή αποφάσεων Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.
21.	Δικαίωμα ένστασης κατά αποφάσεων του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.
22.	Η μαρτυρία παιδιού δεν γίνεται αποδεκτή ως μαρτυρία ενώπιον Δικαστηρίου.
	ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΜΕ ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

23.	Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους III.
	Μεταχείριση παιδιών ύποπτων για διάπραξη αδικήματος
24.	Υποχρεώσεις Αστυνομίας και δικαιώματα παιδιών κατά τη σύλληψη.
25.	Υποχρεώσεις Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας.
26.	Ενημέρωση δικηγόρου.
27.	Ανάκριση ή κατάθεση παιδιού.
28.	Κοινοποίηση κατηγοριών και διαδικασιών στο παιδί και στους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού.
29.	Απόλυση από τον αστυνομικό σταθμό.
30.	Συνέπειες μη εφαρμογής διατάξεων.
31.	Έκδοση αστυνομικών διαταγών.
	Εξουσίες Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας - Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης και Συμβούλιο Παιδιού
32.	Παραπομπή παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης αντί ποινικής δίωξης.
33.	Εξουσίες Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.
34.	Παρατήρηση από το Διευθυντή.
35.	Ορισμός επιμελητή και εφαρμογή Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης.
36.	Μελέτη για την ένταξη παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.
37.	Απόφαση για ένταξη παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.
38.	Απόφαση για μη ένταξη παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.
39.	Περιεχόμενο Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης.
40.	Επιβολή Προειδοποιήσεων.
41.	Απολογία και αποζημίωση στο θύμα.
42.	Εποπτεία παιδιού που εντάχθηκε σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.
43.	Επίπεδο εποπτείας.
44.	Εισήγηση για σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.
45.	Απόφαση για σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.
46.	Σύνθεση, σύγκληση και λειτουργία του Συμβουλίου Παιδιού.
47.	Χρονικά πλαίσια εντός των οποίων συγκαλείται Συμβούλιο Παιδιού.
48.	Αρμοδιότητες Συμβουλίου Παιδιού.
49.	Απόψεις προσώπων που δεν συμμετάσχουν στο Συμβούλιο Παιδιού.
50.	Διαδικασία στο Συμβούλιο Παιδιού.

51.	Περίοδος και επίπεδο εποπτείας.
52.	Σχέδιο δράσης για το παιδί.
53.	Διαφωνία επί του σχεδίου δράσης και δικαίωμα ένστασης στο Διευθυντή.
54.	Διαβίβαση σχεδίου δράσης στο Διευθυντή.
55.	Επαναξιολόγηση της περιόδου ή του επιπέδου εποπτείας.
56.	Διοικητική υποστήριξη.
57.	Δυνατότητα προσαγωγής μαρτυρίας σε δικαστική διαδικασία.
58.	Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης.
59.	Αρμοδιότητες και καθήκοντα της Επιτροπής για την Παρακολούθηση της Αποτελεσματικότητας Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης.
60.	Υποχρέωση διασφάλισης κατάλληλης εκπαίδευσης.
61.	Άσκηση βίας εναντίον παιδιού κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.
62.	Πειθαρχική ευθύνη για παραβίαση των διατάξεων του παρόντος Μέρους.
	ΜΕΡΟΣ IV ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
63.	Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους IV.
	Εγκαθίδρυση, συγκρότηση και δικαιοδοσία Δικαστηρίου Παιδιών
64.	Εγκαθίδρυση και συγκρότηση Δικαστηρίου Παιδιών.
65.	Δικαιοδοσία και αρμοδιότητα Δικαστηρίου Παιδιών.
66.	Δικαιοδοσία και αρμοδιότητα Επαρχιακού Δικαστηρίου και Κακουργοδικείου για συγκατηγορούμενους.
67.	Τόπος και χρόνος συνεδριάσεων Δικαστηρίου Παιδιών.
68.	Υποχρεώσεις Δικαστηρίων άλλης δικαιοδοσίας σε σχέση με παιδιά.
69.	Εκπαίδευση Δικαστών Παιδιών.
70.	Επιτηρητές Δοκιμασίας.
	Διαδικασίες ενώπιον Δικαστηρίου Παιδιών
71.	Ποινική δίωξη παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο.
72.	Παραπομπή του παιδιού από το Δικαστήριο στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ή/και σε Συμβούλιο Παιδιού.
73.	Διάταγμα για σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.
74.	Σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.
75.	Σχέδιο δράσης.

76.	Κατάθεση σχεδίου δράσης στο Δικαστήριο Παιδιών.
77.	Εξουσίες του Δικαστηρίου μετά την έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού.
78.	Μη συμμόρφωση παιδιού με το σχέδιο δράσης.
79.	Αξιολόγηση της συμμόρφωσης του παιδιού με το σχέδιο δράσης.
80.	Εφαρμογή διατάξεων αναφορικά με Συμβούλιο Παιδιού.
81.	Διαδικασίες Συμβουλίου Παιδιού.
82.	Διοικητικές υπηρεσίες σε Συμβούλιο Παιδιού.
83.	Απαγόρευση προφυλάκισης παιδιού και εναλλακτικά περιοριστικά μέτρα.
84.	Επιβολή όρων αντί προφυλάκισης.
85.	Μεταφορά παιδιού από και προς το Δικαστήριο.
86.	Πρόσωπα που δικαιούνται να παρίστανται σε διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου.
	ΜΕΡΟΣ V ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΠΟΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ
87.	Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους V.
88.	Ποινές και μέτρα που δύνανται να επιβάλλει το Δικαστήριο Παιδιών.
89.	Έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού.
90.	Προσωρινός περιορισμός σε χώρο περιορισμού παιδιών.
91.	Πρόσβαση στην έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού.
92.	Προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων επί έκθεσης.
93.	Εξουσίες του Δικαστηρίου με την παραλαβή της έκθεσης του κηδεμονευτικού λειτουργού.
94.	Περιεχόμενο έκθεσης του κηδεμονευτικού λειτουργού.
95.	Αποτελέσματα μέτρων και ποινών που επιβάλλονται από το Δικαστήριο δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους.
96.	Διάταγμα αναστολής ποινής υπό όρους.
97.	Διάταγμα καταβολής εξόδων ή/και αποζημίωσης.
98.	Διάταγμα αποζημίωσης από ασκών τη γονική μέριμνα.
99.	Παράλειψη του παιδιού να καταβάλει πρόστιμο, έξοδα ή αποζημίωση.
100.	Διάταγμα γονικής επιτήρησης.
101.	Μη συμμόρφωση με διάταγμα γονικής επιτήρησης.
102.	Διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.
103.	Γενικές προϋποθέσεις έκδοσης διατάγματος κοινοτικής επιτήρησης.
104.	Περιεχόμενο και άλλα θέματα σε σχέση με διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.

105.	Όροι που τίθενται σε διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.
106.	Εξουσία του Δικαστηρίου να τροποποιεί ή ακυρώνει διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.
107.	Διάταγμα κοινοτικής εργασίας.
108.	Διάταγμα Κέντρου Ημέρας.
109.	Διάταγμα επιτήρησης από επιτηρητή δοκιμασίας.
110.	Διάταγμα επιτήρησης -πρόγραμμα εκπαίδευσης ή δραστηριοτήτων.
111.	Διάταγμα επιτήρησης σε εντατική εποπτεία.
112.	Διάταγμα επιτήρησης - Κατ'οίκον επιτήρηση ή διαμονή σε ξενώνα ή σε κέντρο θεραπείας ουσιοεξάρτησης.
113.	Μη συμμόρφωση με διάταγμα επιτήρησης.
114.	Διάταγμα συμβούλου - οικογενειακή υποστήριξη.
115.	Διάταγμα περιορισμού ελευθερίας διακίνησης.
116.	Μη συμμόρφωση με το διάταγμα περιορισμού ελεύθερης διακίνησης.
117.	Διάταγμα επιτήρησης και περιορισμού της ελευθερίας διακίνησης.
	ΜΕΡΟΣ VI ΚΡΑΤΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
118.	Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους VI.
119.	Διάταγμα κράτησης παιδιού.
120.	Διαδικασία πριν από την επιβολή ποινής κράτησης.
121.	Αναστολή ποινής κράτησης.
122.	Καταδίκη για άλλο αδίκημα κατά τη διάρκεια της αναστολής της ποινής κράτησης.
123.	Βασικές αρχές κράτησης παιδιών.
124.	Αρμοδιότητες Υπουργού σε σχέση με θέματα κράτησης παιδιών.
125.	Συμβούλιο Χώρων Κράτησης Παιδιών.
	ΜΕΡΟΣ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
126.	Έκδοση Κανονισμών.
127.	Έκδοση διαταγμάτων.

Ο περί Παιδιών σε Σύγκρουση με το Νόμο Νόμος του 2021 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 55(I) του 2021

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ	
Προοίμιο.	ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται αναγκαία η θέσπιση ειδικού θεσμικού πλαισίου αναφορικά με τη μεταχείριση παιδιών σε σύγκρουση με τον νόμο, στο πλαίσιο του οποίου να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές ανάγκες και τα δικαιώματα των παιδιών που βρίσκονται σε ιδιαίτερα ευάλωτη θέση λόγω της ηλικίας τους, του βαθμού ωριμότητάς τους αλλά και της εξάρτησής τους από τους ενήλικες, και το οποίο να λειτουργεί προληπτικά και αναμορφωτικά, παρέχοντας τη δυνατότητα στα παιδιά αυτά για αποκατάσταση και επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο με προοπτική να μην περιπέσουν εκ νέου σε συμπεριφορές που απαγορεύονται από τον Νόμο,
	ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, για την εγκαθίδρυση συστήματος ποινικής δικαιοσύνης φιλικού προς τα παιδιά δέον να ληφθούν υπόψη-
243 του 1990 5(III) του 2000 9(III) του 2010.	(α) οι διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η οποία κυρώθηκε στη Δημοκρατία με τον περί της Συμβάσεως περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού (Κυρωτικό) Νόμο,
	(β) το Γενικό Σχόλιο Αρ. 10 της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού ημερομηνίας 25 Απριλίου 2007, Αναφορικά με τα Δικαιώματα των Παιδιών στο Σύστημα Ποινικής Δικαιοσύνης για Παιδιά,
	(γ) οι στοιχειώδεις κανόνες των Ηνωμένων Εθνών για την Απονομή Δικαιοσύνης σε Ανηλίκους, κοινώς καλούμενους «κανόνες του Πεκίνου», όπως εγκρίθηκαν από τη Γενική Συνέλευση με το ψήφισμα 40/33 της 29 ^{ης} Νοεμβρίου 1985,
	(δ) οι κανόνες των Ηνωμένων Εθνών για την Προστασία των Ανηλίκων που έχουν Καταδικαστεί σε Στέρση της Ελευθερίας τους, κοινώς καλούμενους «κανόνες της Αβάνας», όπως εγκρίθηκαν από τη Γενική Συνέλευση με το ψήφισμα 45/113 της 14 ^{ης} Δεκεμβρίου 1990,
	(ε) οι Κατευθυντήριες Γραμμές των Ηνωμένων Εθνών για την Πρόληψη της Εγκληματικότητας των Νέων, κοινώς καλούμενες «κατευθυντήριες γραμμές του Ριάντ», όπως εγκρίθηκαν από τη Γενική Συνέλευση με το ψήφισμα 45/112 της 14 ^{ης} Δεκεμβρίου 1990,
	(στ) οι Κατευθυντήριες Γραμμές των Ηνωμένων Εθνών για τη Δικαιοσύνη σε Υποθέσεις με Ανήλικα Θύματα και Ανήλικους Αυτόπτες Μάρτυρες, που εγκρίθηκαν από την ολομέλεια του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου του ΟΗΕ με το ψήφισμα 2005/20 στις 22 Ιουλίου 2005,
	(ζ) οι Κατευθυντήριες Γραμμές του Συμβουλίου της Ευρώπης αναφορικά με τη Φιλική προς το Παιδί Δικαιοσύνη, που υιοθετήθηκαν από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 27 Νοεμβρίου 2010,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L132, 21.5.2016, σ.1.	ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η Δημοκρατία έχει υποχρέωση εναρμόνισης της εθνικής νομοθεσίας με την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11 ^{ης} Μαΐου 2016 σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών»,
	Για όλους αυτούς τους λόγους, η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:
Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Παιδιών σε Σύγκρουση με το Νόμο Νόμος του 2021.

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ερμηνεία.	2. Στον παρόντα Νόμο εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-
	«Ανεπίσημη Προειδοποίηση» σημαίνει την προειδοποίηση που επιβάλλεται σε παιδί δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (5) του άρθρου 40·
33 του 1964 35 του 1975 72 του 1977 59 του 1981 3 του 1987 158 του 1988 109 του 1991 132 του 2015.	«Ανώτατο Δικαστήριο» σημαίνει το Ανώτατο Δικαστήριο, το οποίο εγκαθιδρύθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμου·
73(Ι) του 2004 94(Ι) του 2005 28(Ι) του 2006 73(Ι) του 2006 153(Ι) του 2006 93(Ι) του 2008 36(Ι) του 2010 169(Ι) του 2011 52(Ι) του 2012 115(Ι) του 2012 4(Ι) του 2013 84(Ι) του 2015 64(Ι) του 2016 99(Ι) του 2016 114(Ι) του 2016 4(Ι) του 2018 66(Ι) του 2018 51(Ι) του 2019 101(Ι) του 2019 162(Ι) του 2019 4(Ι) του 2021 18(Ι) του 2021 42(Ι) του 2021.	«Αρχηγός Αστυνομίας» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον περί Αστυνομίας Νόμο·
216 του 1990 60(Ι) του 1995 95(Ι) του 1995 30(Ι) του 1997 60(Ι) του 1997 21(Ι) του 1998 190(Ι) του 2002 203(Ι) του 2004 68(Ι) του 2008.	«ασκών τη γονική μέριμνα» σημαίνει πρόσωπο που ασκεί τη γονική μέριμνα παιδιού σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου·
	«Αστυνομία» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον περί Αστυνομίας Νόμο·
	«γονική μέριμνα» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο άρθρο 5 του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου·
	«δημόσια αρχή» σημαίνει το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, την Αστυνομία, τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το Τμήμα

	<p>Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, τις Υπηρεσίες Υγείας του Υπουργείου Υγείας, τις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας του Υπουργείου Υγείας, την Υπηρεσία Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας, την Εκπαιδευτική Υπηρεσία, το Δικαστήριο Παιδιών και οποιαδήποτε υπηρεσίες αυτού, καθώς και οποιαδήποτε άλλη αρχή του δημοσίου τομέα, η οποία εμπλέκεται με οποιονδήποτε τρόπο σε υπόθεση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο·</p>
	<p>«διάταγμα επιτροπείας» σημαίνει διάταγμα Οικογενειακού Δικαστηρίου που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 18 ή 21 του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου, με το οποίο ανατίθεται, εν όλω ή εν μέρει, η επιμέλεια παιδιού σε επίτροπο κατά την έννοια του εν λόγω Νόμου·</p>
	<p>«Διευθυντής» σημαίνει τον Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας ή εκπρόσωπό του·</p>
	<p>«Δικαστήριο» σημαίνει το Δικαστήριο Παιδιών που συγκροτείται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 64·</p>
	<p>«Δικαστής Παιδιών» σημαίνει πρόσωπο, το οποίο ορίζεται ως Πρόεδρος του Δικαστηρίου Παιδιών, Ανώτερος Δικαστής Παιδιών ή Δικαστής Παιδιών από το Ανώτατο Δικαστήριο δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 64·</p>
<p>10 του 1969 67 του 1978 53 του 1979 4 του 1985 100 του 1985 168 του 1986 65 του 1987 129 του 1987 157 του 1987 162 του 1987 179 του 1987 180 του 1987 245 του 1987 76 του 1988 107 του 1988 234 του 1988 105 του 1990 135 του 1991 151 του 1991 251 του 1991 12(I) του 1992 50(I) του 1992 78(I) του 1992 80(I) του 1992 81(I) του 1992 116(I) του 1992 40(I) του 1993 41(I) του 1993 46(I) του 1993 8(I) του 1994 37(I) του 1994 26(I) του 1995 72(I) του 1995 25(I) του 1996 43(I) του 1996 110(I) του 1996 42(I) του 1997 88(I) του 1997 5(I) του 1998 23(I) του 1998 46(I) του 1998 57(I) του 1998</p>	<p>«Εκπαιδευτική Υπηρεσία» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου·</p>

<p>79(Ι) του 1998 12(Ι) του 1999 30(Ι) του 1999 44(Ι) του 1999 84(Ι) του 1999 157(Ι) του 1999 31(Ι) του 2000 48(Ι) του 2000 83(Ι) του 2000 131(Ι) του 2000 13(Ι) του 2001 21(Ι) του 2001 162(Ι) του 2001 163(Ι) του 2001 135(Ι) του 2002 207(Ι) του 2002 17(Ι) του 2003 113(Ι) του 2003 44(Ι) του 2004 80(Ι) του 2004 100(Ι) του 2006 36(Ι) του 2007 52(Ι) του 2007 84(Ι) του 2008 21(Ι) του 2010 93(Ι) του 2010 21(Ι) του 2011 24(Ι) του 2011 195(Ι) του 2011 76(Ι) του 2012 164(Ι) του 2012 8(Ι) του 2014 76(Ι) του 2014 101(Ι) του 2015 127(Ι) του 2015 128(Ι) του 2015 185(Ι) του 2015 48(Ι) του 2016 74(Ι) του 2016 19(Ι) του 2017 61(Ι) του 2017 68(Ι) του 2018 54(Ι) του 2019 124(Ι) του 2019 24(Ι) του 2021.</p>	
<p>74(Ι) του 2007 44(Ι) του 2014.</p>	<p>«εκπρόσωπος» σημαίνει τον Επίτροπο Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού, ο οποίος δύναται να διορίζεται για να εκπροσωπεί παιδί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και του περί Επιτρόπου Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού Νόμου·</p>
	<p>«επιμελητής» σημαίνει πρόσωπο που υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, εκπαιδευμένο σε θέματα δικαιωμάτων του παιδιού, το οποίο ενεργεί ως σύνδεσμος της Αστυνομίας με δημόσιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με αρμοδιότητες ή υποχρεώσεις δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου ή/και με τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού·</p>
	<p>«Επίσημη Προειδοποίηση» σημαίνει την προειδοποίηση που επιβάλλεται σε παιδί δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του άρθρου 40·</p>
	<p>«Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης» σημαίνει την επιτροπή που διορίζεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 58·</p>

	<p>«Επίτροπος» σημαίνει τον Επίτροπο Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού ο οποίος διορίζεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 10 του περί Επιτρόπου Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού Νόμου.</p>
	<p>«θύμα» σημαίνει-</p> <p>(α) φυσικό πρόσωπο το οποίο υπέστη ζημία, συμπεριλαμβανομένης της σωματικής, της ψυχικής ή της συναισθηματικής βλάβης ή της οικονομικής ζημίας που προκλήθηκε απευθείας από αξιόποινη πράξη,</p> <p>(β) τα μέλη της οικογένειας προσώπου ο θάνατος του οποίου προκλήθηκε απευθείας από αξιόποινη πράξη, τα οποία έχουν υποστεί ζημία εξαιτίας του θανάτου του εν λόγω προσώπου.</p> <p>Νοείται ότι, αναγνωρίζεται η ιδιότητα του θύματος σε πρόσωπο, ανεξάρτητα από τον εντοπισμό, τη σύλληψη, τη δίωξη ή την καταδίκη του δράστη και ανεξάρτητα από την οικογενειακή σχέση μεταξύ του εν λόγω προσώπου και του δράστη.</p>
164(Ι) του 2017 67(Ι) του 2018.	<p>«κέντρο θεραπείας ουσιοεξάρτησης» σημαίνει κέντρο θεραπείας αδειοδοτημένο από την Αρχή Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων Κύπρου δυνάμει των διατάξεων του περί Πρόληψης της Χρήσης και Διάδοσης Ναρκωτικών και Άλλων Εξαρτησιογόνων Ουσιών (Αρχή Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων Κύπρου) Νόμου.</p>
	<p>«κηδεμονευτικός λειτουργός» σημαίνει πρόσωπο ειδικά εκπαιδευμένο σε θέματα παιδικής παραβατικότητας και δικαιωμάτων του παιδιού, το οποίο διορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και την εκτέλεση των καθηκόντων που καθορίζονται στον παρόντα Νόμο ή σε διάταγμα που εκδίδει ο Υπουργός Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και δυνατό να περιλαμβάνει Λειτουργούς Κοινωνικών Υπηρεσιών ειδικά εξουσιοδοτημένους ως κηδεμονευτικούς λειτουργούς.</p>
	<p>«Λειτουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών» σημαίνει λειτουργό των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.</p>
	<p>«Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού» σημαίνει το προβλεπόμενο στις διατάξεις του άρθρου 17 συμβούλιο.</p>
	<p>«παιδί» σημαίνει πρόσωπο, το οποίο δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18^ο) έτος της ηλικίας του και περιλαμβάνει πρόσωπο, το οποίο δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21^ο) έτος της ηλικίας του, όταν πρόκειται να εφαρμοστούν τα προβλεπόμενα στον παρόντα Νόμο μέτρα αναφορικά με αδίκημα που διαπράχθηκε από το εν λόγω πρόσωπο πριν από τη συμπλήρωση του δέκατου όγδου (18^{ου}) έτους της ηλικίας του.</p>
	<p>«παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο» σημαίνει πρόσωπο που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18^ο) έτος της ηλικίας του, το οποίο έχει διαπράξει ποινικό αδίκημα ή θεωρείται ύποπτο διάπραξης ποινικού αδικήματος και κατ' εξαίρεση πρόσωπο που δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21^ο) έτος της ηλικίας του για αξιόποινες πράξεις τις οποίες τέλεσε πριν από τη συμπλήρωση του δέκατου όγδου (18^{ου}) έτους της ηλικίας του:</p> <p>Νοείται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ή δεν καταστεί δυνατό να εντοπιστούν οι ασκούντες τη γονική μέριμνα για να δώσουν στοιχεία ή από τις δηλώσεις του προσώπου δεν μπορεί να προσδιοριστεί ότι το πρόσωπο έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18^ο) έτος της ηλικίας του, το εν λόγω πρόσωπο τεκμαίρεται ότι είναι παιδί εκτός εάν, κατόπιν ιατρικής εξέτασης, διαπιστωθεί ότι έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18^ο) έτος της ηλικίας του.</p>
	<p>«Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης» ή «Πρόγραμμα» σημαίνει πρόγραμμα στο οποίο δύναται να ενταχθεί παιδί ως εναλλακτικό της ποινικής δίωξης μέτρο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32.</p>
	<p>«πρόσωπο» σημαίνει φυσικό πρόσωπο.</p>
	<p>«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η οποία κυρώθηκε στη Δημοκρατία με τον περί της Συμβάσεως περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού (Κυρωτικό) Νόμο.</p>

	«Συμβούλιο Παιδιού» ή «Συμβούλιο» σημαίνει το συμβούλιο που συγκαλείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 ή του άρθρου 74.
	«Σύμβουλος Παιδιού» σημαίνει Λειτουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών ή ιδιώτη επαγγελματία ειδικά εκπαιδευμένο και εξουσιοδοτημένο από το Διευθυντή για να ασκεί τις αρμοδιότητες που του ανατίθενται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.
	«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.
	«χώρος κράτησης παιδιών» σημαίνει ειδικό χώρο κράτησης εκτός φυλακών, ο οποίος ορίζεται από τον Υπουργό, είναι ειδικά προσαρμοσμένος για την κράτηση παιδιών, διασφαλίζει την άσκηση των δικαιωμάτων των παιδιών, ανεξάρτητα από τον περιορισμό της προσωπικής τους ελευθερίας και πληροί τις προδιαγραφές και προϋποθέσεις που καθορίζονται σε διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 127.
Σκοπός του παρόντος Νόμου.	3. Σκοπός του παρόντος Νόμου είναι η εγκαθίδρυση συστήματος δικαιοσύνης φιλικού προς τα παιδιά σε σύγκρουση με τον νόμο, η ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν στην σύγκρουση παιδιών με τον νόμο, και ειδικότερα στην πρόληψη, αντιμετώπιση και καταστολή της, στην εγκαθίδρυση των απαραίτητων δομών και μηχανισμών πρόληψης και αντιμετώπισης της σύγκρουσης παιδιών με τον νόμο, καθώς και η ρύθμιση της μεταχείρισης παιδιών στο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης σύμφωνα με τις αρχές και διατάξεις της Σύμβασης και άλλων διεθνών προτύπων κανόνων αναφορικά με τη μεταχείριση παιδιών στο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης.
Πεδίο εφαρμογής.	4. Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται αναφορικά με τα δικαιώματα παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, το οποίο-
133(I) του 2004 112(I) του 2006 30(I) του 2014 183(I) του 2014 21(I) του 2017.	(α) είναι ύποπτο ή κατηγορούμενο σε ποινική διαδικασία ή καταδικασθέν για διάπραξη αδικήματος επί του οποίου έχουν δικαιοδοσία τα δικαστήρια της Δημοκρατίας, ή υπόκειται σε διαδικασία έκδοσης, δυνάμει των διατάξεων του περί Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των Διαδικασιών Παράδοσης Εκζητουμένων μεταξύ των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης Νόμου,
	(β) δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21 ^ο) έτος της ηλικίας του, για πράξεις που τέλεσε πριν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18 ^ο) έτος της ηλικίας του και εφόσον βρίσκεται υπό κράτηση ή έχει ενταχθεί σε ειδικό πρόγραμμα αποδικαστικοποίησης ή στήριξης και κοινωνικής αποκατάστασης ή/και επανένταξης.
Αρχές που διέπουν την ερμηνεία και την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.	5. -(1) Πρόσωπο ή/και δημόσια αρχή που εμπλέκεται με οποιονδήποτε τρόπο στην ερμηνεία και στην εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου ερμηνεύει και εφαρμόζει τις διατάξεις αυτές σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη Σύμβαση και ειδικότερα-
	(α) με σεβασμό στο τεκμήριο της αθωότητας του παιδιού,
	(β) χωρίς διάκριση βάσει της φυλής, του χρώματος, του φύλου, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, της υπηκοότητας, της εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, της περιουσιακής κατάστασης, της ανικανότητας, της γέννησης ή του σεξουαλικού προσανατολισμού του παιδιού ή των γονέων ή των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης αφορά το παιδί,
	(γ) με σεβασμό στο εγγενές δικαίωμα του παιδιού στη ζωή, στην επιβίωση και στην ανάπτυξη,
	(δ) με σεβασμό στην αξιοπρέπεια και στην προσωπική αξία του παιδιού και με αμεροληψία, με ιδιαίτερη προσοχή στην ηλικία, στην ωριμότητα και στο επίπεδο κατανόησης του παιδιού, στην προσωπική του κατάσταση, στην ευημερία και στις ιδιαίτερες ανάγκες του, και με πλήρη σεβασμό στη σωματική και ψυχολογική ακεραιότητά του,

	(ε) λαμβάνοντας υπόψη πρώτιστα το συμφέρον του παιδιού κατά τη λήψη οποιασδήποτε απόφασης η οποία το επηρεάζει,
	(στ) με σεβασμό στο δικαίωμα του παιδιού να εκφράζει τις απόψεις του και να συμμετέχει στη λήψη αποφάσεων που το αφορούν, ανάλογα με την ηλικία και τον βαθμό ωριμότητάς του,
	(ζ) με σεβασμό στην απαγόρευση των βασανιστηρίων και στην αρχή ότι κανένα παιδί δεν υποβάλλεται σε ποινές ή μεταχείριση που είναι απάνθρωπες ή εξευτελιστικές ή δυσανάλογες του αδικήματος,
	(η) με σεβασμό στην αρχή ότι η ποινική δίωξη και η στέρηση ελευθερίας παιδιού συνιστούν έσχατο μέτρο,
	(θ) με σεβασμό στην αρχή ότι η στέρηση της ελευθερίας παιδιού που έχει διωχθεί ποινικά και έχει καταδικαστεί για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος περιορίζεται στον ελάχιστο κατάλληλο χρόνο και, όπου είναι δυνατόν, επιλέγονται μέτρα εναλλακτικά της κράτησης.
	(2) Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου πρόσωπο, δημόσια αρχή ή όργανο ασκεί τις αρμοδιότητές του στη βάση ατομικής αξιολόγησης του παιδιού και ειδικότερα λαμβάνει υπόψη την ηλικία, τον βαθμό ωριμότητας, την υγεία, τη διανοητική και φυσική ανάπτυξη του παιδιού, καθώς και κατά πόσο το παιδί βρίσκεται σε ευάλωτη κατάσταση λαμβάνοντας υπόψη το περιβάλλον και τις συνθήκες διαβίωσης και ανατροφής του.
	(3) Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου, κάθε πρόσωπο, δημόσια αρχή ή όργανο διασφαλίζει ότι οι προβλεπόμενες στον παρόντα Νόμο διαδικασίες που αφορούν παιδιά χαρακτηρίζονται ως επείγουσες και εξετάζονται με τη δέουσα επιμέλεια.
Προστασία της οικογενειακής και ιδιωτικής ζωής του παιδιού και της ταυτότητάς του. Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L119, 4.5.2016, σ. 1. 125(Ι) του 2018. 44(Ι) του 2019.	6.-(1) Πρόσωπο ή/και δημόσια αρχή που εμπλέκεται με οποιονδήποτε τρόπο στην ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου προστατεύει την οικογενειακή και ιδιωτική ζωή του παιδιού, καθώς και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27 ^{ης} Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και για την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων)», του περί Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Δεδομένων αυτών Νόμου και του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από Αρμόδιες Αρχές για τους Σκοπούς της Πρόληψης, Διερεύνησης, Ανίχνευσης ή Δίωξης Ποινικών Αδικημάτων ή της Εκτέλεσης Ποινικών Κυρώσεων και για την Ελεύθερη Κυκλοφορία των Δεδομένων αυτών Νόμου.
	(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας των διατάξεων του εδαφίου (1), απαγορεύεται η δημοσίευση, η μετάδοση, η αναμετάδοση ή η διαρροή με οποιοδήποτε μέσο-
	(α) πληροφοριών αναφορικά με την αποδοχή οποιουδήποτε παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης ή αναφορικά με το περιεχόμενο τέτοιου προγράμματος,
	(β) του ονόματος, της διεύθυνσης ή του σχολείου του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο ή οποιαδήποτε άλλη πληροφορία, περιλαμβανομένων φωτογραφιών, που δυνατό να οδηγήσει στην αποκάλυψη της ταυτότητας του παιδιού,
	(γ) πληροφοριών αναφορικά με δικαστικές ή εξωδικαστικές διαδικασίες ή προγράμματα παρέμβασης σε σχέση με παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, με τρόπο που να αποκαλύπτεται, άμεσα ή έμμεσα, η ταυτότητα του παιδιού.
	(3) Οι διατάξεις των εδαφίων (1) και (2) δεν εφαρμόζονται σε σχέση με δημοσιεύματα, μεταδόσεις ή αναμεταδόσεις-
	(α) στατιστικών στοιχείων που αφορούν σε Προγράμματα Αποδικαστικοποίησης,

	(β) στατιστικών στοιχείων που αφορούν γενικά θέματα παιδικής παραβατικότητας,
	(γ) των αποτελεσμάτων έρευνας αναφορικά με την εφαρμογή Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης ή οποιοδήποτε άλλου μέτρου εναλλακτικής παρέμβασης προβλέπεται στον παρόντα Νόμο,
	(δ) φωτογραφιών παιδιών ή πληροφοριών για παιδιά, τα οποία καταζητούνται στο πλαίσιο διερεύνησης κακουργήματος, η οποία πραγματοποιείται με την έγκριση του Αρχηγού Αστυνομίας.
	(4) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις των εδαφίων (1) και (2) είναι ένοχο αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.
Δικαίωμα σε νομική συνδρομή και σε εκπροσώπηση από δικηγόρο.	7.-(1) Παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο έχει δικαίωμα εκπροσώπησης από δικηγόρο σε κάθε διαδικασία που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο, είτε ενώπιον Δικαστηρίου είτε εξωδικαστικώς.
165(Ι) του 2002 22(Ι) του 2005 77(Ι) του 2005 43(Ι) του 2006 132(Ι) του 2009 172(Ι) του 2011 8(Ι) του 2012 64(Ι) του 2014 105(Ι) του 2014 140(Ι) του 2014 20(Ι) του 2015 173(Ι) του 2015 111(Ι) του 2016 72(Ι) του 2019.	(2) Παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο έχει δικαίωμα δωρεάν νομικής αρωγής ενώπιον Δικαστηρίου δυνάμει των διατάξεων του περί Νομικής Αρωγής Νόμου, εφόσον οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους ή σε περίπτωση που το εν λόγω παιδί έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18 ^ο) έτος της ηλικίας του, το ίδιο δεν διαθέτει επαρκείς πόρους, και σε τέτοια περίπτωση το Δικαστήριο καλεί το παιδί, τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, ανάλογα με την περίπτωση, να υποβάλουν αίτηση για νομική αρωγή.
163(Ι) του 2005 185(Ι) του 2014 22(Ι) του 2017 111(Ι) του 2018 71(Ι) του 2019.	(3) Παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο έχει δικαίωμα δωρεάν νομικής αρωγής κατά το ανακριτικό στάδιο, δυνάμει των διατάξεων του περί των Δικαιωμάτων Ύποπτων Προσώπων, Προσώπων που Συλλαμβάνονται και Προσώπων που τελούν υπό Κράτηση Νόμου και το παιδί, οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, ανάλογα με την περίπτωση, ζητούν από το μέλος της αστυνομίας που έχει την ευθύνη των ανακρίσεων την παραχώρηση νομικής αρωγής κατά το ανακριτικό στάδιο.
	(4) Παιδί, το οποίο δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18 ^ο) έτος της ηλικίας του δεν επιτρέπεται υπό οποιοσδήποτε συνθήκες να παραιτηθεί από το δικαίωμα εκπροσώπησης από δικηγόρο.
	(5) Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 24, 26 και 27, παιδί λαμβάνει τη συνδρομή δικηγόρου χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση μόλις αυτό ενημερωθεί ότι είναι ύποπτο ή κατηγορούμενο και, σε κάθε περίπτωση, λαμβάνει τη συνδρομή δικηγόρου χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση σε όποιο από τα ακόλουθα γεγονότα επισυμβεί νωρίτερα:
	(α) Πριν ή κατά τη διεξαγωγή ανάκρισης ή λήψης κατάθεσης·
	(β) όταν έχει κλητευθεί δεόντως ενώπιον Δικαστηρίου, πριν παραστεί ενώπιον του Δικαστηρίου·
	(γ) μετά τη στέρηση της ελευθερίας του.
	(6) Η συνδρομή και εκπροσώπηση από δικηγόρο περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

	(α) Δικαίωμα κατ' ιδίαν συνάντησης και επικοινωνίας του παιδιού με το δικηγόρο, μεταξύ άλλων, πριν από τη διεξαγωγή ανάκρισης ή λήψης κατάθεσης από την Αστυνομία ή οποιοδήποτε πρόσωπο διορίζεται ως ανακριτής δυνάμει Νόμου·
	(β) παροχή διευκρινίσεων και συμβουλών κατά την ανάκριση ή κατάθεση παιδιού σχετικά με την ακολουθητέα διαδικασία και τα δικονομικά δικαιώματά του που σχετίζονται με την ανάκριση:
	Νοείται ότι, το γεγονός της συμμετοχής του δικηγόρου καταγράφεται από τις ανακριτικές αρχές βάσει διαδικασίας που καθορίζεται με αστυνομική διαταγή που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του περί Αστυνομίας Νόμου.
	(7) Η επικοινωνία μεταξύ δικηγόρου και παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο είναι σε κάθε περίπτωση εμπιστευτική και γίνεται χωρίς την παρουσία άλλου προσώπου:
	Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου η αναφερόμενη στο παρόν εδάφιο επικοινωνία περιλαμβάνει τις συναντήσεις, την αλληλογραφία, τις τηλεφωνικές συνομιλίες και οποιασδήποτε άλλης μορφής επικοινωνία δυνατό να καθορίζεται με Νόμο.
	(8)(α) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (9), επιτρέπεται παρέκκλιση από τις διατάξεις του εδαφίου (5) σε περίπτωση που-
	(i) είναι αδύνατη η συνδρομή δικηγόρου για λόγους γεωγραφικής απομόνωσης, ή
	(ii) υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αποτραπούν σοβαρές συνέπειες για τη ζωή, την ελευθερία ή τη σωματική ακεραιότητα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, ή
	(iii) υπάρχει επιτακτική ανάγκη ανάληψης άμεσης δράσης από την Αστυνομία προς αποτροπή σοβαρού κινδύνου για την ποινική διαδικασία.
	(β) Η δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) παρέκκλιση επιτρέπεται εφόσον είναι αναλογική και δεν υπερβαίνει τα όρια του αναγκαίου υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα του εικαζόμενου ποινικού αδικήματος, την περιπλοκότητα της υπόθεσης και τα μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν όσον αφορά το εν λόγω αδίκημα, με πρωταρχική πάντοτε σημασία στο συμφέρον του παιδιού.
	(9) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (8), παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο δικαιούται σε κάθε περίπτωση συνδρομή και εκπροσώπηση από δικηγόρο-
	(α) όταν καλείται να παραστεί σε διέλευση προσώπων για αναγνώριση,
	(β) όταν καλείται να παραστεί σε αναπαράσταση εγκλήματος,
	(γ) όταν προσάγεται ενώπιον Δικαστηρίου, προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με τον περιορισμό του σε χώρο περιορισμού παιδιών, ή κατά τη διάρκεια του περιορισμού του σε χώρο περιορισμού παιδιών.
Δικαίωμα του παιδιού και των ασκούντων γονική μέριμνα αυτού σε ενημέρωση και καθοδήγηση.	8.-(1) Παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού, ο εκπρόσωπος του παιδιού, εάν έχει διοριστεί και άλλος κατάλληλος ενήλικας που ορίζεται από το παιδί όπως προβλέπεται στην παράγραφο (γ) του εδαφίου (2), εάν έχει οριστεί ενημερώνεται αμέσως από την Αστυνομία ή τον ανακριτή, ανάλογα με την περίπτωση, αναφορικά με τα ακόλουθα δικαιώματα του παιδιού δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου και τις ακόλουθες διαδικασίες που προβλέπονται σε αυτόν:
	(α) Το αδίκημα για το οποίο θεωρείται ύποπτο το παιδί και, σε περίπτωση σύλληψής του, τους λόγους σύλληψης·
	(β) το δικαίωμα να ενημερωθούν οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή ο εκπρόσωπος του παιδιού ή άλλος κατάλληλος ενήλικας·
	(γ) το δικαίωμα εκπροσώπησης από δικηγόρο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7·

	(δ) το δικαίωμα της σιωπής·
	(ε) το δικαίωμα της μη αυτοενοχοποίησης·
	(στ) το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση·
	(ζ) το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6·
	(η) το δικαίωμα σε νομική αρωγή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7·
	(θ) το δικαίωμα συνοδείας από τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του, ανάλογα με την περίπτωση, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου·
	(ι) σε όσο το δυνατόν πιο πρώιμο και κατάλληλο στάδιο της διαδικασίας ενημερώνεται αναφορικά με-
	(i) το δικαίωμα σε ατομική αξιολόγηση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10,
	(ii) το δικαίωμα ιατρικής εξέτασης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος σε ιατρική περίθαλψη και σε ψυχολογική αξιολόγηση,
	(iii) το δικαίωμα περιορισμού της στέρησης της ελευθερίας του και της χρήσης εναλλακτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος σε περιοδική επανεξέταση της κράτησης,
	(iv) το δικαίωμα συνοδείας από τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού ή τον εκπρόσωπό του, ανάλογα με την περίπτωση, κατά την ακροαματική διαδικασία,
	(v) το δικαίωμα αυτοπρόσωπης παράστασης στη δίκη όπως προβλέπεται στο άρθρο 86,
	(vi) την ύπαρξη μέτρων προστασίας του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο στο πλαίσιο των διαδικασιών, και το δικαίωμά του σε εξατομικευμένη εξέταση της υπόθεσής του,
	(vii) τους μηχανισμούς στήριξης του παιδιού κατά τη συμμετοχή του σε δικαστική ή εξωδικαστική διαδικασία ή σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης,
	(viii) τις πιθανές δικαστικές ή εξωδικαστικές διαδικασίες και τις πιθανές συνέπειές τους ή τα Προγράμματα Αποδικαστικοποίησης, περιλαμβανομένου του δικαιώματός να μη στερείται της ελευθερίας του παρά μόνο ως έσχατου μέτρου,
	(ix) σε περίπτωση που είναι γνωστή, την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής εξωδικαστικής ή δικαστικής διαδικασίας ή Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης και οποιασδήποτε άλλης συναφούς διαδικασίας,
	(x) τη γενικότερη πορεία και την έκβαση της διαδικασίας ή οποιασδήποτε παρεμβατικής δράσης,
	(xi) τη δυνατότητα επανεξέτασης των αποφάσεων που το αφορούν, περιλαμβανομένου του δικαιώματος περιοδικής επανεξέτασης αποφάσεων στέρησης της ελευθερίας του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου,
	(xii) την ύπαρξη υπηρεσιών ή οργανισμών που δυνατό να παράσχουν υποστήριξη, καθώς και για τα μέσα πρόσβασης στις εν λόγω υπηρεσίες και τη δυνατότητα χορήγησης οικονομικής βοήθειας ή/και νομικής αρωγής, εκεί και όπου εφαρμόζεται,
	(xiii) το σύστημα και τις συναφείς διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, λαμβανομένων υπόψη της ιδιαίτερης θέσης του παιδιού σε αυτά και του ρόλου που ενδέχεται να διαδραματίσει στο πλαίσιο αυτών, καθώς και για τα διάφορα στάδια των διαδικασιών,
	(xiv) τα μέσα που έχει στη διάθεσή του, προκειμένου να αντιμετωπίσει πιθανές παραβιάσεις των δικαιωμάτων του, όπως η δυνατότητα κίνησης δικαστικής ή εξωδικαστικής διαδικασίας ή ανάληψης άλλης δράσης, περιλαμβανομένων πληροφοριών για την προβλεπόμενη διάρκεια των διαδικασιών και για τη δυνατότητα

	πρόσβασης σε ανεξάρτητους μηχανισμούς υποβολής καταγγελιών, σε περίπτωση παραβίασης των δικαιωμάτων του που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο.
	(2) Η προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) πληροφόρηση παρέχεται-
	(α) στο παιδί σε απλή και κατανοητή γλώσσα και, σε κάθε περίπτωση, οι παρεχόμενες πληροφορίες καταγράφονται σε έντυπο καταγραφής που καθορίζεται με αστυνομική διαταγή που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του περί Αστυνομίας Νόμου,
	(β) απευθείας στο παιδί και σε καμία περίπτωση η πληροφόρηση των ασκούντων γονική μέριμνα ή του εκπροσώπου του ή άλλου ενήλικα δεν υποκαθιστά την υποχρέωση για πληροφόρηση του ίδιου του παιδιού,
	(γ) σε ενήλικα άλλον από τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον επίτροπο, ο οποίος ορίζεται από το παιδί και γίνεται αποδεκτός, υπό αυτή την ιδιότητα, από τον Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, σε περίπτωση που η παροχή της εν λόγω ενημέρωσης στους ασκούντες τη γονική μέριμνα-
	(i) αντιβαίνει στο συμφέρον του παιδιού,
	(ii) δεν είναι εφικτή επειδή, αν και καταβλήθηκαν εύλογες προσπάθειες, είναι αδύνατη η επικοινωνία με τον ασκούντα τη γονική μέριμνα ή είναι άγνωστη η ταυτότητά του,
	(iii) δύναται, βάσει αντικειμενικών και πραγματικών περιστατικών, να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο την ποινική διαδικασία.
	(3) Σε περίπτωση που το παιδί δεν έχει ορίσει άλλο κατάλληλο ενήλικα ή ο ενήλικας που έχει οριστεί από το παιδί δεν γίνεται αποδεκτός από τον Διευθυντή, ο Διευθυντής, λαμβάνοντας υπόψη το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού, ορίζει και παρέχει την προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) ενημέρωση σε άλλο πρόσωπο ή στον Επίτροπο.
	(4) Σε περίπτωση που οι περιστάσεις που οδήγησαν στην εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (γ) του εδαφίου (2) έχουν παύσει να υφίστανται, κάθε πληροφορία που λαμβάνει το παιδί, σύμφωνα με το εδάφιο (1), παρέχεται και στους ασκούντες τη γονική μέριμνα.
Εκπαίδευση λειτουργιών δημόσιας αρχής.	9.- (1) Λειτουργός δημόσιας αρχής που έρχεται σε επαφή με παιδιά, στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου, τυγχάνει εκπαίδευσης σχετικά με τα δικαιώματα και τις ανάγκες παιδιών κάθε ηλικίας, καθώς και με τις διαδικασίες που είναι κατάλληλες για κάθε ηλικία, ώστε να μπορεί να επικοινωνεί με παιδιά κάθε ηλικίας και σε κάθε στάδιο της ανάπτυξής τους, και ειδικότερα με παιδιά σε ιδιαίτερα ευάλωτη κατάσταση.
	(2) Υπουργός ή αρμόδια αρχή που προΐσταται δημόσιας αρχής ή λειτουργού, περιλαμβανομένων των δικαστηρίων της Δημοκρατίας, που εμπλέκεται στην εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου, διασφαλίζει την εκπαίδευση των λειτουργών του όπως προβλέπεται στο παρόν άρθρο.
Συντονισμός δημόσιων αρχών και διεπιστημονική προσέγγιση.	10.- (1) Οι δημόσιες αρχές που εμπλέκονται με οποιονδήποτε τρόπο στην εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου συνεργάζονται στενά μεταξύ τους με στόχο τη διαμόρφωση ολοκληρωμένης και σφαιρικής αντίληψης όσον αφορά το παιδί και την αξιολόγηση της νομικής, ψυχολογικής, κοινωνικής, συναισθηματικής, σωματικής και γνωστικής κατάστασής του σε εξατομικευμένο επίπεδο, με την ενεργό συμμετοχή του παιδιού ανάλογα με την ηλικία, τον βαθμό ωριμότητας και ανάπτυξής του ή/και μέσω εκπροσώπου του, εάν έχει διοριστεί:
	Νοείται ότι, η αναφερόμενη στο παρόν άρθρο ατομική αξιολόγηση επικαιροποιείται καθ' όλη τη διάρκεια διαδικασίας που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο, σε περίπτωση που οι περιστάσεις που αποτελούν τη βάση της ατομικής αξιολόγησης μεταβληθούν σημαντικά στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας.

	(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας συντονίζουν τους επαγγελματίες που εργάζονται με το παιδί στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου και θεσπίζουν κοινό πλαίσιο αξιολόγησης του παιδιού από τους εν λόγω επαγγελματίες, έτσι ώστε να παρέχεται η αναγκαία στήριξη στις αρχές που λαμβάνουν αποφάσεις σε εξατομικευμένο επίπεδο σε σχέση με το παιδί.
Ο Επίτροπος ως εκπρόσωπος παιδιού. Επίσημη Εφημερίδα, Παράρτημα Δεύτερο (I): 5.12.2014.	11. -(1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού δεν είναι σε θέση να εκπροσωπήσουν τα συμφέροντα του παιδιού ή σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ του παιδιού και των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού, το Δικαστήριο δύναται να διατάξει όπως το παιδί εκπροσωπηθεί στο πλαίσιο προβλεπόμενης στον παρόντα Νόμο διαδικασίας από τον Επίτροπο, σύμφωνα με τον περί Επιτρόπου Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού Διαδικαστικό Κανονισμό:
	Νοείται ότι, αίτηση στο Δικαστήριο για διορισμό του Επιτρόπου ως εκπροσώπου παιδιού δύναται να υποβάλλεται και από κηδεμονευτικό λειτουργό.
	(2) Σε περίπτωση που ο Επίτροπος διορίζεται ως εκπρόσωπος παιδιού σε διαδικασία που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο, έχει τα ίδια δικαιώματα για συμμετοχή στις διαδικασίες όπως και οι ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού.
Επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων άλλων Νόμων. Κεφ.155. 93 του 1972 2 του 1975 12 του 1975 41 του 1978 162 του 1989 142 του 1991 9(I) του 1992 10(I) του 1996 89(I) του 1997 54(I) του 1998 96(I) του 1998 14(I) του 2001 185(I) του 2003 219(I) του 2004 57(I) του 2007 9(I) του 2009 111(I) του 2011 165(I) του 2011 7(I) του 2012 21(I) του 2012 160(I) του 2012 23(I) του 2013 16(I) του 2014 42(I) του 2014 186(I) του 2014 110(I) του 2018 129(I) του 2018.	12. -(1) Οι διατάξεις του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου εφαρμόζονται σε περίπτωση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο που ενεργεί με ή χωρίς ποινική ευθύνη στον βαθμό και στην έκταση που δεν είναι αντίθετες με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, οι οποίες υπερισχύουν.
Κεφ.154. 3 του 1962 43 του 1963 41 του 1964 69 του 1964	(2) Σε περίπτωση καταδίκης παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο για τη διάπραξη οποιουδήποτε ποινικού αδικήματος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου, οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, καθώς και οποιουδήποτε άλλου Νόμου, ο οποίος προβλέπει ποινικά αδικήματα και ποινές, υπερισχύουν έναντι οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης οποιουδήποτε άλλου Νόμου.

70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991
6(Ι) του 1994
3(Ι) του 1996
99(Ι) του 1996
36(Ι) του 1997
40(Ι) του 1998
45(Ι) του 1998
15(Ι) του 1999
37(Ι) του 1999
38(Ι) του 1999
129(Ι) του 1999
30(Ι) του 2000
43(Ι) του 2000
77(Ι) του 2000
162(Ι) του 2000
169(Ι) του 2000
181(Ι) του 2000
27(Ι) του 2001
12(Ι) του 2002
85(Ι) του 2002
144(Ι) του 2002
145(Ι) του 2002
25(Ι) του 2003
48(Ι) του 2003
84(Ι) του 2003
164(Ι) του 2003
124(Ι) του 2004
31(Ι) του 2005
18(Ι) του 2006
130(Ι) του 2006
126(Ι) του 2007
127(Ι) του 2007
70(Ι) του 2008
83(Ι) του 2008
64(Ι) του 2009
56(Ι) του 2011
72(Ι) του 2011
163(Ι) του 2011
167(Ι) του 2011
84(Ι) του 2012
95(Ι) του 2012
134(Ι) του 2012
125(Ι) του 2013
131(Ι) του 2013
87(Ι) του 2015
91(Ι) του 2015
112(Ι) του 2015
113(Ι) του 2015
31(Ι) του 2016

43(I) του 2016 31(I) του 2017 72(I) του 2017 23(I) του 2018 24(I) του 2018 108(I) του 2018 134(I) του 2020 150(I) του 2020 27(I) του 2020.	
	(3) Οι διατάξεις του περί των Δικαιωμάτων Προσώπων που Συλλαμβάνονται και Τελούν υπό Κράτηση Νόμου εφαρμόζονται σε περίπτωση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο το οποίο ενεργεί με ή χωρίς ποινική ευθύνη, στον βαθμό και την έκταση που δεν είναι αντίθετες με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, οι οποίες υπερισχύουν, ή στον βαθμό που είναι ευνοϊκότερες από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.
18(I) του 2014.	(4) Οι διατάξεις του περί του Δικαιώματος σε Διερμηνεία και Μετάφραση κατά την Ποινική Διαδικασία Νόμου εφαρμόζονται σε περίπτωση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο το οποίο ενεργεί με ή χωρίς ποινική ευθύνη, στον βαθμό και την έκταση που δεν είναι αντίθετες με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, οι οποίες υπερισχύουν, ή στον βαθμό που είναι ευνοϊκότερες από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.
48(I) του 2008 97(I) του 2011 119(I) του 2012 213(I) του 2012 132(I) του 2014.	(5) Οι διατάξεις του περί της Πρόληψης και της Καταστολής της Βίας στους Αθλητικούς Χώρους Νόμου εφαρμόζονται στην περίπτωση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο το οποίο ενεργεί με ή χωρίς ποινική ευθύνη, στον βαθμό και την έκταση που δεν είναι αντίθετες με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, οι οποίες υπερισχύουν, ή στον βαθμό που είναι ευνοϊκότερες από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.
Ποινική ευθύνη παιδιού.	13. Παιδί ηλικίας κάτω των δεκατεσσάρων (14) ετών δεν υπέχει ποινική ευθύνη για τις πράξεις ή παραλείψεις του.
Υποβοήθηση, παρακίνηση ή εξαναγκασμός παιδιού στη διάπραξη αδικήματος.	14. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 13, πρόσωπο το οποίο προβαίνει σε πράξη ή παράλειψη με σκοπό να καταστήσει δυνατή τη διάπραξη ποινικού αδικήματος από παιδί ή να παράσχει βοήθεια για τη διάπραξη αδικήματος από παιδί, υποβοηθά, προάγει, παρακινεί, συμβουλεύει ή εξαναγκάζει παιδί κάτω των δεκατεσσάρων (14) ετών να διαπράξει ποινικό αδίκημα, θεωρείται ένοχο του εν λόγω αδικήματος ως αυτουργός και αντιμετωπίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 20, 21 και 22 του Ποινικού Κώδικα.
ΜΕΡΟΣ II ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΧΩΡΙΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ	
Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους II.	15. Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους-
	«παιδί» σημαίνει πρόσωπο, το οποίο δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο (14 ^ο) έτος της ηλικίας του·
	«συντονιστής» σημαίνει Λειτουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών, ο οποίος ορίζεται για να συντονίζει το Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 17.
Υποχρεώσεις λειτουργών δημοσίων αρχών σε περίπτωση διάπραξης αδικήματος από παιδί.	16. -(1) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3), σε περίπτωση που λειτουργός δημόσιας αρχής έχει εύλογες υποψίες ότι παιδί έχει διαπράξει ποινικό αδίκημα, ενημερώνει αμέσως την Αστυνομία, η οποία μεριμνά όπως ο επιμελητής ενημερώσει τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού αυτού και, σε περίπτωση που το παιδί βρίσκεται υπό τον έλεγχό του, το παραδώσει σε αυτούς και παράλληλα ενημερώσει τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας.

	(2) Σε περίπτωση που το παιδί παραδίδεται στους ασκούντες τη γονική μέριμνα και ο επιμελητής έχει εύλογη υποψία ότι το παιδί δεν λαμβάνει ικανοποιητική φροντίδα και προστασία, ενημερώνει για το γεγονός αυτό τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας.
	(3) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου, σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο δεν είναι δυνατό το παιδί να παραδοθεί αμέσως στους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού από τον επιμελητή, το παιδί μεταφέρεται από τον επιμελητή σε πρόσωπο που υποδεικνύουν οι ασκούντες τη γονική μέριμνα και σε καμία περίπτωση δεν παραμένει σε αστυνομικό σταθμό.
	(4) Στην περίπτωση που οι ασκούντες τη γονική μέριμνα δεν είναι δυνατό να ανευρεθούν, το παιδί παραδίδεται από τον επιμελητή στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, οι οποίες θέτουν το παιδί προσωρινά υπό τη φροντίδα τους μέχρι να διευθετηθεί το συντομότερο δυνατό η παράδοση του παιδιού στους ασκούντες τη γονική μέριμνα.
	(5) Σε περίπτωση που οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ενημερωθούν από επιμελητή όπως προβλέπεται στο εδάφιο (2) ή παιδί τίθεται υπό την προσωρινή φροντίδα αυτών όπως προβλέπεται στο εδάφιο (4), και υπάρχουν εύλογες υποψίες ότι το εν λόγω παιδί χρειάζεται φροντίδα ή προστασία, την οποία φαίνεται απίθανο ή απομακρυσμένο να λάβει από τους ασκούντες τη γονική μέριμνα, οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας-
	(α) προχωρούν άμεσα στη σύγκληση Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού για την αξιολόγηση της περίπτωσης του και τη λήψη οποιωνδήποτε απαραίτητων μέτρων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17, ή/και
	(β) εφόσον το κρίνουν απαραίτητο, εφαρμόζουν τις διατάξεις του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου αναφορικά με την έκδοση διατάγματος αφαίρεσης γονικής μέριμνας ή επιτροπείας του παιδιού, ή/και
	(γ) σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, κατά τις οποίες συντρέχει άμεσος κίνδυνος για την υγεία και ευημερία του παιδιού και κρίνεται από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ότι ο κίνδυνος είναι τέτοιος, που η αποτροπή του δεν ικανοποιείται με την αναμονή μέχρι την έκδοση διατάγματος όπως προβλέπεται στην παράγραφο (β), οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας δύνανται να αποταθούν στο Οικογενειακό Δικαστήριο για την έκδοση μονομερούς προσωρινού διατάγματος, ούτως ώστε να τοποθετήσουν το παιδί σε χώρο όπου διασφαλίζεται η προστασία και ευημερία του μέχρι την έκδοση διατάγματος αφαίρεσης γονικής μέριμνας ή επιτροπείας.
Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού.	17. Το Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού συγκαλείται από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, συντονίζεται από Λειτουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών που ορίζεται για το σκοπό αυτό και απαρτίζεται από-
	(α) το παιδί, για το οποίο συγκλήθηκε,
	(β) τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού,
	(γ) τον εκπρόσωπο του παιδιού, σε περίπτωση που έχει οριστεί,
	(δ) οποιονδήποτε άλλο συγγενή του παιδιού, όπως δυνατό να καθοριστεί από τον συντονιστή μετά από διαβούλευση με το παιδί και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του, ανάλογα με την περίπτωση,
	(ε) οποιονδήποτε επαγγελματία ο οποίος, κατά την κρίση του συντονιστή, δύναται να συνεισφέρει στις εργασίες του Συμβουλίου, λόγω της εξειδίκευσής του ή λόγω της σχέσης του με το παιδί ή λόγω της γνώσης της περίπτωσης του παιδιού και της οικογένειάς του, περιλαμβανομένου λειτουργού των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας ή/και εκπαιδευτικού ψυχολόγου της σχολικής μονάδας του παιδιού,
	(στ) το συντονιστή.
Αρμοδιότητες του Οικογενειακού	18. -(1) Το Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού-

Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.	
	(α) αξιολογεί κατά πόσο το παιδί για το οποίο έχει συγκληθεί χρειάζεται ειδική φροντίδα ή προστασία την οποία είναι απίθανο να λάβει υπό τις συνθήκες που αξιολογήθηκε από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ότι επικρατούν στο οικογενειακό και κοινωνικό του περιβάλλον, με απώτερο στόχο την προστασία του παιδιού και την πρόληψη μελλοντικής παραβατικής συμπεριφοράς του παιδιού,
	(β) σε περίπτωση που αξιολογεί ότι το παιδί χρειάζεται την αναφερόμενη στην παράγραφο (α) φροντίδα και προστασία, αποφασίζει τη λήψη των απαραίτητων μέτρων στήριξης του παιδιού ή/και της οικογένειάς του ή/και στήριξης του παιδιού στο πλαίσιο της σχολικής του μονάδας, συμπεριλαμβανομένης, όπου κρίνεται απαραίτητο, της συνεργασίας με οποιαδήποτε δημόσια αρχή,
	(γ) σε περίπτωση που η αναφερόμενη στην παράγραφο (β) στήριξη δεν επέφερε θετικά αποτελέσματα, την καταχώριση αίτησης για έκδοση διατάγματος αφαίρεσης γονικής μέριμνας ή επιτροπείας για την εν όλω ή εν μέρει άσκηση της γονικής μέριμνας του παιδιού από τον Διευθυντή ή επίτροπο διορισμένο δυνάμει των διατάξεων του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου,
	(δ) διαπιστώνει τους λόγους για τους οποίους το παιδί επέδειξε παραβατική συμπεριφορά,
	(ε) συζητά τον τρόπο με τον οποίο οι γονείς ή οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή οποιαδήποτε άλλα μέλη της οικογένειας ή άλλοι συγγενείς ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο μπορούν να βοηθήσουν, ώστε να αποφευχθεί η μελλοντική ανάμειξη ή συμμετοχή του παιδιού σε παραβατική συμπεριφορά,
	(στ) όπου είναι απαραίτητο, αξιολογεί τη συμπεριφορά του παιδιού από τον χρόνο της σύγκλησης του Συμβουλίου,
	(ζ) όπου είναι δυνατό ή σκόπιμο, διαμεσολαβεί μεταξύ του παιδιού και του θύματος.
	(2) Σε περίπτωση που, πριν ή κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού, ο συντονιστής κρίνει ότι η παρουσία οποιουδήποτε προσώπου στις εργασίες του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του παιδιού, δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού ή παρεμποδίζει τις εργασίες του Συμβουλίου ή δεν συνάδει με τα καθήκοντα του Συμβουλίου, ο συντονιστής δύναται να αποκλείσει τη συμμετοχή ή οποιαδήποτε μεταγενέστερη συμμετοχή του εν λόγω προσώπου στο Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού.
	(3) Ο συντονιστής λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα, για να διασφαλίσει ότι όλοι οι συμμετέχοντες στο Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού λαμβάνουν έγκαιρα γνώση της ημέρας, της ώρας και του τόπου όπου θα πραγματοποιηθεί το Συμβούλιο και μεριμνά για την τήρηση των πρακτικών της συνεδρίας.
	(4) Παράλειψη οποιουδήποτε προσώπου έχει ειδοποιηθεί κανονικά από τον συντονιστή να συμμετάσχει στο Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού δεν επηρεάζει οποιεσδήποτε αποφάσεις ή εισηγήσεις λαμβάνονται στο Συμβούλιο, εκτός εάν ο συντονιστής κρίνει ότι η απουσία του εν λόγω προσώπου δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού και, στην περίπτωση αυτή, ορίζει άλλη ημερομηνία, για να καταστεί δυνατή η συμμετοχή του.
	(5) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, το Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού δύναται να καθορίζει τις διαδικασίες που ακολουθεί, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού.
	(6) Οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας παρέχουν τη διοικητική και άλλη απαραίτητη υποστήριξη για την αποτελεσματική λειτουργία του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.
Λήψη αποφάσεων του Οικογενειακού	19. Οι αποφάσεις του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού λαμβάνονται κατά το δυνατό ομόφωνα και, σε περίπτωση που αυτό δεν καταστεί δυνατό, με απλή πλειοψηφία από τους συμμετέχοντες σε αυτό.

Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.	
Κοινοποίηση και εφαρμογή αποφάσεων Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.	20. -(1) Ο συντονιστής του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού κοινοποιεί γραπτώς, οποιοσδήποτε αποφάσεις έχουν ληφθεί από το Συμβούλιο στα ακόλουθα πρόσωπα ή αρχές:
	(α) Στο παιδί, στο οποίο αφορούν οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού·
	(β) στους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού ή οποιοδήποτε διορισμένο εκπρόσωπο του παιδιού, όπου αυτό εφαρμόζεται·
	(γ) σε οποιοδήποτε πρόσωπο έχει παραστεί στο Συμβούλιο·
	(δ) στο Διευθυντή·
	(ε) στη Σχολική Μονάδα του παιδιού και την Υπηρεσία Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας, σε περίπτωση που στο Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού συμμετέχει εκπρόσωπος Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας ή της σχολικής μονάδας του παιδιού·
	(στ) στην Αστυνομία, εφόσον αυτό επιβάλλει το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού·
	(ζ) σε οποιαδήποτε άλλη δημόσια αρχή, στην οποία είναι απαραίτητη κατά την κρίση του συντονιστή η κοινοποίηση των αποφάσεων, εφόσον αυτό επιβάλλει το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού.
	(2) Ο συντονιστής του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα και προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για υλοποίηση των αποφάσεων του Συμβουλίου μέσω των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας.
	(3) Οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας παρέχουν όλες τις απαραίτητες υπηρεσίες και βοήθεια στο παιδί και την οικογένειά του για την εφαρμογή των αποφάσεων του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.
Δικαίωμα ένστασης κατά αποφάσεων του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.	21. -(1) Σε περίπτωση που οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή ο εκπρόσωπος του παιδιού ή, εάν το παιδί έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18 ^ο) έτος της ηλικίας του, το ίδιο το παιδί, θεωρούν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται από το Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού, έχουν δικαίωμα υποβολής ένστασης στον Διευθυντή εντός επτά (7) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης.
	(2) Ο Διευθυντής, κατά την εξέταση της ένστασης, δύναται να ακούσει οποιοδήποτε μέλος του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού, περιλαμβανομένου του παιδιού, ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο κρίνει σκόπιμο και αποφασίζει επί της ένστασης εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή της.
Η μαρτυρία παιδιού δεν γίνεται αποδεκτή ως μαρτυρία ενώπιον Δικαστηρίου.	22. Η μαρτυρία παιδιού που διενεργείται στο πλαίσιο λειτουργίας Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού, δεν γίνεται αποδεκτή ως μαρτυρία ενώπιον Δικαστηρίου σε σχέση με οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία.
	ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ
	ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΜΕ ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους III.	23.- (1) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους-
	«Διευθυντής» σημαίνει τον Αστυνομικό Διευθυντή της επαρχίας όπου φέρεται να διαπράχθηκε το αδίκημα·
	«παιδί» σημαίνει πρόσωπο που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο (14 ^ο) έτος της ηλικίας του και, περιλαμβάνει πρόσωπο που έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21 ^ο) έτος της ηλικίας του, για αξιόποινες πράξεις τις οποίες τέλεσε πριν από τη συμπλήρωση του δέκατου όγδου (18 ^{ου}) έτους της ηλικίας του.
	(2) Στο παρόν Μέρος οποιοσδήποτε αναφορές σε ασκών τη γονική μέριμνα περιλαμβάνουν οποιοδήποτε ενήλικο συγγενή του παιδιού ή άλλο ενήλικο πρόσωπο που υποδεικνύεται από το παιδί ως πρόσωπο της εμπιστοσύνης του για να συμμετέχει σε οποιοσδήποτε διαδικασίες.
Μεταχείριση παιδιών ύποπτων για διάπραξη αδικήματος	
Υποχρεώσεις Αστυνομίας και δικαιώματα παιδιών κατά τη σύλληψη.	24.- (1) Σε περίπτωση σύλληψης παιδιού ως υπόπτου για τη διάπραξη αδικήματος, η Αστυνομία ενεργεί με σεβασμό στα δικαιώματα του παιδιού, διασφαλίζοντας ότι η περίπτωση αυτή τυγχάνει χειρισμού από επιμελητή και ο επί καθηκοντι αστυνομικός στον αστυνομικό σταθμό όπου μεταφέρεται το παιδί ή οποιοσδήποτε άλλος αστυνομικός εξουσιοδοτείται από αυτόν-
	(α) ενημερώνει πάραυτα επιμελητή όπως μεταβεί στον αστυνομικό σταθμό, για να χειριστεί την υπόθεση,
	(β) διασφαλίζει ότι το παιδί δεν έρχεται σε επαφή με οποιονδήποτε ενήλικα βρίσκεται στον αστυνομικό σταθμό υπό σύλληψη για τη διάπραξη αδικήματος,
	(γ) διασφαλίζει ότι το παιδί δεν τοποθετείται σε κρατητήριο αλλά σε άλλο χώρο του αστυνομικού σταθμού λαμβάνοντας παράλληλα τα κατάλληλα μέτρα, ώστε το παιδί να μην μπορεί να διαφύγει με οποιοδήποτε τρόπο,
	(δ) ενημερώνει αμέσως τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού ή τον εκπρόσωπό του αναφορικά με το γεγονός ότι το παιδί βρίσκεται υπό σύλληψη ή/και κράτηση, για τους λόγους για τους οποίους βρίσκεται υπό σύλληψη ή/και κράτηση, καθώς και για τα δικαιώματα του παιδιού δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, και τους ζητά όπως παρουσιαστούν χωρίς καθυστέρηση στον αστυνομικό σταθμό,
	(ε) ενημερώνει πάραυτα τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας αναφορικά με τη σύλληψη και κράτηση του παιδιού, για να παρουσιαστεί Λειτουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών χωρίς καθυστέρηση στον αστυνομικό σταθμό, εάν ο ίδιος το κρίνει αναγκαίο, προκειμένου να προβεί στις δέουσες ενέργειες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25,
	(στ) διασφαλίζει ότι το παιδί λαμβάνει τη συνδρομή δικηγόρου, όπως προβέπεται στο άρθρο 7, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.
	(2) Παιδί υπό σύλληψη έχει δικαίωμα σε ιατρική εξέταση για αξιολόγηση της γενικής πνευματικής και σωματικής κατάστασής του, η οποία είναι όσο το δυνατόν λιγότερο επεμβατική και διενεργείται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση από γιατρό ή άλλο εξειδικευμένο επαγγελματία, το πόρισμα του οποίου είναι γραπτό, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας του επί καθηκοντι αστυνομικού, ιδίως όταν συγκεκριμένες ενδείξεις σχετικά με την υγεία επιβάλλουν την εξέταση αυτή, είτε κατόπιν σχετικής αίτησης από-
	(α) το παιδί,
	(β) τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπο του παιδιού, ανάλογα με την περίπτωση, ή
	(γ) το δικηγόρο του παιδιού.

	<p>(3) Τα αποτελέσματα της προβλεπόμενης στο εδάφιο (3) ιατρικής εξέτασης λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση της ικανότητας του παιδιού να παρακολουθήσει τη δικαστική διαδικασία ή για τη λήψη οποιωνδήποτε μέτρων λαμβάνονται ή προβλέπεται να ληφθούν κατά του παιδιού στο πλαίσιο των διαδικασιών του παρόντος Νόμου.</p>
	<p>(4) Μετά την προβλεπόμενη στο εδάφιο (3) ιατρική εξέταση, εφόσον κρίνεται από τον γιατρό ή τον εξειδικευμένο επαγγελματία ότι απαιτείται, παρέχεται ιατρική περίθαλψη εφόσον δε ο γιατρός ή ο εξειδικευμένος επαγγελματίας κρίνει ότι, υπό τις περιστάσεις, απαιτείται περαιτέρω ή άλλη ιατρική εξέταση από άλλο γιατρό ή εξειδικευμένο επαγγελματία ή από τους ίδιους, δυνατό να διενεργηθεί η εν λόγω ιατρική εξέταση.</p>
	<p>(5) Ο επί καθηκοντι αστυνομικός και ο επιμελητής ενημερώνουν το παιδί με κατάλληλο τρόπο και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 σε γλώσσα κατανοητή και απλή, ανάλογα με την ηλικία και τον βαθμό ωριμότητας και αντίληψής του, χωρίς καθυστέρηση αναφορικά με-</p> <p>(α) τα δικαιώματά του δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου,</p>
	<p>(β) τους λόγους της σύλληψής του και το αδίκημα για τη διάπραξη του οποίου θεωρείται ύποπτο,</p>
	<p>(γ) το δικαίωμά του να συμβουλευθεί δικηγόρο της επιλογής του ίδιου ή των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού,</p> <p>(δ) το γεγονός ότι έχουν ενημερωθεί για το γεγονός της σύλληψης και κράτησής του οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή ο εκπρόσωπός του, ανάλογα με την περίπτωση, καθώς και οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας.</p>
	<p>(6) Σε περίπτωση που ο επί καθηκοντι αστυνομικός δεν κατορθώνει να επικοινωνήσει με τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται, ή, σε περίπτωση που οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή ο εκπρόσωπός του παιδιού αναφέρουν ότι για πρακτικούς λόγους δεν είναι δυνατό να παρουσιαστούν στον αστυνομικό σταθμό χωρίς καθυστέρηση, ο επί καθηκοντι αστυνομικός ή/και ο επιμελητής ενημερώνουν το παιδί για το γεγονός αυτό, καθώς και για το δικαίωμά του να αναφέρει το όνομα άλλου ενήλικα που επιθυμεί να τον εκπροσωπήσει, ο οποίος θα τύχει έγκρισης από τον Διευθυντή Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας.</p>
	<p>(7) Σε περίπτωση που το παιδί μεταφέρεται σε άλλο αστυνομικό σταθμό ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος, ο επί καθηκοντι αστυνομικός ή/και ο επιμελητής ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση όλα τα πρόσωπα, τα οποία είχαν ήδη ενημερωθεί για τη σύλληψη και κράτηση του παιδιού, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένου του δικηγόρου του, αναφορικά με το γεγονός αυτό και για τον αστυνομικό σταθμό ή τον τόπο, στον οποίο το παιδί έχει μεταφερθεί.</p>
Υποχρεώσεις Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας.	<p>25.-(1) Σε περίπτωση που Λειτουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών λάβει ενημέρωση από την Αστυνομία αναφορικά με τη σύλληψη και κράτηση παιδιού σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (ε) του εδαφίου (1) του άρθρου 24, και ότι κρίνεται αναγκαίο να παραστεί, παρίσταται στον αστυνομικό σταθμό χωρίς καθυστέρηση, για να αξιολογήσει αρχικά την κατάσταση του παιδιού.</p>
	<p>(2) Σε περίπτωση που δεν είναι πρακτικά δυνατό για τον Λειτουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών να παρουσιαστεί χωρίς καθυστέρηση στον αστυνομικό σταθμό, επισκέπτεται τον αστυνομικό σταθμό το συντομότερο δυνατό, και σε περίπτωση που το παιδί έχει εν τω μεταξύ αφεθεί ελεύθερο, ενημερώνεται για τα στοιχεία, τη διεύθυνση και τις περιστάσεις υπό τις οποίες το παιδί συνελήφθη και φροντίζει όπως το συντομότερο δυνατό έχει συνάντηση με το παιδί, τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται.</p>
	<p>(3) Σε περίπτωση που ο Λειτουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών διαπιστώνει ότι το παιδί χρειάζεται φροντίδα και προστασία, προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου.</p>
	<p>(4) Ο Λειτουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών συντάσσει έκθεση αναφορικά με το γεγονός ότι το παιδί έχει ανάγκη φροντίδας και προστασίας, καθώς και τις ενέργειες που λήφθηκαν από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας για τον σκοπό αυτό, η οποία καταχωρίζεται στον φάκελο που διαβιβάζεται στον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας από την Αστυνομία σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 33.</p>

Ενημέρωση δικηγόρου.	26.- (1) Ο επί καθήκοντι αστυνομικός ειδοποιεί αμέσως τον δικηγόρο του παιδιού, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7, και τον καλεί να παρουσιαστεί χωρίς καθυστέρηση στον αστυνομικό σταθμό.
	(2) Σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατό να εντοπιστεί ο δικηγόρος του παιδιού εντός εύλογου χρονικού διαστήματος ή που κωλύεται να παρουσιαστεί στον αστυνομικό σταθμό, ενημερώνεται για το γεγονός αυτό το παιδί, οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή ο εκπρόσωπός του, όπου αυτό εφαρμόζεται, οι οποίοι δύνανται να ζητήσουν την παρουσία άλλου δικηγόρου, τον οποίο ο επί καθήκοντι αστυνομικός καλεί να παρουσιαστεί στον αστυνομικό σταθμό χωρίς καθυστέρηση.
	(3) Σε περίπτωση που το παιδί, οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή ο εκπρόσωπος του παιδιού, όπου αυτό εφαρμόζεται, ζητήσουν τις υπηρεσίες δικηγόρου, χωρίς να κατονομάσουν συγκεκριμένο δικηγόρο, ο επί καθήκοντι αστυνομικός ή/και ο επιμελητής παραδίδει στο παιδί, στους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή στον εκπρόσωπο του παιδιού, ανάλογα με την περίπτωση, κατάλογο με τα ονόματα δικηγόρων εγγεγραμμένων στον κατάλογο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου, για να επιλέξουν.
Ανάκριση ή κατάθεση παιδιού.	27.- (1) Ο επί καθήκοντι υπεύθυνος του αστυνομικού σταθμού στον οποίο προσάγεται παιδί, το οποίο έχει συλληφθεί και κρατείται ως ύποπτο για τη διάπραξη αδικήματος διασφαλίζει ότι το παιδί παρυσιαάζεται ενώπιον δικαστηρίου για έκδοση διατάγματος προσωποκράτησης ή αφήνεται ελεύθερο, το αργότερο εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από τον χρόνο που το παιδί τέθηκε υπό κράτηση.
	(2) Με την επιφύλαξη των διατάξεων των εδαφίων (3), (4) και (5), παιδί υπό σύλληψη και κράτηση σε αστυνομικό σταθμό ως ύποπτο για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος, ανακρίνεται ή/και δίδει κατάθεση, σε σχέση με το υπό διερεύνηση αδίκημα, στην παρουσία-
	(α) των ασκούντων τη γονική μέριμνα ή του εκπροσώπου του, όπου αυτό εφαρμόζεται,
	(β) του δικηγόρου του,
	(γ) του επιμελητή σε περίπτωση που εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου (6).
	(3) Σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο δεν παρίσταται δικηγόρος, η διεξαγωγή ανάκρισης του παιδιού ή η λήψη κατάθεσης από το παιδί αναβάλλεται για εύλογο χρονικό διάστημα, μέχρι να παραστεί ο δικηγόρος του.
	(4) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των εδαφίων (2) και (3), ο επί καθήκοντι υπεύθυνος αστυνομικός δύναται σε εξαιρετικές περιστάσεις και μόνο κατά το προδικαστικό στάδιο να διατάξει την ανάκριση παιδιού ή τη λήψη κατάθεσης από αυτό στην απουσία του δικηγόρου του, αφού προηγουμένως το ενημερώσει για τα δικαιώματά του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, στο βαθμό που ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης το δικαιολογούν για έναν από τους ακόλουθους επιτακτικούς λόγους:
	(α) Υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αποτραπούν σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις για τη ζωή, την ελευθερία ή τη σωματική ακεραιότητα προσώπου·
	(β) είναι επιτακτική η ανάληψη άμεσης δράσης από τις ανακριτικές αρχές προς αποτροπή σημαντικού κινδύνου για την ποινική διαδικασία σε σχέση με σοβαρό ποινικό αδίκημα.
	(5) Απόφαση διεξαγωγής ανάκρισης στην απουσία δικηγόρου, δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (4), δύναται να προσβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου.
	(6) Ο επί καθήκοντι υπεύθυνος του αστυνομικού σταθμού δύναται να διατάξει την εξαίρεση των ασκούντων τη γονική μέριμνα του παιδιού κατά την ανάκριση του παιδιού ή κατά τη λήψη κατάθεσης, σε περίπτωση που-
	(α) ο ασκών τη γονική μέριμνα είναι το θύμα του αδικήματος ή έχει συλληφθεί αναφορικά με τη διάπραξη του ίδιου αδικήματος,

	(β) έχει εύλογες υπόνοιες για τη συμμετοχή του ασκούντος τη γονική μέριμνα στη διάπραξη του αδικήματος,
	(γ) ο αστυνομικός έχει εύλογες υπόνοιες ότι, εάν ο ασκών τη γονική μέριμνα είναι παρών κατά την ανάκριση ή τη λήψη γραπτής κατάθεσης, θα επηρεάσει το ανακριτικό έργο.
	(7) Η ανάκριση ή κατάθεση παιδιού διενεργείται πάντοτε σε γλώσσα απλή και κατανοητή στο παιδί και, εφόσον είναι απαραίτητο, με τη βοήθεια μεταφραστή ή διερμηνέα.
	(8) Ο επιμελητής διασφαλίζει ότι η διαδικασία της ανάκρισης παιδιού γίνεται με σεβασμό στα δικαιώματά του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.
	(9) Η ανάκριση παιδιού καταγράφεται με οπτικοακουστικά μέσα, εάν αυτό είναι εφικτό και προς το συμφέρον του παιδιού, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τη σοβαρότητα του αδικήματος ή της υπόθεσης, κατά πόσο παρίσταται δικηγόρος και κατά πόσο το παιδί έχει στερηθεί της ελευθερίας του.
	(10) Σε περίπτωση που η κατάθεση ή η ανάκριση δεν καταγράφεται με οπτικοακουστικά μέσα, λαμβάνεται γραπτώς και διαβάζεται στο παιδί που στη συνέχεια δηλώνει εάν συμφωνεί και η δήλωση αυτή καταγράφεται στο τέλος της κατάθεσης ή ανάκρισης.
Κοινοποίηση κατηγοριών και διαδικασιών στο παιδί και στους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού.	28. Σε περίπτωση που παιδί κατηγορείται για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος μετά από ανάκριση ή κατάθεση, ο επί καθήκοντι αστυνομικός ενημερώνει σε γλώσσα κατανοητή και απλή το παιδί, τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται, και τον δικηγόρο του για-
	(α) τις εναντίον του κατηγορίες,
	(β) τις ενδεχόμενες συνέπειες της απουσίας είτε του παιδιού είτε των ασκούντων τη γονική μέριμνά του σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη διαδικασία που διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.
Απόλυση από τον αστυνομικό σταθμό.	29. Ο επί καθήκοντι αστυνομικός απολύει το παιδί, το αργότερο εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από την ώρα που το παιδί τέθηκε υπό κράτηση σε αστυνομικό σταθμό-
	(α) σε περίπτωση που το παιδί έχει δώσει κατάθεση, αφού το κατηγορήσει γραπτώς, νοουμένου ότι υπάρχει επαρκής μαρτυρία και εφόσον η κράτησή του δεν κρίνεται απαραίτητη για οποιονδήποτε άλλο λόγο,
	(β) εάν η μαρτυρία είναι ανεπαρκής για να απαγγελθεί οποιαδήποτε κατηγορία εναντίον του,
	(γ) εάν η κατάθεση του παιδιού δεν δύναται να συμπληρωθεί για σοβαρό λόγο και δεν συντρέχει άλλος λόγος κράτησής του, η δε κατάθεση διακόπτεται και συμπληρώνεται σε κατοπινό στάδιο και μόλις αυτό καταστεί δυνατό.
Συνέπειες μη εφαρμογής διατάξεων.	30. Παράλειψη οποιουδήποτε αστυνομικού να εφαρμόσει τις διατάξεις των άρθρων 24, 25, 26, 27, 28 και 29 συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα.
Έκδοση αστυνομικών διαταγών.	31. Ο Αρχηγός Αστυνομίας δύναται, με αστυνομική διαταγή που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του περί Αστυνομίας Νόμου και δημοσιοποιείται στην ιστοσελίδα της Αστυνομίας, να καθορίζει περαιτέρω λεπτομέρειες αναφορικά με-
	(α) τη μεταχείριση παιδιών που συλλαμβάνονται και κρατούνται σε αστυνομικό σταθμό ως ύποπτα για τη διάπραξη αδικήματος,
	(β) τον ρόλο των ασκούντων τη γονική μέριμνα του παιδιού ή του εκπροσώπου του, όπου αυτό εφαρμόζεται, που είναι παρόντες στον αστυνομικό σταθμό σε περίπτωση κράτησης παιδιού, περιλαμβανομένου του επιμελητή και του Λειτουργού Κοινωνικής Ευημερίας.

Εξουσίες Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας - Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης και Συμβούλιο Παιδιού	
Δυνατότητα παραπομπής παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης αντί ποινικής δίωξης.	32. Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται, εκτός εάν κατά την κρίση του το δημόσιο συμφέρον επιβάλλει διαφορετικά, να παραπέμψει παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης, όπως προβλέπεται στον παρόντα Νόμο αντί να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του παιδιού αυτού.
Εξουσίες Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.	33.-(1) Μετά την ολοκλήρωση των ανακρίσεων ο αρμόδιος αστυνομικός αποστέλλει στον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας τον σχετικό ανακριτικό φάκελο, στον οποίο καταχωρίστηκε όλο το σχετικό μαρτυρικό υλικό και τυχόν έκθεση των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, που συντάχθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4) του άρθρου 25.
	(2) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 32, δύναται να δώσει οδηγίες να μην ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο και να παραπέμψει την υπόθεση πίσω στον Διευθυντή, για να προβεί στις κατάλληλες ενέργειες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34, ή για να ορίσει επιμελητή προς μελέτη της δυνατότητας ένταξης του παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης, όπως προβλέπεται στα άρθρα 35, 36, 37 και 38.
	(3) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (2), ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, λαμβάνοντας υπόψη τα περιστατικά της υπόθεσης, τις διαπιστώσεις και εισηγήσεις είτε του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού είτε του Συμβουλίου Παιδιού είτε των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, εάν υπάρχουν, το κατά πόσο το παιδί έχει ήδη υπαχθεί προηγουμένως σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης και την τυχόν επαναλαμβανόμενη παραβατική συμπεριφορά του παιδιού, δύναται να αποφασίσει την ποινική δίωξη του παιδιού για το αδίκημα το οποίο φέρεται να διέπραξε χωρίς να υπαχθεί σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.
Παρατήρηση από το Διευθυντή.	34.-(1) Σε περίπτωση που, ο Γενικός Εισαγγελέας, παραπέμψει υπόθεση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο στον Διευθυντή, δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 33, με οδηγίες όπως δοθεί από τον Διευθυντή γραπτή παρατήρηση στο παιδί, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο Διευθυντής, καλεί το παιδί και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται, και τους επιδίδει γραπτή παρατήρηση, στην οποία καταγράφονται όλες οι λεπτομέρειες αναφορικά με το αδίκημα, το οποίο το παιδί φέρεται να διέπραξε, επισημαίνει στο παιδί τις διατάξεις των σχετικών Νόμων και καταχωρίζει την γραπτή παρατήρηση στον ανακριτικό φάκελο της υπόθεσης.
	(2) Η προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) γραπτή παρατήρηση διαγράφεται μετά την παρέλευση δύο (2) ετών από την έκδοσή της.
Ορισμός επιμελητή και εφαρμογή Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης.	35.-(1) Ο Διευθυντής ορίζει επιμελητή για τη διαχείριση και συντονισμό Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης, στο οποίο εντάσσεται παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο.
	(2) Επιμελητής που ορίζεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) λαμβάνει ειδική και κατάλληλη εκπαίδευση σχετικά με το πρόγραμμα και τις ανάγκες του.
Μελέτη για την ένταξη παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.	36.-(1) Ο Επιμελητής υποβάλλει έκθεση στον Διευθυντή με τις εισηγήσεις του αναφορικά με την ένταξη του παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης, αφού προηγουμένως-
	(α) πραγματοποιήσει συνάντηση και συνέντευξη με το παιδί,

	(β) πραγματοποιήσει συνάντηση και συνέντευξη με τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται,
	(γ) πραγματοποιήσει συνάντηση με το δικηγόρο του παιδιού,
	(δ) πραγματοποιήσει συνάντηση με τον αστυνομικό που χειρίστηκε το ανακριτικό έργο,
	(ε) πραγματοποιήσει συνάντηση με τον αρμόδιο Λειτουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών,
	(στ) ζητήσει, εφόσον κρίνει σκόπιμο, την αξιολόγηση του παιδιού από ειδικό εμπειρογνώμονα ή/και όπως αυτός του υποβάλει σχετική έκθεση,
	(ζ) πραγματοποιήσει συνάντηση, εφόσον κρίνει αυτό σκόπιμο, με εκπρόσωπο της σχολικής μονάδας του παιδιού, περιλαμβανομένου εκπαιδευτικού ψυχολόγου,
	(η) πραγματοποιήσει συνάντηση, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο γνωρίζει το παιδί από το οικογενειακό, φιλικό ή κοινωνικό του περιβάλλον,
	(θ) πραγματοποιήσει συνέντευξη με το θύμα, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να εκφέρει τις απόψεις του, εφόσον το θύμα συγκατατίθεται προς τούτο,
	(ι) μελετήσει όλα τα σχετικά στοιχεία και το ιστορικό του παιδιού και το φάκελο που περιλαμβάνει τις μαρτυρίες της υπόθεσης.
	(2) Ο Διευθυντής, αφού μελετήσει τις εισηγήσεις του επιμελητή, αποφασίζει κατά πόσο το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο θα ενταχθεί σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης και τις συνθήκες του παιδιού και ειδικότερα- (α) τις προβλεπόμενες στο άρθρο 5 αρχές και ειδικότερα το συμφέρον του παιδιού, (β) το δημόσιο συμφέρον και το συμφέρον του θύματος του αδικήματος, (γ) τη σοβαρότητα του αδικήματος και τυχόν επαναλαμβανόμενη παραβατική συμπεριφορά από το παιδί, (δ) τις απόψεις του θύματος σε σχέση με την παραβατική συμπεριφορά του παιδιού και, σε περίπτωση που το θύμα είναι επίσης παιδί, το συμφέρον του παιδιού θύματος και την εξισορρόπηση των συμφερόντων των δύο παιδιών: Νοείται ότι, οι απόψεις του θύματος δεν είναι καθοριστικές για την απόφαση του Διευθυντή, (ε) τις απόψεις του παιδιού.
	(3) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (2), παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο δύναται να ενταχθεί σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης, εφόσον- (α) διεπράξε ποινικό αδίκημα για πρώτη φορά, και (β) αντλαμβάνεται την ευθύνη της παραβατικής του συμπεριφοράς.
Απόφαση για ένταξη παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.	37. Σε περίπτωση που ο Διευθυντής αποφασίσει την ένταξη παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης, ενημερώνει σχετικά τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, τον επιμελητή, τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, το παιδί και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα.
Απόφαση για μη ένταξη παιδιού σε Πρόγραμμα	38.-(1) Σε περίπτωση που ο Διευθυντής αποφασίσει ότι το παιδί δεν δύναται να ενταχθεί σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης, ενημερώνει γραπτώς τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας αναφορικά με την αιτιολογημένη απόφασή του.

Αποδικαστικοποίησης.	
	(2) Μετά τη λήψη της προβλεπόμενης στο εδάφιο (1) ενημέρωσης, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, αποφασίζει κατά πόσο θα ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο ή κατά πόσον ενδείκνυται η ένταξή του σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης και ενημερώνει σχετικά τον Διευθυντή.
Περιεχόμενο Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης.	39. Στο πλαίσιο του Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης λαμβάνεται απόφαση για-
	(α) επιβολή Ανεπίσημης Προειδοποίησης,
	(β) επιβολή Επίσημης Προειδοποίησης,
	(γ) υπαγωγή του παιδιού υπό την εποπτεία κηδεμονευτικού λειτουργού, ή/και
	(δ) σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.
Επιβολή Προειδοποιήσεων.	40. -(1) Σε παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο το οποίο εντάσσεται σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης επιβάλλεται είτε Επίσημη Προειδοποίηση είτε Ανεπίσημη Προειδοποίηση, η οποία περιλαμβάνει-
	(α) πληροφορίες και επεξηγήσεις αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους δίδεται η προειδοποίηση,
	(β) επεξήγηση των συνεπειών του αδικήματος στο θύμα και στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών σε περίπτωση μελλοντικής παραβατικής συμπεριφοράς,
	(γ) συμβουλές για την αποφυγή μελλοντικής παραβατικής συμπεριφοράς.
	(2) Ο Διευθυντής, τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (3) και (5), αποφασίζει τον τύπο της Προειδοποίησης που θα επιβληθεί στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο και παραδίδει γραπτή ειδοποίηση στο παιδί και στους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού, σε γλώσσα απλή και κατανοητή, στην οποία αναφέρεται η παραβατική συμπεριφορά που υπέδειξε το παιδί, ο τύπος της προειδοποίησης, ο τόπος και χρόνος κατά τον οποίο θα επιβληθεί η προειδοποίηση, καλώντας το παιδί και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα να είναι παρόντες.
	(3) Επίσημη Προειδοποίηση προς παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, επιβάλλεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:
	(α)(i) Έχει επιβληθεί στο παιδί προηγουμένως μία ή περισσότερες Ανεπίσημες Προειδοποιήσεις, ή
	(ii) έχει επιβληθεί στο παιδί προηγουμένως μία ή περισσότερες Επίσημες Προειδοποιήσεις και
	(β) ο Διευθυντής κρίνει ότι η παραβατική συμπεριφορά του παιδιού ήταν τέτοιας σοβαρότητας που επιβάλλει Επίσημη Προειδοποίηση.
	(4) Επίσημη Προειδοποίηση προς το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο λαμβάνει χώρα σε αστυνομικό σταθμό που καθορίζεται στην αναφερόμενη στο εδάφιο (1) ειδοποίηση ή, σε εξαιρετικές περιστάσεις, σε άλλο χώρο που καθορίζεται από τον Διευθυντή της επαρχίας στην οποία διαμένει το παιδί, στην παρουσία των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού, του επιμελητή και του κηδεμονευτικού λειτουργού.

	<p>(5) Ανεπίσημη Προειδοποίηση προς παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο επιβάλλεται, όταν ο Διευθυντής κρίνει ότι η παραβατική συμπεριφορά του παιδιού δεν ήταν αρκετά σοβαρή, ώστε να επιβάλει Επίσημη Προειδοποίηση, νουμένου ότι είτε δεν του έχει επιβληθεί προηγουμένως οποιαδήποτε προειδοποίηση, είτε του έχουν επιβληθεί προηγουμένως μόνο Ανεπίσημες Προειδοποιήσεις.</p>
	<p>(6) Ανεπίσημη Προειδοποίηση προς παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, επιβάλλεται από τον Διευθυντή της επαρχίας όπου διαμένει το παιδί, σε αστυνομικό σταθμό της περιοχής όπου διαμένει το παιδί ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, σε άλλο τόπο που καθορίζεται από τον Διευθυντή, στην παρουσία των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού.</p>
Απολογία και αποζημίωση στο θύμα.	<p>41.-(1) Ο επιμελητής, εφόσον του ζητηθεί από τον Διευθυντή, προσκαλεί για να παραστεί στην Επίσημη Προειδοποίηση πρόσωπο, του οποίου οι απόψεις λήφθηκαν υπόψη υπό την ιδιότητά του ως θύμα σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (θ) του εδαφίου (1) του άρθρου 36.</p> <p>(2) Ο επιμελητής ή ο κηδεμονευτικός λειτουργός, ανάλογα με την περίπτωση, δύναται να καλέσει το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο-</p>
	(α) να απολογηθεί γραπτώς στο θύμα, ή/και
	(β) να αποζημιώσει το θύμα μέσω των ασκούντων τη γονική μέριμνα αναφορικά με οποιαδήποτε ζημιά υπέστη από τη διάπραξη του αδικήματος.
Εποπτεία παιδιού που εντάχθηκε σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης.	<p>42.-(1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (3), παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, στο οποίο επιβλήθηκε Επίσημη Προειδοποίηση υπόκειται σε εποπτεία από κηδεμονευτικό λειτουργό για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες αρχομένης από την ημερομηνία που επιβλήθηκε η Επίσημη Προειδοποίηση.</p> <p>(2) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (3), παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, στο οποίο επιβλήθηκε Ανεπίσημη Προειδοποίηση δύναται, με απόφαση του Διευθυντή, να υπαχθεί υπό την εποπτεία κηδεμονευτικού λειτουργού για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, αρχομένης από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η Ανεπίσημη Προειδοποίηση.</p> <p>(3) Οι αναφερόμενες στα εδάφια (1) και (2) περίοδοι δυνατό να διαφοροποιούνται από τον Διευθυντή με τρόπο που να συνάδουν με οποιοσδήποτε εισηγήσεις προκύπτουν από το Συμβούλιο Παιδιού.</p> <p>(4) Η προβλεπόμενη στο παρον άρθρο εποπτεία κηδεμονευτικού λειτουργού, τερματίζεται αμέσως όταν παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο που υπόκειται σε τέτοια εποπτεία κρίνεται ένοχο με απόφαση Δικαστηρίου για τη διάπραξη άλλου αδικήματος.</p>
Επίπεδο εποπτείας.	<p>43. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 51, ο κηδεμονευτικός λειτουργός που εποπτεύει το παιδί καθορίζει το επίπεδο εποπτείας, αφού λάβει υποψη του-</p>
	(α) τη σοβαρότητα του αδικήματος,
	(β) το επίπεδο στήριξης και το επίπεδο ελέγχου του παιδιού από τους ασκούντες τη γονική μέριμνα,
	(γ) την πιθανότητα το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο να διαπράξει άλλα αδικήματα,
	(δ) οποιοσδήποτε εισηγήσεις του Διευθυντή αναφορικά με το κατάλληλο επίπεδο εποπτείας.
Εισηγήση για σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.	<p>44.-(1) Σε περίπτωση που παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο τίθεται υπό την εποπτεία κηδεμονευτικού λειτουργού, ο εν λόγω κηδεμονευτικός λειτουργός δύναται να εισηγηθεί, με γραπτή έκθεση στον Διευθυντή, τη σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού για το παιδί, το οποίο εποπτεύει, λαμβάνοντας πρώτιστα υπόψη το συμφέρον του παιδιού αυτού.</p> <p>(2) Χωρίς επηρεασμό της εξουσίας του Διευθυντή να λαμβάνει την τελική απόφαση ως προς τη σύγκληση του Συμβουλίου Παιδιού, για τη σύγκληση του Συμβουλίου απαιτείται όπως ο κηδεμονικός λειτουργός-</p>

	<p>(α) λάβει γραπτή συγκατάθεση των ασκούντων τη γονική μέριμνα του παιδιού, και</p> <p>(β) λάβει σοβαρά υπόψη το συμφέρον του παιδιού και τις απόψεις του ανάλογα με την ηλικία και τον βαθμό ωριμότητας και ανάπτυξής του.</p>
	<p>(3) Ο κηδεμονευτικός λειτουργός, στο πλαίσιο της ετοιμασίας της έκθεσής του προς τον Διευθυντή-</p> <p>(α) διαπιστώνει τις απόψεις του θύματος αναφορικά με τη συμπεριφορά του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, και</p> <p>(β) σε περίπτωση που θύμα είναι παιδί, λαμβάνει υπόψη το συμφέρον του παιδιού θύματος και κατά πόσο οι ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού θύματος συμφωνούν ως προς τη σύγκληση του Συμβουλίου και επιθυμούν να συμμετέχουν.</p>
	<p>(4) Σε περίπτωση που ο κηδεμονευτικός λειτουργός εισηγηθεί τη σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού εξηγεί στο παιδί και στους ασκούντες τη γονική μέριμνα τις διαδικασίες και τους στόχους του Συμβουλίου Παιδιού.</p>
Απόφαση για σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.	<p>45.-(1) Ο Διευθυντής, αφού μελετήσει την έκθεση που υποβάλλεται από τον κηδεμονευτικό λειτουργό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 44, και αφού λάβει υπόψη κατά πόσο το Συμβούλιο Παιδιού θα βοηθήσει στην πρόληψη της διάπραξης οποιωνδήποτε μελλοντικών αδικημάτων από το παιδί, αποφασίζει για τη σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού από τον επιμελητή.</p>
	<p>(2) Σε περίπτωση που ο Διευθυντής αποφασίζει όπως μη συγκληθεί Συμβούλιο Παιδιού, ενημερώνει σχετικά τον κηδεμονευτικό λειτουργό και του δίδει οδηγίες να ενημερώσει σχετικά το παιδί και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους αποφασίστηκε η μη σύγκληση του Συμβουλίου.</p>
Σύνθεση, σύγκληση και λειτουργία του Συμβουλίου Παιδιού.	<p>46.-(1) Το Συμβούλιο Παιδιού συγκαλείται από τον επιμελητή σε χρόνο και χώρο που ο ίδιος αποφασίζει, αφού ειδοποιήσει τα προβλεπόμενα στο εδάφιο (2) πρόσωπα.</p>
	<p>(2) Το Συμβούλιο Παιδιού απαρτίζεται από-</p>
	<p>(α) το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο·</p>
	<p>(β) τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού και άλλα μέλη της οικογένειας ή συγγενείς του παιδιού, εάν ο επιμελητής, στη βάση εισήγησης του κηδεμονευτικού λειτουργού, έχει την άποψη ότι θα έχουν θετική συνεισφορά στο Συμβούλιο Παιδιού·</p>
	<p>(γ) τον κηδεμονευτικό λειτουργό·</p>
	<p>(δ) οποιοδήποτε πρόσωπο κληθεί από τον επιμελητή να παραστεί, δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (3) και (4).</p>
	<p>(3) Ο επιμελητής δύναται να προσκαλέσει στο Συμβούλιο Παιδιού οποιοδήποτε θύμα της συμπεριφοράς του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο και οποιουδήποτε συγγενείς ή φίλους του θύματος, τους οποίους το θύμα επιθυμεί να το συνοδεύσουν, εκτός εάν ο ίδιος κρίνει ότι η συμμετοχή τους δεν είναι προς όφελος του παιδιού.</p>
	<p>(4) Ο επιμελητής δύναται να προσκαλέσει στο Συμβούλιο Παιδιού οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, κατά την άποψή του, θα έχει θετική συνεισφορά στο Συμβούλιο, περιλαμβανομένων των ακόλουθων προσώπων:</p>
	<p>(α) Λειτουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών·</p>
	<p>(β) λειτουργό της σχολικής μονάδας του παιδιού·</p>

	(γ) λειτουργό της Ομάδας Άμεσης Παρέμβασης του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας, σε περίπτωση που το παιδί στηρίζεται από την ομάδα αυτή·
	(δ) λειτουργό των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας του Υπουργείου Υγείας·
	(ε) λειτουργό της Υπηρεσίας Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας·
	(στ) οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ζητηθεί από το παιδί ή την οικογένειά του, η παρουσία του οποίου, κατά την άποψη του επιμελητή, θα είναι προς όφελος του παιδιού.
	(5) Ο επιμελητής, ο κηδεμονευτικός λειτουργός και το πενήντα τοις εκατό (50%) των προσώπων που προσκλήθηκαν στο Συμβούλιο Παιδιού αποτελούν απαραίτητα.
	(6) Εάν, κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του Συμβουλίου ο επιμελητής κρίνει ότι η παρουσία οποιουδήποτε προσώπου δεν είναι προς το συμφέρον του Συμβουλίου ή του παιδιού, δύναται να το αποκλείσει από περαιτέρω συμμετοχή στο Συμβούλιο.
	(7) Πρόσωπο, το οποίο συμμετέχει σε Συμβούλιο Παιδιού και αποκαλύπτει οποιαδήποτε εμπιστευτικής φύσεως πληροφορία περιήλθε σε γνώση του κατά τη συμμετοχή του σε τέτοιο Συμβούλιο ή ως αποτέλεσμα της συμμετοχής του σε τέτοιο Συμβούλιο, διαπράττει αδίκημα και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000).
	(8) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, «εμπιστευτικής φύσεως πληροφορία» σημαίνει πληροφορία που δίδεται από οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο την καθιστά ως εμπιστευτική.
Χρονικά πλαίσια εντός των οποίων συγκαλείται Συμβούλιο Παιδιού.	47.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 52 και 72, Συμβούλιο Παιδιού δύναται να συγκαλείται μόνο καθόσον χρόνο το παιδί βρίσκεται υπό την εποπτεία κηδεμονευτικού λειτουργού.
	(2) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 52, Συμβούλιο Παιδιού δύναται να συγκαλείται σε περισσότερες από μία περιπτώσεις.
Αρμοδιότητες Συμβουλίου Παιδιού.	48. Το Συμβούλιο Παιδιού δύναται να συγκαλείται, με στόχο-
	(α) να συζητηθούν οι λόγοι που το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο επέδειξε τέτοια συμπεριφορά, η οποία οδήγησε στην ένταξή του σε Πρόγραμμα Αποδοικαστικοποίησης,
	(β) όπου αυτό είναι δυνατό, να διαμεσολαβήσει μεταξύ του παιδιού και του θύματος,
	(γ) να συζητηθεί ο τρόπος με τον οποίο οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή οποιαδήποτε μέλη της οικογένειας ή συγγενείς ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο δύναται να βοηθήσουν, ώστε να αποφευχθεί η μελλοντική ανάμειξη του παιδιού σε παραβατική συμπεριφορά,
	(δ) να αξιολογηθεί η συμπεριφορά του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο από τον χρόνο της ένταξής του σε Πρόγραμμα Αποδοικαστικοποίησης,
	(ε) να διατυπώσει σχέδιο δράσης για το παιδί,
	(στ) να διαπιστώσει κατά πόσο το παιδί έχει ανάγκη προστασίας και φροντίδας στο οικογενειακό περιβάλλον και να καλέσει τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας να εισηγηθούν κατάλληλες ενέργειες για τη φροντίδα και προστασία του παιδιού.
Απόψεις προσώπων που δεν παρίστανται στο Συμβούλιο Παιδιού.	49. Ο επιμελητής λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει ότι απόψεις προσώπων που κλήθηκε να συμμετάσχει στο Συμβούλιο Παιδιού και το οποίο για οποιονδήποτε λόγο δεν ήταν σε θέση να παραστεί διαβιβάζονται γραπτώς στο Συμβούλιο Παιδιού.

Διαδικασία στο Συμβούλιο Παιδιού.	50. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Μέρους, με τη σύστασή του το Συμβούλιο Παιδιού καθορίζει τη διαδικασία του όπως αυτό κρίνει σκόπιμο.
Περίοδος και επίπεδο εποπτείας.	51. Το Συμβούλιο Παιδιού αξιολογεί και εισηγείται κατά πόσο η περίοδος και το επίπεδο εποπτείας του παιδιού από κηδεμονευτικό λειτουργό πρέπει να διαφοροποιηθούν υπό το φως των ακόλουθων παραγόντων:
	(α) Τη σοβαρότητα του αδικήματος που φέρεται να διέπραξε το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο·
	(β) το επίπεδο στήριξης και το επίπεδο ελέγχου του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο από τους ασκούντες τη γονική μέριμνά του·
	(γ) την πιθανότητα το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο να διαπράξει αδίκημα στο μέλλον·
	(δ) τις συνθήκες του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σε σχέση με την εκπαίδευσή του ή την επαγγελματική του κατάρτιση ή την απασχόληση, ανάλογα με την περίπτωση·
	(ε) τις δραστηριότητες ψυχαγωγίας του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο·
	(στ) τις σχέσεις του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο με τους ασκούντες τη γονική μέριμνά του και την κοινωνία του τόπου διαμονής του·
	(ζ) την στάση του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο έναντι της εποπτείας του·
	(η) την πρόοδο του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο κατά την περίοδο που τελεί υπό εποπτεία·
	(θ) τη στάση του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σε σχέση με την παραβατική του συμπεριφορά, και ειδικότερα, σε σχέση με το θύμα· και
	(ι) οποιοδήποτε άλλο θέμα δυνατό να είναι σχετικό με το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο.
Σχέδιο δράσης για το παιδί.	52.-(1) Το Συμβούλιο Παιδιού δύναται να καθορίσει σχέδιο δράσης για το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο με τη συμμετοχή του παιδιού αυτού και των ασκούντων τη γονική μέριμνα.
	(2) Το σχέδιο δράσης δύναται να περιλαμβάνει τη ρύθμιση ενός ή περισσότερων των πιο κάτω θεμάτων:
	(α) Την απολογία, γραπτή ή προφορική, του παιδιού προς το θύμα: Νοείται ότι, πριν να προβεί σε απολογία, το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ενημερώνεται από το Συμβούλιο Παιδιού για τις πιθανές επιπτώσεις της απολογίας αυτής·
	(β) την οικονομική ή οποιοδήποτε άλλου είδους αποζημίωση ή αποκατάσταση του θύματος·
	(γ) τη συμμετοχή του παιδιού σε κατάλληλες αθλητικές ή άλλες δημιουργικές δραστηριότητες·
	(δ) την εποπτεία του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο στο σχολείο ή στην εργασία του, ανάλογα με την περίπτωση·
	(ε) τη συμμετοχή του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σε κατάλληλα προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης ή άλλα θεραπευτικά προγράμματα·
	(στ) την παραμονή του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο στο σπίτι του σε καθορισμένες ώρες·
	(ζ) την μη επίσκεψη του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σε συγκεκριμένα μέρη ή την μη επαφή του με συγκεκριμένα πρόσωπα·
	(η) την ανάληψη πρωτοβουλιών από την οικογένεια, οι οποίες δύναται να συμβάλουν στην πρόληψη διάπραξης αδικήματος από το παιδί· και

	(θ) οποιοδήποτε άλλο θέμα το οποίο, κατά την άποψη του Συμβουλίου, δημιουργεί τις συνθήκες για να αντιληφθεί το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο τις συνέπειες της παραβατικής του συμπεριφοράς και να αποφύγει μελλοντική παραβατική συμπεριφορά.
	(3) Το σχέδιο δράσης ετοιμάζεται από τον επιμελητή σε έντυπη μορφή σε γλώσσα απλή και κατανοητή για το παιδί.
	(4) Οι συμμετέχοντες στο Συμβούλιο δύνανται, εκτός από τον κηδεμονευτικό λειτουργό, να ορίσουν και άλλο μέλος του Συμβουλίου ως συνυπεύθυνο με τον κηδεμονευτικό λειτουργό για την εφαρμογή και παρακολούθηση της εφαρμογής του σχεδίου δράσης.
	(5) Ο επιμελητής, μετά από διαβούλευση με τα άλλα μέλη του Συμβουλίου, καθορίζει, το αργότερο εντός έξι (6) μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ετοιμάστηκε το σχέδιο δράσης, ημερομηνία και ώρα κατά την οποία το Συμβούλιο θα επανασυγκληθεί, για να αξιολογήσει την εφαρμογή και συμμόρφωση του παιδιού ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου με το σχέδιο δράσης.
	(6) Ο επιμελητής δύνανται να επανασυγκαλέσει το Συμβούλιο σε οποιαδήποτε νωρίτερη από την καθοριζόμενη στο εδάφιο (5) ημερομηνία, σε περίπτωση που λάβει γνώση ότι το παιδί δεν συμμορφώνεται με οποιονδήποτε από τους όρους του σχεδίου δράσης ή τον ειδοποιήσει σχετικά ο κηδεμονευτικός λειτουργός.
	(7) Σε περίπτωση επανασύγκλησης του Συμβουλίου, τα πρόσωπα που συμμετέχουν σε αυτό, αφού διαπιστώσουν τους λόγους για τους οποίους το παιδί δεν συμμορφώνεται με το σχέδιο δράσης, ενθαρρύνουν το παιδί να συμμορφωθεί με το σχέδιο δράσης ή οποιαδήποτε αλλαγή συμφωνηθεί σε αυτό κατά την επανασύγκληση του Συμβουλίου.
	(8) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (6), Συμβούλιο Παιδιού δύνανται να επανασυγκαλείται οποτεδήποτε κρίνεται απαραίτητο από τον επιμελητή, ιδίως σε περίπτωση που αυτό ζητηθεί από το παιδί, για να συζητηθούν οποιεσδήποτε πτυχές του σχεδίου δράσης.
Διαφωνία επί του σχεδίου δράσης και δικαίωμα ένστασης στο Διευθυντή.	53. -(1) Μη συμφωνία αναφορικά με τους όρους ή οτιδήποτε αφορά το σχέδιο δράσης δεν καταργεί ούτε ακυρώνει τις διαδικασίες που έλαβαν χώρα στο Συμβούλιο Παιδιού.
	(2) Οποιοδήποτε πρόσωπο θεωρεί ότι όροι ή προϋποθέσεις του σχεδίου δράσης δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού έχει δικαίωμα υποβολής ένστασης στον Διευθυντή.
	(3) Ο Διευθυντής εξετάζει οποιαδήποτε ένσταση υποβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) και, αφού ακούσει οποιοδήποτε μέλος του Συμβουλίου Παιδιού κρίνει σκόπιμο, περιλαμβανομένου του παιδιού, αποφασίζει επί του θέματος για το οποίο έχει υποβληθεί ένσταση.
Διαβίβαση σχεδίου δράσης στο Διευθυντή.	54. Όταν το Συμβούλιο Παιδιού καταρτίσει το σχέδιο δράσης, ο επιμελητής διαβιβάζει το σχέδιο αυτό στον Διευθυντή μαζί με τα πρακτικά του Συμβουλίου.
Επαναξιολόγηση της περιόδου ή του επίπεδου εποπτείας.	55. -(1) Κατά την εφαρμογή του σχεδίου δράσης, το Συμβούλιο Παιδιού δύνανται, όταν κρίνει αυτό απαραίτητο ή σκόπιμο και προς το συμφέρον του παιδιού, να αποφασίσει επαναξιολόγηση της περιόδου ή του επίπεδου εποπτείας του παιδιού. (2) Όταν το Συμβούλιο Παιδιού λαμβάνει οποιαδήποτε απόφαση σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1), ενημερώνει σχετικά τον κηδεμονευτικό λειτουργό, ο οποίος εποπτεύει το παιδί και ο κηδεμονευτικός λειτουργός ενημερώνει το παιδί και τους ασκούντες τη γονική μέριμνά του το συντομότερο δυνατό.
Διοικητική υποστήριξη.	56. Ο Διευθυντής παρέχει όλη την απαραίτητη διοικητική υποστήριξη, περιλαμβανομένων της μετάφρασης και διερμηνείας, όπου αυτό είναι απαραίτητο, έτσι ώστε το Συμβούλιο να ασκεί αποτελεσματικά τις λειτουργίες του.

Δυνατότητα προσαγωγής μαρτυρίας σε δικαστική διαδικασία.	57.-(1) Σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία εναντίον παιδιού, το Δικαστήριο δύναται, κατά την κρίση του, να αποδεκτεί ή να μην αποδεκτεί ως μαρτυρία-
	(α) οποιαδήποτε παραδοχή παιδιού αναφορικά με τη διάπραξη αδικήματος, για το οποίο έχει ενταχθεί σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης,
	(β) την ίδια την παραβατική συμπεριφορά του παιδιού, για την οποία εντάχθηκε σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης,
	(γ) το γεγονός της συμμετοχής του παιδιού σε Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης για την παραβατική του συμπεριφορά.
	(2) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (1), δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί ως μαρτυρία εναντίον του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο οποιαδήποτε πληροφορία, δήλωση ή παραδοχή του παιδιού που αποκαλύπτεται ή γίνεται κατά τη διάρκεια Ανεπίσημης ή Επίσημης Προειδοποίησης ή ενώπιον του Συμβουλίου Παιδιού.
	(3) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (1) και (2), τα συμπεράσματα της έκθεσης η οποία ετοιμάζεται στο πλαίσιο Συμβουλίου Παιδιού είναι δυνατόν να κατατίθενται ως μαρτυρία σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία.
	(4) Ο επιμελητής ενημερώνει το παιδί για την προβλεπόμενη στο παρόν άρθρο δυνατότητα προσαγωγής μαρτυρίας σε δικαστική διαδικασία κατά τη σύγκληση του Συμβουλίου Παιδιού.
Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικο- ποίησης.	58.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει, μετά από εισήγηση του Υπουργού, Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης, για να αξιολογεί την αποτελεσματική λειτουργία των Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης.
	(2)(α) Η Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης απαρτίζεται από μέχρι και επτά (7) μέλη, τα οποία διορίζονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα, έχουν γνώση και πείρα του θέματος και προέρχονται από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. (β) Η θητεία της Επιτροπής Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης είναι πενταετής. (γ) Τα μέλη της Επιτροπής Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα επιλέγονται με βάση την επιστημονική τους κατάρτιση και την πείρα τους σε θέματα παραβατικότητας παιδιών ενώ τα μέλη της επιτροπής που προέρχονται από τον δημόσιο τομέα επιλέγονται από τους ακόλουθους φορείς:
	(i) Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως ή την Αστυνομία Κύπρου·
	(ii) τη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας·
	(iii) το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων·
	(iv) το Υπουργείο Υγείας·
	(v) το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας.
	(3) Ο Υπουργός διορίζει ένα (1) μέλος της Επιτροπής Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης ως πρόεδρο, το οποίο συγκαλεί και προεδρεύει των συσκέψεων αυτής, και ένα (1) μέλος ως αναπληρωτή πρόεδρο, το οποίο ασκεί καθήκοντα προέδρου σε περίπτωση απουσίας του προέδρου.
	(4) Η Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης δύναται να υποβοηθείται από προσωπικό του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως και σε αυτήν παρέχεται κατάλληλος χώρος για τις συνεδρίες της.
	(5) Η Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης ρυθμίζει με εσωτερικούς κανονισμούς, την τηρούμενη από αυτήν διαδικασία.

<p>Αρμοδιότητες και καθήκοντα της Επιτροπής Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης.</p>	<p>59.-(1) Η Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης-</p> <p>(α) είναι αρμόδια για όλες τις πτυχές λειτουργίας Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης και τη διαπίστωση οποιωνδήποτε κενών ή εκπαιδευτικών ή άλλων αναγκών των επιμελητών, των κηδεμονευτικών λειτουργών και οποιωνδήποτε άλλων αρχών εμπλέκονται στην εφαρμογή τους,</p>
	<p>(β) έχει πρόσβαση σε οποιαδήποτε έγγραφα ή άλλο υλικό σχετικά με τη λειτουργία Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης και δύναται να καλεί οποτεδήποτε τον Διευθυντή ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εμπλέκεται στην εφαρμογή Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης σε συνεδρία της για συζήτηση οποιασδήποτε πτυχής τέτοιου Προγράμματος, που αποχωρεί πριν από τη λήψη απόφασης,</p>
	<p>(γ) δύναται να αποφασίζει την αξιολόγηση οποιουδήποτε Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης αφορά σε συγκεκριμένο παιδί, στο πλαίσιο της ευρύτερης αξιολόγησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης, και για τον σκοπό αυτό δύναται εκπροσωπείται σε Ανεπίσημες Προειδοποιήσεις ή Επίσημες Προειδοποιήσεις ή σε Συμβούλιο Παιδιού και σε τέτοια περίπτωση ενημερώνεται σχετικά το παιδί και οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού·</p>
	<p>(2) Η Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης υποβάλλει στον Υπουργό ετήσια έκθεση αναφορικά με τις δραστηριότητές της και τα αποτελέσματα των αξιολογήσεών της, καθώς και οποιεσδήποτε εισηγήσεις αναφορικά με τα Πρόγραμμα Αποδικαστικοποίησης και τυχόν εκπαιδευτικές ανάγκες.</p>
	<p>(3) Τα μέλη της Επιτροπής Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης δεν αποκαλύπτουν οποιαδήποτε εμπιστευτική πληροφορία λαμβάνουν υπό την ιδιότητά τους ως μέλη της Επιτροπής.</p>
	<p>(4) Μέλος της Επιτροπής Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης που παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (3), διαπράττει αδίκημα και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000).</p>
	<p>(5) Στα μέλη της Επιτροπής Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης δύναται να παρέχεται αμοιβή, όπως αυτή εγκρίνεται κατά καιρούς από το Υπουργικό Συμβούλιο.</p>
	<p>(6) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, «εμπιστευτική πληροφορία» σημαίνει οτιδήποτε χαρακτηρίζεται ως εμπιστευτικό από το πρόσωπο που το αποκαλύπτει.</p>
<p>Υποχρέωση διασφάλισης κατάλληλης εκπαίδευσης.</p>	<p>60.-(1) Ο Υπουργός διασφαλίζει ότι ο Διευθυντής, οι επιμελητές, και οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα εμπλέκονται στην εφαρμογή του Προγράμματος Αποδικαστικοποίησης λαμβάνουν την αναγκαία και κατάλληλη εκπαίδευση για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων τους δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.</p>
	<p>(2) Ο Υπουργός Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διασφαλίζει ότι οι κηδεμονευτικοί λειτουργοί και οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα υπάγονται στο Υπουργείο του και εμπλέκονται στην εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου λαμβάνουν την αναγκαία και κατάλληλη εκπαίδευση για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.</p>
<p>Άσκηση βίας εναντίον παιδιού κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.</p>	<p>61. Πρόσωπο, το οποίο ασκεί οποιασδήποτε μορφής βία, περιλαμβανομένης σωματικής, πνευματικής ή ψυχολογικής βίας, εναντίον παιδιού κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης η οποία δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες ευρώ (€30.000), ή και στις δύο αυτές ποινές.</p>
<p>Πειθαρχική ευθύνη για παράβαση των διατάξεων</p>	<p>62. Μέλος της Αστυνομίας ή μέλος οποιασδήποτε δημόσιας αρχής το οποίο παραλείπει να εφαρμόσει τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, υπόκειται σε πειθαρχικές διαδικασίες σύμφωνα με τους οικείους Νόμους και Κανονισμούς.</p>

του παρόντος Μέρους.	
ΜΕΡΟΣ IV ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ	
Ερμηνεία για τους σκοπούς του Μέρους IV.	63.- (1) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους «παιδί» σημαίνει παιδί που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο (14 ^ο) έτος της ηλικίας του και περιλαμβάνει πρόσωπο που δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21 ^ο) έτος της ηλικίας του, σε περίπτωση που πρόκειται να εφαρμοστούν τα μέτρα που προβλέπονται στο παρόν Μέρος σε σχέση με αδίκημα που φέρεται να διέπραξε προτού συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18 ^ο) έτος της ηλικίας του, για το οποίο κατηγορείται ενώπιον Δικαστηρίου.
	(2) Στο παρόν Μέρος, οποιαδήποτε αναφορά σε ασκούντα τη γονική μέριμνα, περιλαμβάνει, όπου αυτό προβλέπεται, οποιονδήποτε άλλο ενήλικο συγγενή του παιδιού ή άλλο ενήλικο πρόσωπο που υποδεικνύεται από το παιδί και εγκρίνεται από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας.
Εγκαθίδρυση, συγκρότηση και δικαιοδοσία Δικαστηρίου Παιδιών	
Εγκαθίδρυση και συγκρότηση Δικαστηρίου Παιδιών.	64.- (1) Το Δικαστήριο Παιδιών συγκροτείται-
	(α) από τρεις (3) δικαστές για την εκδίκαση αδικήματος για το οποίο προβλέπεται μέγιστη ποινή φυλάκισης που υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη,
	(β) πλην της αναφερόμενης στην παράγραφο (α) περίπτωσης, από ένα (1) δικαστή.
	(2) Το Ανώτατο Δικαστήριο ορίζει τους ακόλουθους Δικαστές Παιδιών από τα μέλη της Δικαστικής Υπηρεσίας:
	(α) Πρόεδρο Επαρχιακού Δικαστηρίου ως Πρόεδρο Δικαστηρίου Παιδιών·
	(β) ένα (1) Ανώτερο Επαρχιακό Δικαστή ως Ανώτερο Δικαστή Παιδιών· και
	(γ) ένα (1) Επαρχιακό Δικαστή ως Δικαστή Παιδιών.
Δικαιοδοσία και αρμοδιότητα Δικαστηρίου Παιδιών.	65.- (1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, η Δημοκρατία διαιρείται σε επαρχίες και για κάθε επαρχία ορίζεται ένα Δικαστήριο Παιδιών.
	(2) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 66, το Δικαστήριο Παιδιών έχει δικαιοδοσία να εκδικάζει κάθε υπόθεση για διάπραξη ποινικού αδικήματος για το οποίο κατηγορούμενο είναι παιδί.
	(3) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος άρθρου, Πρόεδρος Δικαστηρίου Παιδιών, Ανώτερος Δικαστής Παιδιών ή Δικαστής Παιδιών, με συγκατάθεση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, έχει αρμοδιότητα να εκδικάζει συνοπτικά οποιοδήποτε αδίκημα, εάν κρίνει αυτό σκόπιμο, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών της υπόθεσης και του συμφέροντος του παιδιού, περιλαμβανομένης της επάρκειας της τιμωρίας ή της αποζημίωσης, την οποία ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Παιδιών, Ανώτερος Δικαστής Παιδιών ή ο Δικαστής Παιδιών έχει εξουσία να επιβάλει ή επιδικάσει δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.
14 του 1960 50 του 1962 11 του 1963 8 του 1969 40 του 1970 58 του 1972	(4) Το Δικαστήριο Παιδιών εκδικάζει υποθέσεις τηρουμένων των διατάξεων του περὶ Δικαστηρίων Νόμου.

1 του 1980	
35 του 1982	
29 του 1983	
91 του 1983	
16 του 1984	
51 του 1984	
83 του 1984	
93 του 1984	
18 του 1985	
71 του 1985	
89 του 1985	
96 του 1986	
317 του 1987	
49 του 1988	
64 του 1990	
136 του 1991	
149 του 1991	
237 του 1991	
232 του 1991	
42(Ι) του 1992	
43(Ι) του 1992	
102(Ι) του 1992	
26(Ι) του 1993	
82(Ι) του 1995	
102(Ι) του 1996	
4(Ι) του 1997	
53(Ι) του 1997	
90(Ι) του 1997	
27(Ι) του 1998	
53(Ι) του 1998	
110(Ι) του 1998	
34(Ι) του 1999	
146(Ι) του 1999	
41(Ι) του 2000	
32(Ι) του 2001	
40(Ι) του 2002	
80(Ι) του 2002	
140(Ι) του 2002	
206(Ι) του 2002	
17(Ι) του 2004	
165(Ι) του 2004	
268(Ι) του 2004	
21(Ι) του 2006	
99(Ι) του 2007	
170(Ι) του 2007	
76(Ι) του 2008	
81(Ι) του 2008	
118(Ι) του 2008	
119(Ι) του 2008	
36(Ι) του 2009	
129(Ι) του 2009	
138(Ι) του 2009	
19(Ι) του 2010	
166(Ι) του 2011	
30(Ι) του 2013	
46(Ι) του 2014	
191(Ι) του 2014	
29(Ι) του 2017	
109(Ι) του 2017	
5(Ι) του 2020	
102(Ι) του 2020	
199(Ι) του 2020.	

<p>Δικαιοδοσία και αρμοδιότητα Επαρχιακού Δικαστηρίου και Κακουργοδικείου για συγκατηγορούμενους.</p>	<p>66.-(1) Σε περίπτωση που-</p>
	<p>(α) παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο κατηγορείται για τη διάπραξη αδικήματος μαζί με ένα ή περισσότερους ενήλικες, ή/και</p>
	<p>(β) παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο κατηγορείται για τη διάπραξη αδικήματος και ένας ή περισσότεροι ενήλικες κατηγορούνται για συνέργεια, υποβοήθηση, παρακίνηση, προαγωγή, συμβουλή ή εξαναγκασμό παιδιού όπως διαπράξει το αδίκημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του παρόντος Νόμου ή τις διατάξεις του άρθρου 21 του Ποινικού Κώδικα, ή/και</p>
	<p>(γ) παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο κατηγορείται για αδίκημα υπό περιστάσεις, οι οποίες είναι οι ίδιες ή συνδέονται με περιστάσεις υπό τις οποίες ένας ή περισσότεροι ενήλικες κατηγορούνται ταυτόχρονα για τη διάπραξη αδικήματος,</p>
	<p>οι υποθέσεις συνεκδικάζονται ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, σε περίπτωση που η προβλεπόμενη για το αδίκημα ποινή δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη και ενώπιον του Κακουργοδικείου, σε περίπτωση που η προβλεπόμενη για το αδίκημα ποινή υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη:</p>
	<p>Νοείται ότι, σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν οι διατάξεις του παρόντος Μέρους, σε σχέση με το παιδί.</p>
	<p>(2) Σε περίπτωση που το Επαρχιακό Δικαστήριο ή το Κακουργιοδικείο εκδικάζει υπόθεση εναντίον ενήλικα δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), και τον καταδικάζει, επιβάλλει την προβλεπόμενη από τον σχετικό Νόμο ποινή για το αδίκημα.</p>
	<p>(3) Σε περίπτωση που το Επαρχιακό Δικαστήριο ή το Κακουργιοδικείο εκδικάζει υπόθεση εναντίον παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) και το καταδικάζει επιβάλλει ποινή δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.</p>
	<p>(4) Σε περίπτωση που δικαστής εκδικάζει υπόθεση υπό την ιδιότητά του ως Δικαστή Παιδιών, δεν δύναται να εκδικάσει υπόθεση επί ιδίων γεγονότων εναντίον ενήλικα υπό την ιδιότητά του ως δικαστή Επαρχιακού Δικαστηρίου.</p>
<p>Τόπος και χρόνος συνεδριάσεων Δικαστηρίου Παιδιών.</p>	<p>67.-(1) Το Δικαστήριο Παιδιών δεν στεγάζεται στον ίδιο χώρο με δικαστήριο οποιασδήποτε άλλης δικαιοδοσίας:</p> <p>Νοείται ότι, μέχρι να καταστεί δυνατή η στέγασή του σε άλλο χώρο, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να στεγάζεται στον ίδιο χώρο με δικαστήριο άλλης δικαιοδοσίας.</p>
	<p>(2) Το Δικαστήριο Παιδιών καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε οι ακροάσεις να προγραμματίζονται με τρόπο που το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο να αναμένει για την έναρξη και ολοκλήρωση της διαδικασίας σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο του Δικαστηρίου Παιδιών.</p>
	<p>(3) Το Δικαστήριο Παιδιών μερινά όπως τηρούνται κατά το δυνατόν η καθορισμένη ώρα που αναγράφεται επί του κατηγορητηρίου που επιδίδεται σε παιδί για εμφάνιση ενώπιόν του και οι ώρες κάθε δικασίμου της υπόθεσης.</p>
<p>Υποχρεώσεις δικαστηρίων άλλης δικαιοδοσίας σε σχέση</p>	<p>68. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 66, σε περίπτωση που δικαστήριο που ασκεί ποινική δικαιοδοσία κρίνει ή πληροφορείται με οποιονδήποτε τρόπο ότι πρόσωπο, το οποίο έχει προσαχθεί ενώπιόν του ως κατηγορούμενο για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος είναι παιδί, το οποίο δεν προσήχθη ενώπιον Δικαστηρίου Παιδιών, παραπέμπει την υπόθεση για να εκδικαστεί από Δικαστήριο Παιδιών.</p>

με παιδιά.	
Εκπαίδευση Δικαστών Παιδιών.	69. Το Ανώτατο Δικαστήριο μεριμνά όπως παρέχεται κατάλληλη εκπαίδευση στους Δικαστές Παιδιών σε σχέση με τη μεταχείριση παιδιών σε σύγκρουση με τον νόμο και σε σχέση με τα δικαιώματα παιδιών.
Επιτηρητές δοκιμασίας.	70. -(1) Το Δικαστήριο Παιδιών διατηρεί δική του υπηρεσία επιτηρητών δοκιμασίας, για να ασκούν τα καθήκοντα και αρμοδιότητες που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο.
	(2) Η δομή, ο τρόπος λειτουργίας και οτιδήποτε άλλο αφορά στην Υπηρεσία Επιτηρητών Δοκιμασίας καθορίζονται με διαδικαστικούς κανονισμούς.
Διαδικασίες ενώπιον Δικαστηρίου Παιδιών	
Ποινική δίωξη παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο.	71. -(1) Παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο προσάγεται ενώπιον Δικαστηρίου Παιδιών, μετά από άσκηση ποινικής δίωξης από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 33 και του εδαφίου (2) του άρθρου 38.
	(2) Οι διατάξεις του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου εφαρμόζονται κατ' αναλογία από το Δικαστήριο Παιδιών, όπου δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη στον παρόντα Νόμο.
Παραπομπή του παιδιού από το Δικαστήριο στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ή/και σε Συμβούλιο Παιδιού.	72. -(1) Σε περίπτωση που Δικαστήριο Παιδιών, σε διαδικασία ενώπιόν του κρίνει ότι οι ασκούντες τη γονική μέριμνα δεν είναι σε θέση, για οποιονδήποτε λόγο, να παρέχουν στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο την απαιτούμενη φροντίδα, δύναται, είτε μετά από προφορικό αίτημα του δικηγόρου του παιδιού είτε αυτεπάγγελα-
	(α) να διατάξει όπως το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο τεθεί υπό τη νομική φροντίδα του Διευθυντή μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας, ή/και
	(β) να διατάξει τη σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.
	(2) Σε περίπτωση που συγκληθεί Συμβούλιο Παιδιού με οδηγίες του Δικαστηρίου δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) και το Συμβούλιο-
	(α) καταλήξει ότι είναι προς το συμφέρον του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο να ζητηθεί διάταγμα αφαίρεσης γονικής μέριμνας ή επιτροπείας, ο κηδεμονευτικός λειτουργός ενημερώνει το Δικαστήριο τόσο όσον αφορά την απόφαση του Συμβουλίου όσο και για την απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου επί της αίτησης που υποβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου, ή
	(β) αποφασίσει να μην υποβληθεί αίτηση αφαίρεσης γονικής μέριμνας ή επιτροπείας, ο κηδεμονευτικός λειτουργός ενημερώνει το Δικαστήριο αναφορικά με-
	(i) τους λόγους για τους οποίους λήφθηκε απόφαση να μην ζητηθεί διάταγμα αφαίρεσης γονικής μέριμνας ή επιτροπείας,
	(ii) οποιαδήποτε βοήθεια ή στήριξη έχει παρασχεθεί ή θα παρασχεθεί στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο και στους ασκούντες τη γονική μέριμνα,
	(iii) οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, η οποία έχει ληφθεί ή πρόκειται να ληφθεί από το Συμβούλιο Παιδιού, και
	(iv) το σχέδιο δράσης που αποφασίστηκε για το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, σε περίπτωση που υπάρχει.
	(3) Το Δικαστήριο Παιδιών, μετά την ενημέρωση που λαμβάνει δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) και αφού ακούσει και τις απόψεις της κατηγορούσας αρχής και του δικηγόρου του

	παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, δύναται, εφόσον κρίνει ότι είναι προς το συμφέρον του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, να το απαλλάξει από τις κατηγορίες εναντίον του και να το αθωώσει.
Διάταγμα για σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.	73.- (1) Εκτός όπου έχει ήδη συγκληθεί Συμβούλιο Παιδιού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72, Δικαστήριο Παιδιών, το οποίο εκδικάζει ποινική υπόθεση εναντίον παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο δύναται, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας ενώπιόν του, να διατάξει τον κηδεμονευτικό λειτουργό να συγκαλέσει Συμβούλιο Παιδιού και να αναβάλει την ενώπιόν του διαδικασία μέχρι την πραγματοποίηση του εν λόγω Συμβουλίου, εφόσον-
	(α) το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, αφού του δόθηκε η ευκαιρία να λάβει νομική συμβουλή από τον δικηγόρο του, ομολογεί τη διάπραξη του αδικήματος,
	(β) κατά την κρίση του Δικαστηρίου Παιδιών, θα ήταν προς το συμφέρον του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο να αποφασιστεί σχέδιο δράσης για το παιδί στο πλαίσιο Συμβουλίου Παιδιού,
	(γ) το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο και οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού συμφωνούν να συμμετάσχουν στο Συμβούλιο Παιδιού.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να δίνει οδηγίες προς τον κηδεμονευτικό λειτουργό όπως το Συμβούλιο Παιδιού διερευνήσει ή εξετάσει οποιαδήποτε θέματα που, κατά την κρίση του Δικαστηρίου Παιδιών, πρέπει να εξεταστούν σε σχέση με το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο.
Σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού.	74. Το Συμβούλιο Παιδιού συγκαλείται από τον κηδεμονευτικό λειτουργό, ο οποίος διορίζεται για τον σκοπό αυτό από το Δικαστήριο Παιδιών, το αργότερο εντός δέκα (10) ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το Δικαστήριο Παιδιών δίνει τις σχετικές οδηγίες για τη σύγκλησή του.
Σχέδιο δράσης.	75.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), το Συμβούλιο Παιδιού, αποφασίζει σχέδιο δράσης για το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο εντός τριάντα (30) ημερών από τη σύγκλησή του.
	(2) Οι διατάξεις του άρθρου 52, εφαρμόζονται κατ' αναλογία σε περίπτωση σχεδίου δράσης, του οποίου η υιοθέτηση διατάσσεται από το Δικαστήριο Παιδιών και οποιαδήποτε αναφορά στο εν λόγω άρθρο σε επιμελητή, θα διαβάζεται και εννοείται ως αναφορά σε κηδεμονευτικό λειτουργό.
	(3) Οι διατάξεις των άρθρων 46, 47, 48, 49, 50 και 51 εφαρμόζονται κατ' αναλογία και σε περίπτωση Συμβουλίου Παιδιού, η σύγκληση του οποίου διατάσσεται από το Δικαστήριο Παιδιών.
	(4) Το σχέδιο δράσης που αποφασίζεται συντάσσεται σε γλώσσα απλή και κατανοητή για το παιδί.
Κατάθεση σχεδίου δράσης στο Δικαστήριο Παιδιών.	76. Ο κηδεμονευτικός λειτουργός, ανάλογα με την περίπτωση-
	(α) καταθέτει στο Δικαστήριο Παιδιών το σχέδιο δράσης που έχει αποφασιστεί από το Συμβούλιο Παιδιού,
	(β) ενημερώνει το Δικαστήριο Παιδιών ότι το Συμβούλιο Παιδιού δεν κατέληξε σε συμφωνία αναφορικά με την υιοθέτηση σχεδίου δράσης, καθώς και για τους λόγους γι' αυτή την κατάληξη,
	(γ) υποβάλλει αίτημα στο Δικαστήριο Παιδιών όπως παραχωρήσει παράταση για τη διεξαγωγή και ολοκλήρωση του έργου του Συμβουλίου Παιδιού,
	(δ) ενημερώνει το Δικαστήριο Παιδιών ότι δεν κατέστη δυνατή η σύγκληση Συμβουλίου Παιδιού και ότι πολύ λίγες πιθανότητες υπάρχουν όπως κάτι τέτοιο καταστεί εφικτό, καθώς και για τους λόγους γι' αυτή την κατάληξη.
Εξουσίες του Δικαστηρίου μετά την έκθεση	77.- (1) Σε περίπτωση που ο κηδεμονευτικός λειτουργός καταθέτει σχέδιο δράσης ενώπιον του Δικαστηρίου Παιδιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να-

του κηδεμονευτικού λειτουργού.	
	(α) εγκρίνει ή απορρίπτει ή τροποποιήσει το σχέδιο δράσης, ή
	(β) διατάξει το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο όπως συμμορφωθεί με το σχέδιο δράσης και να διορίσει επιτηρητή δοκιμασίας, για να επιτηρεί το παιδί κατά τη διάρκεια της ισχύος του σχεδίου δράσης· ή
	(γ) σε περίπτωση που το απορρίψει, να διατάξει την εκ νέου υποβολή του εντός δέκα (10) ημερών από την ημερομηνία απόρριψής του, ή
	(δ) διατάξει τη συνέχιση της εκδίκασης της υπόθεσης ενώπιόν του.
	(2) Σε περίπτωση που ο κηδεμονευτικός λειτουργός ενημερώνει το Δικαστήριο Παιδιών ότι το Συμβούλιο Παιδιού δεν έχει καταλήξει σε συμφωνία αναφορικά με το σχέδιο δράσης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (β) του άρθρου 76, το Δικαστήριο-
	(α) σε περίπτωση που, κατά την κρίση του, η υιοθέτηση σχεδίου δράσης θα ήταν επιθυμητή και προς το συμφέρον του παιδιού και θα είχε εύλογες προοπτικές επιτυχίας, δύναται να αποφασίσει το ίδιο σχέδιο δράσης, να διατάξει το παιδί όπως συμμορφωθεί με αυτό και να διορίσει επιτηρητή δοκιμασίας όπως επιτηρεί το παιδί ενόσω, βρίσκεται σε ισχύ το σχέδιο δράσης, ή
	(β) δύναται να διατάξει τη συνέχιση της εκδίκασης της υπόθεσης ενώπιόν του.
	(3) Σε περίπτωση που ο κηδεμονευτικός λειτουργός υποβάλει αίτημα στο Δικαστήριο Παιδιών, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (γ) του άρθρου 76, για παράταση του χρόνου σύγκλησης Συμβουλίου Παιδιού ή ενημερώνει το Δικαστήριο Παιδιών σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (δ) του άρθρου 76, ότι πολύ λίγες πιθανότητες υπάρχουν για τη σύγκληση του εν λόγω Συμβουλίου, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται-
	(α) εφόσον ικανοποιείται ότι υπάρχει πιθανότητα το Συμβούλιο Παιδιού να συγκληθεί, να παραχωρήσει παράταση για τη σύγκλησή του για περαιτέρω τριάντα (30) ημέρες, ή
	(β) εφόσον δεν ικανοποιείται ότι υπάρχει πιθανότητα σύγκλησης του Συμβουλίου Παιδιού, να διατάξει τη συνέχιση της ενώπιόν του διαδικασίας για την εκδίκαση της υπόθεσης αναφορικά με το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο.
	(4) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών εκδίδει διάταγμα δυνάμει των διατάξεων των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1) ή της παραγράφου (α) του εδαφίου (2), ορίζει την ημερομηνία κατά την οποία το Δικαστήριο Παιδιών θα αξιολογήσει τη συμμόρφωση του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο με το σχέδιο δράσης, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες από την ημερομηνία έκδοσης του διατάγματος.
	(5) Κατά την άσκηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων του δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου το Δικαστήριο Παιδιών, οποτεδήποτε κρίνει σκόπιμο, προτού δώσει οποιεσδήποτε οδηγίες, ακούει το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ή/και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του, ανάλογα με την περίπτωση, και τον δικηγόρο του παιδιού.
Μη συμμόρφωση παιδιού με το σχέδιο δράσης.	78. Σε περίπτωση που, αφού το Δικαστήριο Παιδιών διέταξε το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο να συμμορφωθεί με σχέδιο δράσης, καταδεικνύεται στο Δικαστήριο Παιδιών ότι το παιδί χωρίς εύλογη αιτία παρέλειψε να συμμορφωθεί με αυτό το Δικαστήριο δύναται να διατάξει τη συνέχιση της ενώπιόν του ποινικής διαδικασίας, αφού δώσει την ευκαιρία στο παιδί, στους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού, στον εκπρόσωπό του ή στον δικηγόρο του, ανάλογα με την περίπτωση, να ακουστούν αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους το παιδί δεν έχει συμμορφωθεί με το σχέδιο δράσης.
Αξιολόγηση της συμμόρφωσης παιδιού με το σχέδιο δράσης.	79. Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται, εφόσον ικανοποιηθεί ότι το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο συμμορφώθηκε με το σχέδιο δράσης, να απορρίψει τις κατηγορίες για τις οποίες κατηγορείται το παιδί και να το αθωώσει, είτε για κάποιες από τις κατηγορίες που αντιμετωπίζει είτε για όλες.

Εφαρμογή διατάξεων αναφορικά με Συμβούλιο Παιδιού.	80. Οι διατάξεις των άρθρων 46, 48, 49, 51 και 52 εφαρμόζονται κατ' αναλογία και σε περίπτωση σύγκλησης Συμβουλίου Παιδιού από το Δικαστήριο Παιδιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, και οποιαδήποτε αναφορά σε επιμελητή, θα νοείται ως αναφορά σε κηδεμονευτικό λειτουργό.
Διαδικασίες Συμβουλίου Παιδιού.	81. -(1) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Νόμου και οποιωνδήποτε οδηγιών του Δικαστηρίου Παιδιών, το Συμβούλιο Παιδιού που συγκαλείται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους δύναται να καθορίζει το ίδιο τις διαδικασίες του.
	(2) Το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διασφαλίζει ότι παραχωρούνται οποιεσδήποτε πληροφορίες ή συμβουλευτικές υπηρεσίες είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική λειτουργία του Συμβουλίου Παιδιού.
Διοικητικές υπηρεσίες σε Συμβούλιο Παιδιού.	82. Το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διασφαλίζει ότι παραχωρείται όλη η απαραίτητη διοικητική υποστήριξη, περιλαμβανομένων της μετάφρασης και διερμηνείας, όπου αυτό είναι αναγκαίο, η οποία είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική λειτουργία του Συμβουλίου Παιδιού.
Προφυλάκιση παιδιού ως έσχατο μέτρο και εναλλακτικά περιοριστικά μέτρα.	83. -(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου και τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, η προφυλάκιση παιδιού επιτρέπεται ως έσχατο μέτρο.
	(2) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών, κατά την εκδίκαση οποιασδήποτε υπόθεσης ενώπιόν του, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα του αδικήματος κρίνει ότι είναι απαραίτητος ο περιορισμός της προσωπικής ελευθερίας παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, ώστε να αποφευχθεί η διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος, ή για σκοπούς διευκόλυνσης των ανακρίσεων ή για να αποφευχθεί ο κίνδυνος απόκρυψης στοιχείων ή διακινδύνευσης της ασφάλειας του παιδιού ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου και αφού λάβει υπόψη του την ηλικία και ατομική κατάσταση του παιδιού, καθώς και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της περίπτωσης, δύναται να διατάσσει τον περιορισμό παιδιού σε χώρο κράτησης παιδιών ως έσχατο μέτρο.
	(3) Ο περιορισμός παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, που είναι ύποπτο για τη διάπραξη αδικήματος, έχει τη μικρότερη δυνατή διάρκεια και δεν δύναται να ξεπερνά τις οκτώ (8) ημέρες, οι οποίες δυνατό να ανανεώνονται με απόφαση του Δικαστηρίου για βραχυπρόθεσμα περιόδους οκτώ (8) ημερών, για μέγιστη περίοδο του ενός (1) μηνός, ανάλογα με την βαρύτητα του αδικήματος.
	(4) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών αποφασίζει τον περιορισμό παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, εκκρεμούσης της εκδίκασης της υπόθεσης, αιτιολογεί την απόφασή του σε απλή και κατανοητή προς το παιδί γλώσσα, ανάλογα με την ηλικία και τον βαθμό ωριμότητάς του.
	(5) Σε περίπτωση που παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο υπό περιορισμό συμπληρώνει το εικοστό πρώτο (21 ^ο) έτος της ηλικίας του και συνεχίζει η προφυλάκισή του δυνάμει απόφασης Δικαστηρίου Παιδιών, δύναται να συνεχίσει ο περιορισμός του σε χώρο κράτησης παιδιών, λαμβανομένων υπόψη των προσωπικών συνθηκών του συγκεκριμένου προσώπου, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό εξυπηρετεί το υπέρτατο συμφέρον των παιδιών που περιορίζονται με το εν λόγω πρόσωπο.
	(6) Κατά τον περιορισμό παιδιών σε χώρο κράτησης παιδιών, λαμβάνονται αναλογικά και κατάλληλα σε σχέση με τη διάρκεια του περιορισμού μέτρα, ώστε να διασφαλίζεται-
	(α) και να διαφυλάσσεται η υγεία τους και η σωματική και πνευματική ανάπτυξή τους,
	(β) το δικαίωμά τους στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών με σωματικά, αισθητηριακά ή μαθησιακά προβλήματα,
	(γ) η ουσιαστική και τακτική άσκηση του δικαιώματός τους στην οικογενειακή ζωή,
	(δ) η πρόσβαση σε προγράμματα που προάγουν την ανάπτυξή τους και την επανένταξή τους στην κοινωνία:
	(ε) ο σεβασμός της θρησκευτικής ελευθερίας τους ή των πεποιθήσεών τους.

	(7) Σε περίπτωση απόφασης περιορισμού παιδιού, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις των εδαφίων (2), (3) και (4) του άρθρου 24 αναφορικά με το δικαίωμα παιδιού σε ιατρική εξέταση και ιατρική περίθαλψη.
	(8) Παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο που έχει στερηθεί την ελευθερία του με την επιβολή περιοριστικών μέτρων έχει δικαίωμα να συναντήσει όσο το δυνατόν ενωρίτερα τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται, ή άλλο ενήλικα που υποδεικνύει το ίδιο.
Επιβολή όρων αντί προφυλάκισης.	84.-(1) Το Δικαστήριο Παιδιών κατά τη λήψη απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 83 για την προφυλάκιση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο δύναται να επιβάλει τους ακόλουθους όρους και να μη διατάξει τον περιορισμό του παιδιού:
	(α) Το παιδί διαμένει με τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού ή με άλλο ενήλικο πρόσωπο που καθορίζεται από το Δικαστήριο Παιδιών και είναι κατά την κρίση του Δικαστηρίου κατάλληλο·
	(β) το παιδί φοιτά σε σχολείο ή πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης ή πρόγραμμα απεξάρτησης·
	(γ) το παιδί επιτηρείται από επιτηρητή δοκιμασίας, σύμφωνα με όρους που θέτει το Δικαστήριο·
	(δ) το παιδί δεν έρχεται σε επαφή με συγκεκριμένο πρόσωπο ή πρόσωπα·
	(ε) το παιδί μένει μακριά από συγκεκριμένο κτίριο, χώρο ή τόπο ή περιοχή εκτός υπό τέτοιες περιστάσεις και σε τέτοιες ώρες που θα καθορίσει το Δικαστήριο·
	(στ) οτιδήποτε άλλο ήθελε κρίνει σκόπιμο το Δικαστήριο.
	(2) Σε περίπτωση που παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο που αφήνεται ελεύθερο υπό όρους δεν συμμορφώνεται με οποιονδήποτε από τους όρους, και στη συνέχεια καταδικάζεται για ποινικό αδίκημα άλλο από αυτό για το οποίο επιβλήθηκαν οι όροι, το Δικαστήριο Παιδιών, κατά την άσκηση των εξουσιών του κατά την επιβολή της ποινής για το αδίκημα αυτό, δύναται να λαμβάνει υπόψη του τη μη συμμόρφωση του παιδιού με τους όρους που τέθηκαν.
Μεταφορά παιδιού από και προς το δικαστήριο.	85. Σε περίπτωση περιορισμού παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σύμφωνα με το άρθρο 83, η Αστυνομία διασφαλίζει ότι παιδί κατά τη μεταφορά του από και προς το δικαστήριο ή κατά την αναμονή του πριν ή μετά από οποιαδήποτε εμφάνιση ή ακρόασή του στο δικαστήριο δεν έρχεται σε επαφή με οποιονδήποτε ενήλικα, ο οποίος κατηγορείται για οποιοδήποτε άλλο αδίκημα.
Πρόσωπα που δικαιούνται να παρίστανται σε διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου.	86.-(1) Η δίκη παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο διεξάγεται κεκλεισμένων των θυρών στην παρουσία των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού.
	(2) Το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο έχει το δικαίωμα να συνοδεύεται από άλλο κατάλληλο ενήλικο πρόσωπο, το οποίο δύναται να ορίζεται από το παιδί και γίνεται αποδεκτό υπό αυτή την ιδιότητα από το Δικαστήριο Παιδιών, σε περίπτωση που η παρουσία των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού που συνοδεύουν το παιδί κατά την ακροαματική διαδικασία-
	(α) αντιβαίνει στο υπέρτατο συμφέρον του παιδιού,
	(β) δεν είναι εφικτή, επειδή, αν και καταβλήθηκαν εύλογες προσπάθειες, είναι αδύνατη η επικοινωνία με ασκούντα τη γονική μέριμνα του παιδιού ή είναι άγνωστη η ταυτότητά του, ή
	(γ) θα μπορούσε, βάσει αντικειμενικών και πραγματικών περιστατικών, να θέσει σε σοβαρό κίνδυνο την ποινική διαδικασία.

	(3) Σε περίπτωση που το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο δεν έχει ορίσει άλλο κατάλληλο ενήλικο πρόσωπο, ή το πρόσωπο που έχει οριστεί από το παιδί δεν γίνεται αποδεκτό από το Δικαστήριο Παιδιών, το Δικαστήριο Παιδιών, λαμβάνοντας υπόψη το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού, ορίζει άλλο πρόσωπο, για να συνοδεύει το παιδί ή τον εκπρόσωπο.
	(4) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να επιτρέψει, εκτός από το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού την παρουσία-
	(α) λειτουργών του Δικαστηρίου Παιδιών,
	(β) του εκπρόσωπου του παιδιού, όπου αυτό εφαρμόζεται,
	(γ) προσώπων που έχουν άμεση σχέση με τις διαδικασίες που αφορούν το παιδί,
	(δ) οποιουδήποτε άλλου προσώπου, η παρουσία του οποίου είναι προς το συμφέρον του παιδιού, κατά την κρίση του Δικαστηρίου Παιδιών.
	(5) Σε περίπτωση που παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο για οποιονδήποτε λόγο δεν είναι παρόν στη δίκη του ενώπιον Δικαστηρίου Παιδιών, το Δικαστήριο Παιδιών αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης, μέχρις ότου εκλειψει ο λόγος που εμποδίζει το παιδί να παραστεί στη δίκη του.
	(6) Οποιοσδήποτε διαταγές ή αποφάσεις του Δικαστηρίου Παιδιών δημοσιεύονται, και, σε περίπτωση που αυτό είναι απαραίτητο για σκοπούς προστασίας των συμφερόντων του παιδιού, η δημοσίευση αυτή γίνεται με τρόπο που η ταυτότητα του παιδιού δεν αποκαλύπτεται.
ΜΕΡΟΣ V ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ	
Ερμηνεία για σκοπούς του Μέρους V.	87. Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους-
	«διάταγμα αναστολής υπό όρους» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται από το Δικαστήριο Παιδιών δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 96·
	«διάταγμα επιτήρησης» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 109, 110, 111, 112, ή 114·
	«διάταγμα γονικής επιτήρησης» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 100·
	«διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 102·
	«διάταγμα Κέντρου Ημέρας» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 108·
	«διάταγμα κοινοτικής εργασίας» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 107·
	«διάταγμα περιορισμού ελευθερίας διακίνησης» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 115·
	«επιτηρητής δοκιμασίας» σημαίνει πρόσωπο που διορίζεται από το Δικαστήριο, το οποίο υπάγεται στην υπηρεσία του Δικαστηρίου και είναι ειδικά εκπαιδευμένο σε θέματα παιδικής παραβατικότητας και δικαιωμάτων του παιδιού·
	«Κέντρο Ημέρας» σημαίνει κέντρο παιδιών που λειτουργεί υπό τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ή υπό το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεοελαίας ή από οποιονδήποτε άλλο δημόσιο φορέα ή οργανισμό ή πρόσωπο ειδικά αδειοδοτημένο για τη λειτουργία τέτοιου χώρου, σύμφωνα με την εκάστοτε σε ισχύ σχετική νομοθεσία, και το οποίο καθορίζεται από τον Υπουργό

	Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή τον Υπουργό Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεοελαίας ως Κέντρο Ημέρας για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου·
	«περίοδος αναστολής υπό όρους» σημαίνει τη χρονική περίοδο που καθορίζεται σε διάταγμα αναστολής υπό όρους.
Ποινές και μέτρα που δύναται να επιβάλει το Δικαστήριο Παιδιών.	88. Ανεξάρτητα από οποιοσδήποτε άλλες διατάξεις ή ποινές καθορίζονται σε οποιονδήποτε άλλο Νόμο αναφορικά με τη διάπραξη αδικημάτων, σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει ένοχο το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, δύναται να επιβάλει τα ακόλουθα μέτρα ή ποινές:
	(α) Επίπληξη του παιδιού·
	(β) επιβολή προστίμου·
	(γ) επιβολή καταβολής των εξόδων ή/και ειδικές αποζημιώσεις στο θύμα από το παιδί·
	(δ) διάταγμα που υποχρεώνει τους ασκώντες τη γονική μέριμνα αυτού να καταβάλει αποζημίωση στο θύμα·
	(ε) διάταγμα γονικής επιτήρησης·
	(στ) διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης·
	(ζ) διάταγμα κράτησης σε χώρο κράτησης παιδιών·
	(η) αναστολή ποινής κράτησης·
	(θ) διάταγμα παρακολούθησης με ηλεκτρονικό βραχιόλι·
	(ι) διάταγμα υποχρεωτικής συνεργασίας του παιδιού με οποιαδήποτε δημόσια αρχή·
41(I) του 2016 102(I) του 2017.	(ια) διάταγμα θεραπείας σε κέντρο θεραπείας ουσιοεξάρτησης αδειοδοτημένο από την Αρχή Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων Κύπρου, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Θεραπείας Κατηγορούμενων Χρηστών ή Ουσιοεξαρτημένων Νόμου.
Έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού.	89. -(1) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3), σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ένοχο αδικήματος δύναται να αναβάλει την υπόθεση ως προς την επιβολή της ποινής και να ζητήσει από τον κηδεμονευτικό λειτουργό να ετοιμάσει γραπτή έκθεση για το παιδί, η οποία θα βοηθήσει το Δικαστήριο στον καθορισμό της κατάλληλης ποινής ή άλλου τρόπου αντιμετώπισης του παιδιού.
	(2) Η έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού περιλαμβάνει πληροφορίες ως προς το κατά πόσο υφίσταται έλλειψη φροντίδας ή ελέγχου από τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, η οποία δυνατόν να συνέβαλε με οποιονδήποτε τρόπο στην παραβατική συμπεριφορά του παιδιού.
	(3) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να ζητήσει από τον κηδεμονευτικό λειτουργό έκθεση αξιολόγησης των επιπτώσεων του αδικήματος που διέπραξε το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο στο θύμα.
	(4) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών ζητά την υποβολή έκθεσης δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, δύναται πριν από την απόφασή του για την ποινή να καλέσει ως μάρτυρα οποιοδήποτε πρόσωπο να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που θα βοηθήσουν το Δικαστήριο Παιδιών στην απόφασή του.
	(5) Η έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού υποβάλλεται στο Δικαστήριο Παιδιών το αργότερο εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, η οποία δυνατόν να παραταθεί από το Δικαστήριο Παιδιών για περαιτέρω περίοδο δέκα (10) ημερών.
Προσωρινός περιορισμός	90. -(1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών αναβάλλει την υπόθεση μέχρι την ετοιμασία της έκθεσης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 89, δύναται να διατάξει τον περιορισμό του παιδιού

σε χώρο κράτησης παιδιών.	σε σύγκρουση με τον νόμο σε χώρο κράτησης παιδιών ή να επιβάλει σχετικούς όρους, η συμμόρφωση με τους οποίους αναστέλλει τον περιορισμό του παιδιού.
	(2) Ο περιορισμός παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1), διατηρείται σε ισχύ μόνο για όσο χρόνο αυτό είναι απολύτως απαραίτητο και σε κάθε περίπτωση δεν δύναται να υπερβαίνει τις δεκαπέντε (15) ημέρες, οι οποίες, με απόφαση του Δικαστηρίου Παιδιών, δύναται σε εξαιρετικές περιπτώσεις να παραταθούν στις εικοσιπέντε (25) ημέρες, εντός των οποίων υποβάλλεται η έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού στο Δικαστήριο Παιδιών.
Πρόσβαση στην έκθεση κηδεμονευτικού λειτουργού.	91.- (1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (2), αντίγραφο της έκθεσης του κηδεμονευτικού λειτουργού διατίθεται από τον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου Παιδιών, όπου είναι δυνατόν, πριν από την συνέχιση της συνεδρίασης του Δικαστηρίου-
	(α) στους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο ή στον εκπρόσωπό του, ανάλογα με την περίπτωση,
	(β) στο δικηγόρο του παιδιού,
	(γ) στους υπεύθυνους του χώρου προσωρινής κράτησης του παιδιού, όπου αυτό εφαρμόζεται,
	(ε) σε κάθε άλλο πρόσωπο, στο οποίο, κατά την κρίση του Δικαστηρίου Παιδιών, πρέπει να δοθεί αντίγραφο της έκθεσης.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται, πριν από την επιβολή ποινής, να διατάξει όπως το σύνολο ή μέρος της έκθεσης που διατίθεται οποιοδήποτε πρόσωπο, δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), μη αποκαλυφθεί σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, εφόσον κρίνει ότι κάτι τέτοιο δεν θα ήταν προς το συμφέρον του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο ή οποιοδήποτε άλλου προσώπου στο οποίο αναφέρεται η έκθεση.
Προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων επί έκθεσης.	92. Πρόσωπο το οποίο λαμβάνει αντίγραφο της έκθεσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 91, μετά από οδηγίες του Δικαστηρίου Παιδιών, προσκομίζει στο Δικαστήριο Παιδιών οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία αναφορικά με θέματα που αναφέρονται στην έκθεση.
Εξουσίες του Δικαστηρίου με την παραλαβή της έκθεσης του κηδεμονευτικού λειτουργού.	93.- (1) Το Δικαστήριο Παιδιών, μετά την κατάθεση της έκθεσης του κηδεμονευτικού λειτουργού, ακούει το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ή και τον δικηγόρο αυτού και δύναται να ακούσει τον κηδεμονευτικό λειτουργό, όπως και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο κρίνει απαραίτητο και προχωρά στην επιβολή μέτρων ή ποινής δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 88.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να ζητήσει την υποβολή οποιωνδήποτε άλλων εκθέσεων αναφορικά με το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο σε καθορισμένη ημερομηνία, συμπεριλαμβανομένων ιατρικών, ψυχιατρικών εκθέσεων ή ψυχολογικής αξιολόγησης, και σε τέτοια περίπτωση ο κηδεμονευτικός λειτουργός διασφαλίζει την ετοιμασία και κατάθεση τέτοιων εκθέσεων ενώπιον του Δικαστηρίου Παιδιών εντός της τεθείσας προθεσμίας.
Περιεχόμενο έκθεσης κηδεμονευτικού λειτουργού.	94. Η έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού περιλαμβάνει τις πιο κάτω πληροφορίες:
	(α) Καταγραφή της συνέντευξης ή συνεντεύξεων με το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο·
	(β) καταγραφή των συνεντεύξεων με Λειτουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών, τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται, ή οποιοδήποτε θύμα του αδικήματος του παιδιού, εάν το θύμα το επιθυμεί·
	(γ) την ηλικία, το επίπεδο της ωριμότητας του παιδιού, τον χαρακτήρα, τη συμπεριφορά και τη στάση του παιδιού ως προς το αδίκημα που διέπραξε, τη μεταμέλειά του και την προθυμία του να επανορθώσει·
	(δ) τις οικογενειακές, κοινωνικές και εκπαιδευτικές συνθήκες και τις προοπτικές του παιδιού·

	(ε) τους φίλους και συγγενείς του παιδιού·
	(στ) το κίνητρο για την παραβατική συμπεριφορά του παιδιού, σε περίπτωση που είναι εμφανές, και την πιθανότητα το παιδί να μην διαπράξει νέο αδίκημα· και
	(ζ) απόψεις και εισηγήσεις του κηδεμονευτικού λειτουργού.
Αποτελέσματα μέτρων και ποινών που επιβάλλονται από το Δικαστήριο δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους. 70 του 1981 134 του 1988 228(1) του 2004 6(1) του 2017.	95.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) μέτρο ή ποινή που επιβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους λογίζεται ως ποινή μόνο για τους σκοπούς της υπόθεσης για την οποία επιβλήθηκε, καθώς και οποιασδήποτε μεταγενέστερης υπόθεσης, η οποία δύναται να εγερθεί εναντίον του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, λόγω διάπραξης άλλου αδικήματος, και εξαιρείται από τις διατάξεις του περί Αποκαταστάσεως Καταδικασθέντων Νόμου.
	(2) Ποινή στερητική της ελευθερίας, αποκαθίσταται σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Αποκαταστάσεως Καταδικασθέντων Νόμου.
Διάταγμα αναστολής ποινής υπό όρους.	96.- (1) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να αναστείλει επιβληθείσα ποινή, με τον όρο ότι το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο δεν θα διαπράξει αδίκημα κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της αναστολής, που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες από την ημερομηνία εκδόσεως του διατάγματος.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών, πριν από την έκδοση διατάγματος αναστολής υπό όρους εξηγεί στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο σε γλώσσα απλή και καταληπτή τους όρους της αναστολής και τις επιπτώσεις μη τήρησης των όρων.
Διάταγμα καταβολής εξόδων ή/και αποζημίωσης.	97. Το Δικαστήριο Παιδιών, όταν κρίνει παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο που έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18 ^ο) έτος της ηλικίας του ένοχο διάπραξης ποινικού αδικήματος, δύναται να εκδόσει διάταγμα καταβολής των εξόδων της διαδικασίας ενώπιόν του ή/και διάταγμα επιδίκασης ειδικών αποζημιώσεων προς το θύμα για βλάβη που υπέστη, αφού λάβει υπόψη την οικονομική κατάσταση του παιδιού στη βάση κοινωνικοοικονομικής έκθεσης όπως αυτή θα παρουσιαστεί από τον δικηγόρο του παιδιού.
Διάταγμα αποζημίωσης από ασκούντα γονική μέριμνα.	98.- (1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει ένοχο διάπραξης αδικήματος παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, δύναται, εφόσον κατά την κρίση του η συμπεριφορά του παιδιού αποτελεί συνέπεια ηθελημένης παραμέλησης των ασκούντων τη γονική μέριμνα να επιβλέπουν το παιδί, να διατάξει, επιπρόσθετα με οποιοδήποτε άλλο μέτρο επιβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους, την επιδίκαση ειδικής αποζημίωσης προς το θύμα από τους ασκούντες τη γονική μέριμνα, αφού πρώτα ακούσει αυτούς.
	(2) Ασκών τη γονική μέριμνα παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, δύναται να ασκήσει έφεση εναντίον της έκδοσης διατάγματος που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου εντός σαράντα δύο (42) ημερών.
Παράλειψη παιδιού να καταβάλει πρόστιμο, έξοδα ή αποζημίωση.	99.- (1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου Νόμου, σε περίπτωση που το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ή οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού παραλείπουν να συμμορφωθούν με την απόφαση του Δικαστηρίου Παιδιών, που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 97 ή 98, ενημερώνεται το Δικαστήριο Παιδιών με επιστολή του θύματος εντός δύο (2) μηνών από την έκδοση του εν λόγω διατάγματος και το Δικαστήριο Παιδιών δύναται, αφού διερευνήσει τους λόγους μη συμμόρφωσης, να αποφασίσει-
	(α) την καταβολή μηνιαίων δόσεων μέχρι τελικής εξόφλησης του χρηματικού ποσού που οφείλει να καταβάλει το παιδί ή οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού ή τον καθορισμό εύλογου χρόνου για την καταβολή του εν λόγω ποσού,
	(β) τη μείωση του χρηματικού ποσού που οφείλει να καταβάλει το παιδί ή οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού, σε περίπτωση που το παιδί ή οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού αδυνατούν να ανταποκριθούν,

	(γ) την επιβολή κοινοτικής εργασίας ανάλογα με την ηλικία και τον βαθμό ωριμότητάς του.
	(2) Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται φυλάκιση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο για παρακοή διατάγματος.
Διάταγμα Γονικής επιτήρησης.	100.- (1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει ένοχο διάπραξης αδικήματος παιδί, δύναται, επιπρόσθετα με οποιοδήποτε άλλο μέτρο ή ποινή προβλέπεται στο παρόν Μέρος σε σχέση με το παιδί, να εκδώσει διάταγμα γονικής επιτήρησης για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, εάν διαφαίνεται ότι η παραβατική συμπεριφορά του παιδιού αποτελεί συνέπεια σκόπιμης παράλειψης των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού να παρέχουν φροντίδα και έλεγχο στο παιδί.
	(2) Με το αναφερόμενο στο εδάφιο (1) διάταγμα, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να-
	(α) διατάξει τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο όπως προβούν σε μία ή περισσότερες από τις πιο κάτω ενέργειες:
	(i) να συμμετέχουν σε οποιοδήποτε πρόγραμμα, για βελτίωση των γονεϊκών τους ικανοτήτων·
	(ii) να διασφαλίζουν την επίβλεψη του παιδιού τους, στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους, εκτός εάν οι όροι διατάγματος κοινοτικής επιτήρησης δυνάμει του άρθρου 102, καθιστούν τέτοια επίβλεψη μη πρακτική ή δυνατή·
	(iii) να συμμορφώνονται με οποιοσδήποτε άλλες οδηγίες του Δικαστηρίου Παιδιών, με στοχο την πρόληψη διάπραξης άλλων αδικημάτων από το παιδί·
	(β) καθορίσει το πρόγραμμα, στο οποίο οι ασκούντες τη γονική μέριμνα θα συμμετέχουν για τη βελτίωση των γονεϊκών τους ικανοτήτων·
	(γ) καθορίσει τις απαιτήσεις του Δικαστηρίου Παιδιών σε σχέση με τον έλεγχο ή την επίβλεψη του παιδιού·
	(δ) καθορίσει οποιοσδήποτε άλλες οδηγίες του Δικαστηρίου Παιδιών·
	(ε) καθορίσει την περίοδο ισχύος του διατάγματος, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (1)·
	(στ) καθορίσει τις συνέπειες σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το διάταγμα.
	(3) Πριν από την έκδοση διατάγματος γονικής επιτήρησης, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να ζητήσει όπως συνταχθεί έκθεση από κηδεμονευτικό λειτουργό αναφορικά με τις προσωπικές και κοινωνικοοικονομικές συνθήκες των ασκούντων τη γονική μέριμνα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο και ακούει τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού.
	(4) Το Δικαστήριο Παιδιών διορίζει επιτηρητή δοκιμασίας για την επιτήρηση των ασκούντων τη γονική μέριμνα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο για την τήρηση των όρων του διατάγματος:
	Νοείται ότι, σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών έχει εκδώσει διάταγμα επιτήρησης του παιδιού από επιτηρητή δοκιμασίας, δυνάμει διατάξεων του παρόντος Νόμου, ο ίδιος επιτηρητής δοκιμασίας επιτηρεί και τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού.
	(5) Το διάταγμα γονικής επιτήρησης δύναται να απευθύνεται σε έναν μόνο ασκούντα τη γονική μέριμνα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο.
	(6) Ασκών τη γονική μέριμνα εναντίον του οποίου εκδίδεται διάταγμα γονικής επιτήρησης δύναται να ασκήσει έφεση κατά του εν λόγω διατάγματος ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου εντός προθεσμίας σαράντα δύο (42) ημερών από την ημερομηνία έκδοσης του διατάγματος.

Μη συμμόρφωση με διάταγμα γονικής επιτήρησης.	101. -(1) Σε περίπτωση που, μετά από έκθεση που υποβάλλεται στο Δικαστήριο Παιδιών από επιτηρητή δοκιμασίας, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο χωρίς εύλογη αιτία δεν συμμορφώνονται με το διάταγμα του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο, αφού ακούσει τους ασκούντες τη γονική μέριμνα-
	(α) ακυρώνει το διάταγμα, εάν κρίνει ότι δεν υφίσταται πλέον λόγος να βρίσκεται σε ισχύ,
	(β) ακυρώνει το διάταγμα και εκδίδει νέο διάταγμα γονικής επιτήρησης με διαφορετικούς όρους,
	(γ) θεωρεί τη μη συμμόρφωση με το διάταγμα ως καταφρόνηση δικαστηρίου.
	(2) Για σκοπούς άσκησης των προβλεπόμενων στο εδάφιο (1) εξουσιών του, το Δικαστήριο Παιδιών εκδίδει κλήση προς τους ασκούντες τη γονική μέριμνα να εμφανιστούν ενώπιόν του και, σε περίπτωση παράλειψής τους, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου.
Διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.	102. -(1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει ένοχο διάπραξης αδικήματος παιδί δύναται να εκδώσει οποιοδήποτε από τα κάτωθι διατάγματα κοινοτικής επιτήρησης:
	(α) Διάταγμα κοινοτικής εργασίας, νοουμένου ότι το παιδί έχει συμπληρώσει το δέκατο έκτο (16 ^ο) έτος της ηλικίας του·
	(β) διάταγμα κέντρου ημέρας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 108·
	(γ) διάταγμα επιτήρησης όπως προβλέπεται στα άρθρα 109, 110, 112, 111, 112·
	(δ) διάταγμα συμβούλου - οικογενειακή υποστήριξη·
	(ε) διάταγμα περιορισμού ελευθερίας διακίνησης·
	(στ) διάταγμα επιτήρησης και περιορισμού της ελευθερίας διακίνησης (διπλό διάταγμα).
	(2) Διατάγμα κοινοτικής επιτήρησης εκδίδεται από το Δικαστήριο Παιδιών ανάλογα με την ηλικία και τον βαθμό ωριμότητας του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο και με στόχο να διασφαλίσει την πρόληψη μελλοντικής παραβατικής του συμπεριφοράς.
Γενικές προϋποθέσεις έκδοσης διατάγματος κοινοτικής επιτήρησης.	103. -(1) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να εκδίδει διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης, αφού-
	(α) υποβληθεί έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού ή οποιαδήποτε άλλη έκθεση υποβάλλεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους·
	(β) ακούσει το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ή τον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται· και
	(γ) ακούσει τους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού, εφόσον αυτοί είναι παρόντες στη διαδικασία, ή τον δικηγόρο του.
	(2) Προτού το Δικαστήριο εκδώσει διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης, εξηγεί στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο σε γλώσσα απλή και κατανοητή-
	(α) τους λόγους για τους οποίους θα εκδώσει τέτοιο διάταγμα,
	(β) τους όρους του διατάγματος και τις πιθανές συνέπειες, σε περίπτωση παράλειψης συμμόρφωσης με αυτό, και

	(γ) το ρόλο των ασκούντων τη γονική μέριμνα του παιδιού σχετικά με τη συμμόρφωση αυτού με το διάταγμα.
	(3) Σε περίπτωση που παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο δεν συμμορφώνεται με διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης ή σε περίπτωση που διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης ακυρώνεται από το Δικαστήριο Παιδιών, το Δικαστήριο δύναται να επιβάλλει οποιοδήποτε άλλο μέτρο ή ποινή που προβλέπεται στο παρόν Μέρος, συμπεριλαμβανομένης και της κράτησης του παιδιού σε χώρο κράτησης παιδιών.
Περιεχόμενο και άλλα θέματα σε σχέση με διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.	104. -(1) Διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης καθορίζει-
	(α) τις ενέργειες, στις οποίες οφείλει να προβαίνει το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο και οποιουσδήποτε άλλους όρους οφείλει να τηρεί,
	(β) την περίοδο για την οποία ισχύει το διάταγμα,
	(γ) τον τόπο, στον οποίο το παιδί οφείλει να παραστεί και τον χρόνο κατά τον οποίο οφείλει να παρευρεθεί στον καθορισμένο τόπο, ώστε να μπορέσει ο επιτηρητής δοκιμασίας ή/και ο υπεύθυνος του προγράμματος να ενημερώσει το παιδί για το διάταγμα, και
	(δ) τις συνέπειες, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το διάταγμα.
	(2) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 103, προτού εκδόσει διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης, το Δικαστήριο Παιδιών βεβαιώνεται-
	(α) ότι οι ενέργειες ή δράσεις στις οποίες οφείλει να προβεί το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο είναι πρακτικά δυνατό να υλοποιηθούν ή/και το πρόγραμμα είναι εύλογα προσβάσιμο και διαθέσιμο,
	(β) σε περίπτωση που οι δράσεις ή ενέργειες ή το πρόγραμμα που προβλέπονται στο διάταγμα δεν τυγχάνουν διαχείρισης από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, ότι το πρόσωπο ή ο φορέας που θα τις διαχειριστεί συμφωνεί να δεχθεί το παιδί.
	(3) Το Δικαστήριο δίδει πιστό αντίγραφο του διατάγματος κοινοτικής επιτήρησης στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ή στον εκπρόσωπό του, όπου αυτό εφαρμόζεται, στους ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού, στον επιτηρητή δοκιμασίας, στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας και σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο αναλαμβάνει οποιοσδήποτε δράσεις και ενεργίες ή προγράμματα σύμφωνα με το διάταγμα.
	(4) Το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο ή οι ασκούντες τη γονική μέριμνα ή ο εκπρόσωπος αυτού, δύνανται να υποβάλουν αίτημα στο Δικαστήριο για αναθεώρηση ή επαναξιολόγηση του διατάγματος κοινοτικής επιτήρησης.
Όροι που τίθενται σε διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.	105. Σε διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης, δυνατόν να τίθενται όροι και προϋποθέσεις σχετικά με-
	(α) την υποχρέωση του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο για τη φοίτησή του σε σχολείο,
	(β) τυχόν απασχόληση ή επαγγελματική κατάρτιση του παιδιού,
	(γ) την πρόληψη οποιωνδήποτε αδικημάτων από το παιδί,
	(δ) τον τόπο κατοικίας του παιδιού,

	(ε) την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών ή υπηρεσιών ψυχολογικής στήριξης στο παιδί,
	(στ) τον περιορισμό ή την απαγόρευση συναναστροφής με οποιοδήποτε συγκεκριμένο πρόσωπο ή πρόσωπα,
	(ζ) τον περιορισμό ή την απαγόρευση παρουσίας του παιδιού σε συγκεκριμένους χώρους,
	(η) την απαγόρευση χρήσης αλκοόλ ή άλλων ουσιών από το παιδί,
	(θ) οποιοδήποτε άλλο θέμα το Δικαστήριο κρίνει ότι είναι απαραίτητο προς το συμφέρον του παιδιού.
Εξουσία του Δικαστηρίου να τροποποιεί ή ακυρώνει διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης.	106. -(1) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται, μετά από αίτηση του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, του εκπροσώπου του, των ασκούντων τη γονική μέριμνα, του επιτηρητή δοκιμασίας ή κηδεμονευτικού λειτουργού, να το τροποποιεί ή να το ακυρώνει, εφόσον κρίνει ότι αυτό εξυπηρετεί το συμφέρον του παιδιού, ή να αποφασίζει όπως ληφθούν οποιαδήποτε άλλα μέτρα σε σχέση με το παιδί, λαμβάνοντας υπόψη οποιοσδήποτε περιστάσεις έχουν τυχόν διαφοροποιηθεί από την ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε το διάταγμα.
	(2) Οι αναφερόμενες στο εδάφιο (1) περιστάσεις δυνατόν να περιλαμβάνουν οποιανδήποτε πρόοδο έχει κάνει το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, την ανταπόκρισή του στην κοινοτική επιτήρησή και τη συμμόρφωσή του προς άλλα μέτρα επιπρόσθετα της κοινοτικής επιτήρησης που επιβλήθηκαν από το Δικαστήριο Παιδιών.
Διάταγμα κοινοτικής εργασίας.	107. -(1) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να εκδώσει διάταγμα κοινοτικής εργασίας σε σχέση με παιδί που έχει συμπληρώσει το δέκατο έκτο (16 ^ο) έτος της ηλικίας του που κρίθηκε ένοχο διάπραξης αδικήματος.
	(2) Το διάταγμα κοινοτικής εργασίας καθορίζει αριθμό ωρών εργασίας του παιδιού σε κοινοτικά προγράμματα εβδομαδιαίως, είτε χωρίς είτε με μερική αμοιβή.
	(3) Το διάταγμα κοινοτικής εργασίας δύναται να εκδίδεται συμπληρωματικά με οποιοδήποτε άλλο διάταγμα κοινοτικής επιτήρησης, νοουμένου ότι οι όροι και προϋποθέσεις των διαταγμάτων δεν συγκρούονται και ότι συνολικά οι όροι επιτρέπουν στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο να απολαύει των δικαιωμάτων του ως παιδί.
	(4) Το διάταγμα κοινοτικής εργασίας καθορίζει-
	(α) το όνομα και τη διεύθυνση του κοινοτικού προγράμματος, στο οποίο θα προσφέρει κοινοτική εργασία το παιδί,
	(β) την περίοδο για την οποία παρέχεται τέτοια κοινοτική εργασία από παιδί, η χρονική διάρκεια της οποίας δεν δύναται να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες,
	(γ) τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τους οποίους παρέχεται η κοινοτική εργασία από το παιδί,
	(δ) οποιοσδήποτε επιπρόσθετους όρους και προϋποθέσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή του διατάγματος.
	(5) Υπεύθυνος για την παρακολούθηση της εφαρμογής του διατάγματος είναι ο επιτηρητής δοκιμασίας.
	(6) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «κοινοτικά προγράμματα» σημαίνει προγράμματα οποιοδήποτε κυβερνητικού ή μη κυβερνητικού οργανισμού που εξυπηρετούν σκοπούς δημοσίου συμφέροντος ή δημόσιας ωφέλειας, χρηματοδοτούνται από το κράτος ή/και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι εγκεκριμένα ως κοινοτικά προγράμματα για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, από το αρμόδιο υπουργείο.
Διάταγμα Κέντρου Ημέρας.	108. -(1) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να εκδώσει διάταγμα με το οποίο να διατάσσεται η παρουσία του παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο σε συγκεκριμένες ώρες, είτε καθημερινά είτε

	εβδομαδιαίως, σε ένα ή περισσότερα Κέντρα Ημέρας, με σκοπό τη συμμετοχή του σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή την απασχόληση ή δραστηριότητα, ή τη λήψη οδηγιών αναφορικά με δραστηριότητες:
	Νοείται ότι, το παιδί δύναται να συμμετάσχει σε τέτοιου είδους εκπαίδευση, απασχόληση ή δραστηριότητα ή να λάβει οδηγίες, υπό εποπτεία, έξω από το Κέντρο Ημέρας, εφόσον αυτό εγκρίνεται από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ή το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεοελαίας, ανάλογα με την περίπτωση, και οποιοσδήποτε αναφορές σε Κέντρα Ημέρας περιλαμβάνουν και τη συμμετοχή του παιδιού σε δραστηριότητες, εκτός τέτοιων κέντρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου.
	(2) Ο αριθμός των ημερών που παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο παρακολουθείται σε Κέντρο Ημέρας δεν υπερβαίνει τις ενενήντα (90), και η συμμετοχή του δεν είναι απαραίτητο να είναι σε συνεχόμενες ημέρες.
	(3) Υπεύθυνος για την παρακολούθηση εφαρμογής του διατάγματος είναι ο επιτηρητής δοκιμασίας και οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας και, καθ' όσον χρόνο το παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο είναι παρόν στο Κέντρο Ημέρας, βρίσκεται υπό τον έλεγχο και την εποπτεία του υπευθύνου του Κέντρου.
	(4) Το Δικαστήριο Παιδιών στο διάταγμά του καθορίζει-
	(α) το όνομα και τη διεύθυνση του Κέντρου Ημέρας,
	(β) τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες το παιδί πρέπει να παρουσιάζεται στο Κέντρο Ημέρας,
	(γ) το χρονικό διάστημα παρακολούθησης στο Κέντρο Ημέρας.
Διάταγμα επιτήρησης από επιτηρητή δοκιμασίας.	109. -(1) Σε περίπτωση που για το αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε παιδί προβλεπεται μόνο ποινή φυλάκισης σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα ή οποιουδήποτε άλλου Νόμου, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται, λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία, ωριμότητα και το επίπεδο ανάπτυξης του παιδιού, τη φύση του αδικήματος και προηγούμενες καταδίκες, με διάταγμά του, να το εντάξει σε ένα ή περισσότερα προγράμματα επιτήρησης, που προβλέπονται στα άρθρα 112, 114, 115, 117 και 119, για οποιαδήποτε περίοδο, η οποία δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, με ή χωρίς οποιοσδήποτε εγγυήσεις, υπό τον όρο ότι το παιδί θα είναι καλού χαρακτήρα, θα τηρεί τους όρους που θα διατάξει το Δικαστήριο και θα εμφανίζεται ενώπιόν του οποτεδήποτε το Δικαστήριο το κρίνει απαραίτητο.
	(2) Υπεύθυνος για την υλοποίηση του προγράμματος επιτήρησης είναι ο επιτηρητής δοκιμασίας, ο οποίος, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε οδηγιών του Δικαστηρίου Παιδιών, έχει υποχρέωση όπως-
	(α) επισκέπτεται ή λαμβάνει οποιοσδήποτε εκθέσεις από το παιδί υπό επιτήρηση σε τέτοια λογικά χρονικά πλαίσια όπως καθορίζεται στο διάταγμα επιτήρησης ή, με την επιφύλαξη των προνοιών του διατάγματος, όπως κρίνει απαραίτητο ο επιτηρητής δοκιμασίας,
	(β) διασφαλίζει ότι το παιδί συμμορφώνεται με τους όρους της επιτήρησής του,
	(γ) συμβουλεύει, βοηθά και διατηρεί φιλικές σχέσεις με το παιδί και, όπου αυτό εφαρμόζεται, το βοηθά όπως εξασφαλίσει εργασία.
	(3) Σε περίπτωση παράβασης των προνοιών του διατάγματος επιτήρησης από το παιδί, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να επιβάλει οποιαδήποτε άλλα προβλεπόμενα στο παρόν Μέρος μέτρα ή/και να επιβάλει την ποινή της κράτησης με αναστολή ή την ποινή της κράτησης.
Διάταγμα επιτήρησης, πρόγραμμα εκπαίδευσης ή δραστηριοτήτων.	110. -(1) Επιπροσθέτως των προβλεπομένων στο άρθρο 109, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να εκδώσει διάταγμα επιτήρησης με το οποίο να διατάξει παιδί που έχει κριθεί ένοχο αδικήματος, να αναλάβει και να ολοκληρώσει πρόγραμμα εκπαίδευσης ή συγκεκριμένες δραστηριότητες, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών στο διάταγμά του καθορίζει-

	(α) όρο ότι το παιδί, ως προϋπόθεση για την απαλλαγή του, θα αναλάβει και ολοκληρώσει πρόγραμμα που προτείνεται στο Δικαστήριο από τον κηδεμονευτικό λειτουργό ως κατάλληλο για την ανάπτυξη του παιδιού και για την πρόληψη της διάπραξης περαιτέρω αδικημάτων και όπως κατά τη διάρκεια του προγράμματος το παιδί συμμορφώνεται με τις οδηγίες ή κατευθύνσεις που δίνονται είτε από το Δικαστήριο είτε από το πρόσωπο υπό την εξουσία του οποίου βρίσκεται η διαχείριση του προγράμματος,
	(β) το πρόγραμμα που θα αναλάβει και θα ολοκληρώσει το παιδί,
	(γ) την περίοδο κατά την οποία το διάταγμα θα είναι σε ισχύ,
	(δ) τον τόπο, στον οποίο το παιδί θα παραστεί και τον χρόνο κατά τον οποίο πρέπει να παραστεί στον καθορισμένο τόπο, ώστε να μπορέσει ο υπεύθυνος του προγράμματος να ενημερώσει το παιδί για τις λεπτομέρειες του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας του χρόνου που θα χρειαστεί για να ολοκληρωθεί, και
	(ε) οποιουδήποτε άλλους όρους που το παιδί οφείλει να τηρεί, ενόσω το διάταγμα βρίσκεται σε ισχύ.
Διάταγμα επιτήρησης σε εντατική εποπτεία.	111.-(1) Επιπροσθέτως των προβλεπόμενων στο άρθρο 109, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να εκδώσει διάταγμα επιτήρησης με το οποίο να διατάξει όπως παιδί που έχει κριθεί ένοχο αδικήματος υποβληθεί σε εντατική εποπτεία σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών στο διάταγμά του δύναται να διατάξει το παιδί να-
	(α) παραμείνει υπό την εντατική εποπτεία επιτηρητή δοκιμασίας για τις ώρες και/ή μέρες που θα καθορίσει το Δικαστήριο,
	(β) διαμένει σε τόπο που καθορίζεται στο διάταγμα κατά τη διάρκεια της εντατικής εποπτείας, και
	(γ) αναλάβει και να ολοκληρώσει πρόγραμμα εκπαίδευσης ή συγκεκριμένες δραστηριότητες που προτείνονται στο Δικαστήριο από κηδεμονευτικό λειτουργό.
	(3) Πρόγραμμα εκπαίδευσης ή δραστηριοτήτων δύναται να διεξάγεται είτε υπό τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας είτε από το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας ή/και από οποιοδήποτε πρόσωπο ή φορέα προτείνεται στο Δικαστήριο Παιδιών από τον κηδεμονευτικό λειτουργό, ανεξαρτήτως εάν το πρόσωπο ή ο φορέας αυτός λαμβάνει οποιαδήποτε χρηματοδότηση από το κράτος για τη λειτουργία των εν λόγω προγραμμάτων, ενώ τέτοια προγράμματα δεν είναι απαραίτητο να απευθύνονται αποκλειστικά σε παιδιά τα οποία έχουν κριθεί από το Δικαστήριο ένοχα για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος.
	(4) Σε περίπτωση που το πρόγραμμα εκπαίδευσης ή δραστηριοτήτων δεν τυγχάνει διαχείρισης από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ή το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας απαιτείται η λήψη της σύμφωνης γνώμης του προσώπου ή του φορέα διαχείρισης του προγράμματος, προτού το Δικαστήριο Παιδιών διατάξει την εισδοχή οποιουδήποτε παιδιού σε αυτό.
	(5) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (6), η περίοδος της εντατικής εποπτείας-
	(α) αρχίζει σε ημερομηνία που εισηγείται στο Δικαστήριο Παιδιών ο επιτηρητής δοκιμασίας που θα επιβλέπει το παιδί,
	(β) δεν υπερβαίνει συνολικά τις εκατόν ογδόντα (180) ημέρες, και
	(γ) υπόκειται σε αυτεπάγγελτη επανεξέταση από το Δικαστήριο Παιδιών, αφού έχει ήδη εφαρμοστεί το διάταγμα επιτήρησης τουλάχιστον για περίοδο εξήντα (60) ημερών.
	(6) Κατά την επανεξέταση της περιόδου εντατικής εποπτείας σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (γ) του εδαφίου (5), το Δικαστήριο Παιδιών, αφού ακούσει το παιδί ή τον εκπρόσωπό του, τους ασκούντες τη γονική μέριμνα και τον επιτηρητή δοκιμασίας, δύναται-

	(α) να μειώσει τη συνολική περίοδο της ενταντικής εποπτείας, ή
	(β) να την επιβεβαιώσει.
	(7) Κατά τη διάρκεια ισχύος του διατάγματος το παιδί οφείλει να συμμορφώνεται με τις οδηγίες και τις κατευθύνσεις που του δίδονται από τον επιτηρητή δοκιμασίας.
Διαμονή σε ξενώνα ή σε κέντρο θεραπείας ουσιοεξάρτησης.	112.- (1) Επιπροσθέτως των προβλεπόμενων στο άρθρο 109, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται, για την καλύτερη εφαρμογή του διατάγματος επιτήρησης να διατάξει όπως παιδί που έχει κριθεί ένοχο διάπραξης αδικήματος-
	(α) διαμένει σε οποιοδήποτε ξενώνα παρέχεται από τον επιτηρητή δοκιμασίας ή που προτείνεται στο Δικαστήριο από τον επιτηρητή δοκιμασίας,
	(β) διαμένει σε οποιοδήποτε τέτοιο ξενώνα για το χρονικό διάστημα που εισηγήθηκε ο επιτηρητής δοκιμασίας και το οποίο δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών στο διάταγμά του καθορίζει-
	(α) το χρονικό διάστημα για το οποίο το διάταγμα θα βρίσκεται σε ισχύ,
	(β) το όνομα και τη διεύθυνση του ξενώνα στον οποίο θα διαμένει το παιδί, και
	(γ) οποιουδήποτε άλλους όρους το παιδί υποχρεούται να τηρεί ενόσω το διάταγμα βρίσκεται σε ισχύ.
	(3) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (4), το Δικαστήριο Παιδιών εκδίδει διάταγμα επιτήρησης δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εάν κρίνει ότι ο ξενώνας που καθορίζεται στο διάταγμα είναι κατάλληλος από απόψεως απόστασης σε οποιοδήποτε μέρος όπου το παιδί θα παρακολουθεί το πρόγραμμα εκπαίδευσης ή δραστηριοτήτων που επιβάλλονται από το Δικαστήριο, λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας του παιδιού, το φύλο του, τα μέσα πρόσβασής του, τον συνήθη τόπο διαμονής του, και οποιουδήποτε άλλες σχετικές προσωπικές ή οικογενειακές περιστάσεις του παιδιού.
	(4) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται όπως, σε περίπτωση που το παιδί είναι χρήστης ναρκωτικών ουσιών, διατάξει την εισαγωγή παιδιού σε κέντρο θεραπείας ουσιοεξάρτησης, αδειοδοτημένο από την Αρχή Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων Κύπρου ως Κέντρο που λειτουργεί και παρέχει ειδικά προγράμματα για παιδιά για την αποκατάσταση της υγείας τους, και να θέσει οποιουδήποτε άλλους όρους αφορούν τέτοια εισαγωγή ή/και παραμονή στο εν λόγω κέντρο.
	(5) Οι αναφερόμενοι στο παρόν άρθρο ξενώνες ή άλλα κέντρα είναι ανοικτού τύπου, εκτός του κέντρου θεραπείας ουσιοεξάρτησης, που δυνατόν να είναι κλειστού τύπου.
Μη συμμόρφωση με διάταγμα επιτήρησης.	113.- (1) Εάν κατά το χρόνο που βρίσκεται σε ισχύ διάταγμα επιτήρησης που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 112, το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει, κατόπιν αιτήσεως του επιτηρητή δοκιμασίας ή/και του κηδεμονευτικού λειτουργού που εποπτεύουν το συγκεκριμένο παιδί, ότι το παιδί έχει αποτύχει, χωρίς εύλογη αιτία, να συμμορφωθεί με το διάταγμα ή με οποιοδήποτε όρο του, το Δικαστήριο δύναται, αφού λάβει υπόψη του τους λόγους μη συμμορφωσης να-
	(α) διατάξει το παιδί να συμμορφωθεί με το διάταγμα ή οποιοδήποτε όρο του διατάγματος,
	(β) τροποποιήσει το διάταγμα,
	(γ) ακυρώσει το διάταγμα και να επιβάλλει άλλο μέτρο ή ποινή.
	(2) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών προτίθεται να ασκήσει τις αρμοδιότητές του δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), εκδίδει κλήση στο παιδί να εμφανιστεί ενώπιόν του και, εάν το παιδί παραλείψει να εμφανιστεί, δύναται να εκδώσει ένταλμα σύλληψής του.

<p>Διάταγμα συμβούλου, οικογενειακή υποστήριξη.</p>	<p>114.-(1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει παιδί ένοχο διάπραξης αδικήματος, δύναται να διατάξει όπως ανατεθεί η εποπτεία του σε Σύμβουλο Παιδιού και όπως οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας συνεργαστούν μαζί του, ώστε ο Σύμβουλος να βοηθά, συμβουλεύει και υποστηρίζει το παιδί και την οικογένειά του με στόχο την αποτροπή του παιδιού από τη διάπραξη αδικημάτων και την επίβλεψη της συμπεριφοράς του παιδιού γενικότερα.</p>
	<p>(2) Το Δικαστήριο Παιδιών στο διάταγμά του που εκδίδει δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), καθορίζει το χρονικό διάστημα ισχύος του, το οποίο δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, και ότι το παιδί πρέπει να ζει με τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού στον συνήθη τόπο διαμονής του κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.</p>
	<p>(3) Σε περίπτωση που, ταυτόχρονα με το διάταγμα συμβούλου, βρίσκεται σε ισχύ διάταγμα επιτήρησης που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 112, ο επιτηρητής δοκιμασίας βοηθά και υποστηρίζει τον Σύμβουλο Παιδιού με τρόπο που να επιτυγχάνεται η καλύτερη δυνατή υποστήριξη του παιδιού και της οικογένειάς του.</p>
	<p>(4) Το Δικαστήριο Παιδιών δεν εκδίδει διάταγμα συμβούλου, εκτός εάν-</p>
	<p>(α) ο επιτηρητής δοκιμασίας και ο κηδεμονευτικός λειτουργός έχουν ενημερώσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει διαθέσιμος Σύμβουλος Παιδιού, και</p>
	<p>(β) το παιδί και οι ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού συναινούν στην έκδοση τέτοιου διατάγματος και συμφωνούν όπως συνεργάζονται με τον Σύμβουλο Παιδιού σύμφωνα με τις οδηγίες του.</p>
	<p>(5) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να ακυρώσει διάταγμα συμβούλου σε περίπτωση που ο επιτηρητής δοκιμασίας ή/και ο κηδεμονευτικός λειτουργός αποταθούν με αίτηση στο Δικαστήριο και ικανοποιήσουν αυτό ότι η συνέχιση της ισχύος του διατάγματος-</p>
	<p>(α) δεν θα ήταν προς το συμφέρον του παιδιού,</p>
	<p>(β) τέτοιο διάταγμα δεν είναι πλέον αναγκαίο να βρίσκεται σε ισχύ λόγω της προόδου που σημειώθηκε από το παιδί, ή</p>
	<p>(γ) είναι αδύνατη η εφαρμογή του διατάγματος λόγω έλλειψης συνεργασίας μεταξύ του παιδιού ή/και των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού με τον Σύμβουλο Παιδιού.</p>
	<p>(6) Το Δικαστήριο δύναται, λαμβάνοντας υπόψη την περίοδο για την οποία το διάταγμα συμβούλου ισχύει, καθώς και οποιοσδήποτε άλλες σχετικές περιστάσεις να-</p>
	<p>(α) ακυρώσει το διάταγμα,</p>
	<p>(β) τροποποιήσει το διάταγμα, ή</p>
	<p>(γ) ακυρώσει το διάταγμα και να επιβάλει άλλο μέτρο ή ποινή.</p>
<p>Διάταγμα περιορισμού ελευθερίας διακίνησης.</p>	<p>115.-(1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει παιδί ένοχο διάπραξης αδικήματος δύναται να διατάξει όπως το παιδί-</p>
	<p>(α) βρίσκεται σε τόπο διαμονής που καθορίζεται από το Δικαστήριο για καθορισμένες στο διάταγμα ώρες καθημερινά κατά τη διάρκεια των ωρών 7.00 μ.μ. μέχρι τις 6.00 π.μ. της επόμενης ημέρας,</p>
	<p>(β) μείνει μακριά από οποιονδήποτε συγκεκριμένο χώρο, τόπο ή τοποθεσία κατά τη διάρκεια συγκεκριμένων ημερών ή καθορισμένων χρονικών περιόδων.</p>
	<p>(2) Το Δικαστήριο Παιδιών στο διάταγμά του που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) καθορίζει-</p>

	(α) το χρονικό διάστημα που θα βρίσκεται σε ισχύ, το οποίο δεν υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, και
	(β) τις ώρες κατά τις οποίες το παιδί πρέπει να βρίσκεται σε καθορισμένο τόπο κατοικίας.
	(3) Το Δικαστήριο Παιδιών στο διάταγμά του που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (1), καθορίζει-
	(α) το χρονικό διάστημα που θα βρίσκεται σε ισχύ, το οποίο δεν υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες, και
	(β) τις ημέρες ή ώρες που το παιδί πρέπει να μείνει μακριά από συγκεκριμένο χώρο, τόπο ή τοποθεσία.
	(4) Το Δικαστήριο Παιδιών, για σκοπούς έκδοσης διατάγματος δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) λαμβάνει υπόψη όλες τις συνθήκες του παιδιού και τη φύση του αδικήματος και διασφαλίζει ότι οι ώρες που καθορίζονται στο διάταγμα συνάδουν με τις συνθήκες δραστηριότητες του παιδιού.
	(5) Το Δικαστήριο Παιδιών, για σκοπούς έκδοσης διατάγματος δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (β), του εδαφίου (1), δύναται να λαμβάνει υπόψη του την ημέρα ή την ώρα που το παιδί διέπραξε το αδίκημα, τον τόπο διάπραξης και την πιθανότητα το παιδί να διαπράξει άλλο αδίκημα στον ίδιο ή παρόμοιο χώρο, τόπο ή τοποθεσία.
	(6) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να τροποποιήσει διάταγμα που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου μετά από αίτηση του παιδιού, των ασκούντων τη γονική μέριμνα ή του εκπροσώπου αυτού.
Μη συμμόρφωση με διάταγμα περιορισμού ελεύθερης διακίνησης.	116.- (1) Εάν κατά τον χρόνο που βρίσκεται σε ισχύ διάταγμα περιορισμού ελεύθερης διακίνησης το οποίο εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 115 το Δικαστήριο Παιδιών θεωρεί, κατόπιν αιτήσεως του κηδεμονευτικού λειτουργού που παρακολουθεί το συγκεκριμένο παιδί, ότι το παιδί έχει αποτύχει, χωρίς εύλογη αιτία, να συμμορφωθεί με το εν λόγω διάταγμα και, αφού λάβει υπόψη την έκταση και το χρονικό διάστημα που το παιδί δεν συμμορφώθηκε με το διάταγμα, το Δικαστήριο δύναται να-
	(α) ακυρώσει το διάταγμα,
	(β) τροποποιήσει το διάταγμα, ή
	(γ) ακυρώσει το διάταγμα και να προχωρήσει στην επιβολή άλλων μέτρων ή όρων.
	(2) Για να ασκήσει το Δικαστήριο Παιδιών τις εξουσίες του δυνάμει του εδαφίου (1), καλεί το παιδί να εμφανιστεί ενώπιόν του και εάν δεν το πράξει, δύναται να εκδώσει ένταλμα σύλληψής του.
Διάταγμα επιτήρησης και περιορισμού της ελευθερίας διακίνησης.	117.- (1) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών κρίνει παιδί ένοχο διάπραξης αδικήματος δύναται να διατάξει όπως-
	(α) το παιδί-
	(i) τεθεί υπό την εποπτεία του επιτηρητή δοκιμασίας και κηδεμονευτικού λειτουργού για καθορισμένη περίοδο, ή
	(ii) παρουσιάζεται σε Κέντρο Ημέρας για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τις ενενήντα (90) ημέρες, και
	(β) περιοριστεί η ελεύθερη διακίνηση του παιδιού για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες.
	(2) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να εκδίδει διάταγμα δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, σε περίπτωση που η εποπτεία από τον επιτηρητή δοκιμασίας και κηδεμονευτικό λειτουργό

	και η συμμετοχή του παιδιού σε Κέντρο Ημέρας, δεν κατέστη δυνατό να μειώσουν επαρκώς την πιθανότητα το παιδί να διαπράξει αδίκημα.
	(3) Διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου λογίζεται ως-
	(α) διάταγμα επιτήρησης, σε περίπτωση που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων της υποπαραγράφου (i) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1),
	(β) διάταγμα κέντρου ημέρας, σε περίπτωση που εκδόθηκε δυνάμει των διατάξεων της υποπαραγράφου (ii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), και
	(γ) διάταγμα περιορισμού ελεύθερης διακίνησης, εφόσον περιορίζει τις μετακινήσεις του παιδιού.
ΜΕΡΟΣ VI ΚΡΑΤΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ	
Ερμηνεία για τους σκοπούς του Μέρους VI. 62(I) του 1996 12(I) του 1997 96(I) του 2005 116(I) του 2008 37(I) του /2009 200(I) του 2015 39(I) του 2016 42(I) του 2018 112(I) του 2018 36(I) του 2020.	118. Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους «φυλακές» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τον περι Φυλακών Νόμο.
Διάταγμα κράτησης παιδιού.	119. -(1) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να διατάξει την κράτηση παιδιού που έχει κριθεί ένοχο διάπραξης αδικήματος σε χώρο κράτησης παιδιών ως έσχατο μέτρο.
	(2) Σε κάθε περίπτωση η κράτηση παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο-
	(α) επιβάλλεται μόνο σε σχέση με παιδί που έχει συμπληρώσει το δέκατο έκτο (16 ^ο) έτος της ηλικίας του κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης του Δικαστηρίου Παιδιών·
	(β) επιβάλλεται μόνο ως έσχατο μέτρο και έχει τη μικρότερη δυνατή διάρκεια, λαμβανομένων υπόψη της ηλικίας, της ατομικής κατάστασης του παιδιού και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης και αφού εξεταστεί η δυνατότητα να επιβληθούν, αντί της κράτησης, άλλες ποινές σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, ή αφού επιβληθηκαν άλλες ποινές και δεν ήταν αποτελεσματικές·
	(γ) δεν επιβάλλεται από το Δικαστήριο Παιδιών, σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο το παιδί δεν έχει εκπροσωπηθεί ή λάβει τη συνδρομή δικηγόρου κατά την ακροαματική διαδικασία ενώπιον Δικαστηρίου.
	(3) Η ποινή κράτησης παιδιού δεν δύναται να υπερβαίνει το ήμισυ της ποινής που προβλέπεται για το αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε το παιδί και, σε περίπτωση που η ποινή που προβλέπεται είναι η ισόβια κάθειρξη, δεν υπερβαίνει τα δέκα (10) έτη.
	(4) Το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να επιβάλει ποινή κράτησης σε παιδί, μόνο σε περίπτωση που η κατηγορούσα αρχή δηλώσει ενώπιόν του, ότι το παιδί θα κρατείται σε χώρο κράτησης παιδιών:
	Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου και για περίοδο ενός (1) έτους από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, θα αποτελεί ικανοποιητική δήλωση ενώπιον του Δικαστηρίου ότι το παιδί θα κρατείται σε ειδικό χώρο κράτησης εντός των φυλακών:

	<p>Νοείται περαιτέρω ότι, παιδί δεν κρατείται μαζί με οποιοδήποτε ενήλικο πρόσωπο που έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21^ο) έτος της ηλικίας του.</p>
	<p>(5) Το προσωπικό και οποιοσδήποτε άλλος επαγγελματίας βρίσκεται σε χώρο κράτησης παιδιών, τυγχάνει εκπαίδευσης σε σχέση με τη μεταχείριση παιδιών σε σύγκρουση με τον νόμο, τα δικαιώματα των παιδιών, καθώς και την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.</p>
<p>Διαδικασία πριν από την επιβολή ποινής κράτησης.</p>	<p>120.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 119, το Δικαστήριο Παιδιών, επιβάλλει ποινή κράτησης παιδιού σε σύγκρουση με τον νόμο, αφού τη θεωρήσει την καταλληλότερη υπο τις περιστάσεις και αφού προηγουμένως-</p>
	<p>(α) εξετάσει την έκθεση του επιτηρητή δοκιμασίας ή οποιαδήποτε άλλη έκθεση συντάχθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου,</p>
	<p>(β) σε περίπτωση που δεν έχει συνταχθεί οποιαδήποτε έκθεση από οποιοδήποτε πρόσωπο, διατάξει την υποβολή έκθεσης για το παιδί από κηδεμονευτικό λειτουργό,</p>
	<p>(γ) ζητήσει όπως υποβληθεί έκθεση για την ψυχοσυναισθηματική και ψυχολογική κατάσταση του παιδιού και τις συνέπειες που μπορεί να επιφέρει στο παιδί η κράτηση,</p>
	<p>(δ) ακούσει το παιδί και τον δικηγόρο του, και</p>
	<p>(ε) ακούσει τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή/και τον εκπρόσωπό του παιδιού, όπου αυτό εφαρμόζεται.</p>
	<p>(2) Έκθεση σε σχέση με παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο η οποία υποβάλλεται στο Δικαστήριο δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), περιέχει πληροφορίες σχετικά με-</p>
	<p>(α) τη συμπεριφορά του παιδιού μετά τη διαπίστωση της ενοχής,</p>
	<p>(β) το βαθμό, στον οποίο το παιδί έχει συμμορφωθεί προηγουμένως με οποιοσδήποτε όρους ή διατάγματα έχουν εκδοθεί από το Δικαστήριο,</p>
	<p>(γ) κάθε αλλαγή στην κατάσταση του παιδιού,</p>
	<p>(δ) οποιανδήποτε αποζημίωση έχει καταβληθεί από το παιδί στο θύμα, και</p>
	<p>(ε) κάθε άλλη πληροφορία που ο λειτουργός θεωρεί σχετική.</p>
	<p>(3) Ο λειτουργός που συντάσσει την αναφερόμενη στα εδάφια (1) και (2) έκθεση, υποβάλλει αυτήν στο Δικαστήριο Παιδιών τουλάχιστον τέσσερις (4) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία της επιβολής της ποινής από το Δικαστήριο.</p>
	<p>(4) Το Δικαστήριο Παιδιών εφοδιάζει το παιδί ή τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή τον εκπρόσωπό του παιδιού, ανάλογα με την περίπτωση, και τον δικηγόρο του με αντίγραφο των εκθέσεων που υποβάλλονται στο Δικαστήριο, πριν από την επιβολή της ποινής, ώστε να δύνανται να εκφράσουν τις απόψεις τους σε σχέση με την ποινή.</p>
	<p>(5) Έκθεση που υποβάλλεται στο Δικαστήριο Παιδιών δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου δύνανται να δοθεί στον υπεύθυνο του χώρου κράτησης παιδιών.</p>
<p>Αναστολή ποινής κράτησης. 95 του 1972 41(I) του 1997 186(I) του 2003.</p>	<p>121.-(1) Άνευ επηρεασμού των διατάξεων του περί της Υφ' όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμου, το Δικαστήριο Παιδιών δύναται να διατάξει την αναστολή της ποινής κράτησης, εάν δεν υπάρχει ειδικός χώρος κράτησης για παιδιά, ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο κρίνει το Δικαστήριο υπό τις περιστάσεις.</p>
	<p>(2) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο Παιδιών αναστείλει την ποινή κράτησης του παιδιού, διατάσσει όπως το παιδί τεθεί υπό την εποπτεία επιτηρητή δοκιμασίας και θέτει τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τους οποίους ισχύει η αναστολή:</p>

	<p>Νοείται ότι, το Δικαστήριο δύναται να θέσει ως όρους και προϋποθέσεις της αναστολής της κράτησης τη συμμετοχή του παιδιού σε οποιοδήποτε από τα μέτρα ή/και προγράμματα που προβλέπονται στο Μέρος V.</p>
	<p>(3) Το Δικαστήριο Παιδιών εξηγεί στο παιδί σε σύγκρουση με τον νόμο, σε απλή και κατανοητή γλώσσα-</p>
	<p>(α) τους λόγους για τους οποίους η ποινή κράτησης έχει ανασταλεί και το χρονικό διάστημα της αναστολής αυτής,</p>
	<p>(β) τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τους οποίους έχει ανασταλεί η κράτηση, καθώς και τις επιπτώσεις μη τήρησης των όρων και προϋποθέσεων από το παιδί,</p>
	<p>(γ) την προσδοκία του Δικαστηρίου ότι το παιδί θα επιδείξει καλή συμπεριφορά κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, και</p>
	<p>(δ) την προσδοκία του Δικαστηρίου ότι οι ασκούντες τη γονική μέριμνα του παιδιού θα συμβάλουν στη συμμόρφωση του παιδιού με τους όρους.</p>
<p>Καταδίκη για άλλο αδίκημα κατά τη διάρκεια αναστολής ποινής κράτησης.</p>	<p>122. Τηρουμένων των διατάξεων του περί της Υφ' όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμου το Δικαστήριο Παιδιών, το οποίο έχει επιβάλει ποινή κράτησης με αναστολή, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 121, δύναται να διατάξει την ενεργοποίηση της ποινής κράτησης πριν από τη λήξη της περιόδου αναστολής, εάν κατά τη διάρκεια της περιόδου το παιδί κριθεί ένοχο για άλλο αδίκημα.</p>
<p>Βασικές αρχές κράτησης παιδιών.</p>	<p>123.-(1) Η κράτηση παιδιών διέπεται από τις ακόλουθες αρχές:</p>
	<p>(α) Το προσωπικό του χώρου κράτησης παιδιών μεταχειρίζεται τα παιδιά χωρίς οποιουδήποτε είδους διάκριση·</p>
	<p>(β) κάθε απόφαση που λαμβάνεται από τις αρχές του χώρου κράτησης λαμβάνει πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του παιδιού·</p>
	<p>(γ) η μεταχείριση κάθε παιδιού από τις αρχές του χώρου κράτησης συνάδει με την αρχή του δικαιώματος του παιδιού στη ζωή και ανάπτυξη, στην αξιοπρέπεια, στον σεβασμό της ιδιωτικής του ζωής και των θρησκευτικών του πεποιθήσεων·</p>
	<p>(δ) κάθε παιδί υπό κράτηση έχει δικαίωμα να διατηρεί επικοινωνία με τους γονείς ή τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού·</p>
	<p>(ε) ο χώρος κράτησης παιδιών προσφέρει φυσικό περιβάλλον και χώρους διαμονής με σεβασμό της ιδιωτικής ζωής του παιδιού και στα δικαιώματα για κοινωνικοποίηση και συμμετοχή του σε διάφορες δραστηριότητες·</p>
	<p>(στ) κάθε παιδί έχει δικαίωμα πρόσβασης στην εκπαίδευση, επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση σε επαγγέλματα και ο Υπουργός μεριμνά για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων, ώστε η πρόσβαση να είναι δυνατή ακόμη και εκτός του χώρου κράτησης παιδιών·</p>
	<p>(ζ) κάθε παιδί έχει δικαίωμα εξέτασης από ιατρό κατά την εισδοχή του σε χώρο κράτησης παιδιών και σε ιατρική και παραϊατρική φροντίδα και υπηρεσίες υγείας, οι οποίες προσφέρονται στον χώρο κράτησης παιδιών επί συνεχούς βάσεως·</p>
	<p>(η) το προσωπικό του χώρου κράτησης παιδιών διασφαλίζει συχνές επαφές του παιδιού με την ευρύτερη κοινότητα, περιλαμβανομένων συχνών επαφών με την οικογένεια, τους φίλους του ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, καθώς και το δικαίωμά του να επισκέπτεται την οικία και την οικογένειά του και να συναντάται με τον Επίτροπο Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού ή τον Επίτροπο Διοικήσεως και Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων·</p>

	(θ) οποιοσδήποτε φυσικός περιορισμός ή βία ανάλογη με τις περιστάσεις, δυνατόν να χρησιμοποιείται, μόνο εάν το παιδί θέτει σε πραγματικό και άμεσο κίνδυνο τραυματισμού τον εαυτό του ή άλλους και μόνο εάν όλα τα άλλα μέτρα ελέγχου έχουν δοκιμαστεί και έχουν αποτύχει και οποιαδήποτε χρήση περιορισμού ή τέτοιας ανάλογης βίας, περιλαμβανομένου φυσικού, μηχανικού ή ιατρικού περιορισμού, γίνεται υπό τον άμεσο έλεγχο και την εποπτεία κατάλληλου επαγγελματία·
	(ι) οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή επιβάλλεται σε παιδί υπό κράτηση από τις αρχές του χώρου κράτησης παιδιών είναι ανάλογη με το παράπτωμα και συνάδει με τον σεβασμό της αξιοπρέπειας του παιδιού·
	(ια) δεν επιτρέπεται κάτω από οποιοδήποτε συνθήκες η σωματική τιμωρία, τα βασανιστήρια, η απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία, η κράτηση παιδιού σε χώρο απομόνωσης ή οποιαδήποτε άλλη τιμωρία ή πειθαρχική ποινή η οποία διακινδυνεύει τη φυσική, πνευματική ή ψυχολογική υγεία του παιδιού·
	(ιβ) κάθε παιδί υπό κράτηση έχει δικαίωμα να υποβάλλει παράπονα και αιτήματα προς οποιαδήποτε δημόσια αρχή, στον Επίτροπο Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού, στον Επίτροπο Διοικήσεως και Προστασίας Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και οποιοδήποτε ανεξάρτητο μηχανισμό ελέγχου και εποπτείας χώρων κράτησης και οι αρχές του χώρου κράτησης παιδιών έχουν υποχρέωση να διευκολύνουν την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος θέτοντας στη διάθεση του παιδιού τα απαραίτητα μέσα για την άσκηση του·
	(ιγ) ο Επίτροπος Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού, ο Επίτροπος Διοικήσεως και Προστασίας Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και οποιαδήποτε ανεξάρτητη αρχή ελέγχου και εποπτείας χώρων κράτησης, καθώς και οποιαδήποτε αρχή ελέγχου και εποπτείας του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων έχουν το δικαίωμα να επισκέπτονται χωρίς προηγούμενη προειδοποίηση χώρο κράτησης παιδιών και να έχουν συνάντηση και συνομιλία με παιδιά υπό κράτηση και μη κυβερνητικές οργανώσεις που ασχολούνται με τα δικαιώματα των παιδιών ή με ανθρώπινα δικαιώματα έχουν δικαίωμα επίσκεψης χώρου κράτησης παιδιών μετά από έγκριση του Υπουργού·
	(ιδ) παιδί που έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21 ^ο) έτος της ηλικίας του, ενώ βρίσκεται υπό κράτηση, δεν μεταφέρεται αυτόματα σε φυλακή, παρά μόνο μετά από αξιολόγηση της περίπτωσης του και μόνο εάν η συνέχιση της κράτησής του σε χώρο κράτησης παιδιών συγκρούεται με το δικό του συμφέρον ή/και με το συμφέρον των παιδιών που βρίσκονται στο χώρο κράτησης.
	(2) Τηρουμένων των προβλεπόμενων στον παρόντα Νόμο αρχών, εσωτερικοί κανονισμοί λειτουργίας των χώρων κράτησης παιδιών δύναται να καθορίζουν πρακτικά θέματα και λεπτομέρειες αναφορικά με τους χώρους κράτησης παιδιών.
Αρμοδιότητες Υπουργού σε σχέση με θέματα κράτησης παιδιών.	124. Ο Υπουργός-
	(α) υποστηρίζει τις υπηρεσίες που παρέχονται σε παιδιά που κρατούνται σε χώρους κράτησης παιδιών,
	(β) εξασφαλίζει την κατάλληλη και αποτελεσματική αξιοποίηση των χώρων κράτησης παιδιών, και
	(γ) μεριμνά για τη δημιουργία ικανοποιητικού αριθμού χώρων κράτησης παιδιών.
Συμβούλιο Χώρων Κράτησης Παιδιών.	125. -(1) Η Επιτροπή Παρακολούθησης Προγραμμάτων Αποδικαστικοποίησης, για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, ενεργεί, επιπροσθέτως των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 59, ως Συμβούλιο Χώρων Κράτησης Παιδιών και ασκεί τις πιο κάτω αρμοδιότητες:

	(α) Παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες στον Υπουργό ή σε οποιαδήποτε άλλη αρχή της Δημοκρατίας, αναφορικά με θέματα κράτησης παιδιών·
	(β) παρακολουθεί και αναθεωρεί τακτικά το επίπεδο και τη φύση των χώρων κράτησης παιδιών και των υπηρεσιών υποστήριξης παιδιών, λαμβάνοντας υπόψη την τρέχουσα και την αναμενόμενη ζήτηση γι' αυτά, και συστήνει στον Υπουργό οποιαδήποτε προσαρμογές θεωρεί ότι είναι αναγκαίες σε σχέση με την παροχή ή λειτουργία των εν λόγω χώρων ή υπηρεσιών·
	(γ) προωθεί, οργανώνει και συμμετέχει σε σεμινάρια, συνέδρια και διαλέξεις σχετικά με την κράτηση των παιδιών ή την παραβατική συμπεριφορά των παιδιών·
	(δ) συλλέγει, διατηρεί, ερευνά και αξιολογεί στατιστικά και άλλα στοιχεία που αφορούν την κράτηση παιδιών· και
	(ε) διασφαλίζει συντονισμένη προσέγγιση-
	(i) για την ανάπτυξη και παροχή εκπαιδευτικών, πολιτιστικών και γλωσσικών προγραμμάτων και άλλων προγραμμάτων για τα παιδιά που κρατούνται και για τη φροντίδα των παιδιών,
	(ii) για την ανάπτυξη και παροχή της αναγκαίας υλικής υποδομής για την υποστήριξη των προγραμμάτων και υπηρεσιών που παρέχονται από τους χώρους κράτησης παιδιών, και
	(iii) για την εκπαίδευση του προσωπικού των χώρων κράτησης.
	(2) Σε περίπτωση που το Συμβούλιο Χώρων Κράτησης Παιδιών θεωρεί ότι υπάρχει έλλειψη συντονισμού ως προς τη χρήση των χώρων κράτησης παιδιών ή ότι οι υπηρεσίες υποστήριξης των παιδιών αυτών δεν υλοποιούνται με τον κατάλληλο ή αποτελεσματικό τρόπο, υποβάλλει εισηγήσεις προς τον Υπουργό για τη βελτίωση του συντονισμού ή την υλοποίησή τους.
	(3) Οι εξουσίες του Συμβουλίου που είναι αναγκαίες ή σκόπιμες για την άσκηση των προβλεπόμενων στο παρόν άρθρο καθηκόντων του ρυθμίζονται με κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 126.
ΜΕΡΟΣ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Έκδοση Κανονισμών.	126.- (1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει κανονισμούς, οι οποίοι εγκρίνονται από τη Βουλή και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας για σκοπούς καλύτερης εφαρμογής του παρόντος Νόμου, καθώς και για τη ρύθμιση ή τον καθορισμό οποιουδήποτε θέματος χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού ή ρύθμισης δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου. (2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), οι Κανονισμοί δύναται να ρυθμίζουν ή να καθορίζουν οποιαδήποτε από τα ακόλουθα θέματα:
	(α) Τις λεπτομέρειες εφαρμογής διατάγματος επιτήρησης, και ειδικότερα-
	(i) τις υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και εξουσίες του επιτηρητή δοκιμασίας, κηδεμονευτικού λειτουργού και των υπευθύνων του προγράμματος,
	(ii) τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του παιδιού σε σχέση με διάταγμα επιτήρησης,
	(iii) τις συνέπειες στο παιδί, σε περίπτωση παράβασης με οποιονδήποτε τρόπο του διατάγματος επιτήρησης,
	(iv) τον τρόπο επικοινωνίας κατά την παρακολούθηση της εφαρμογής του διατάγματος μεταξύ του παιδιού, του επιτηρητή δοκιμασίας, του κηδεμονευτικού λειτουργού και του Δικαστηρίου Παιδιών,
	(v) τις διαδικασίες και προϋποθέσεις υπό τις οποίες το διάταγμα δύναται να τροποποιείται ή ακυρώνεται,

	(vi) τις υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και δικαιώματα των φορέων παροχής προγραμμάτων και τη συνεργασία τους με το παιδί, τον επιτηρητή δοκιμασίας και άλλους φορείς που εμπλέκονται στην παρακολούθηση και εφαρμογή του διατάγματος·
	(β) τις λεπτομέρειες εφαρμογής διαταγμάτων που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 110 και ειδικότερα-
	(i) τις υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και εξουσίες του επιτηρητή δοκιμασίας, του κηδεμονευτικού λειτουργού και των υπεύθυνων προσώπων και/ή φορέων διαχείρισης των προγραμμάτων εκπαίδευσης ή δραστηριοτήτων,
	(ii) τον τρόπο επικοινωνίας μεταξύ του παιδιού, του επιτηρητή δοκιμασίας, του κηδεμονευτικού λειτουργού και του Δικαστηρίου Παιδιών,
	(iii) τις διαδικασίες ή/και προϋποθέσεις υπό τις οποίες το διάταγμα μπορεί να τροποποιείται ή να ακυρώνεται,
	(iv) τις υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και τα δικαιώματα των υπεύθυνων προσώπων ή φορέων διαχείρισης των προγραμμάτων εκπαίδευσης ή δραστηριοτήτων και τη συνεργασία τους με το παιδί, τον επιτηρητή δοκιμασίας, τον κηδεμονευτικό λειτουργό και άλλους φορείς που πιθανόν να εμπλέκονται στην παρακολούθηση και εφαρμογή του διατάγματος·
	(γ) τις λεπτομέρειες εφαρμογής διαταγμάτων που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 112 και ειδικότερα-
	(i) τον τρόπο επικοινωνίας κατά την εφαρμογή του διατάγματος μεταξύ του παιδιού, του επιτηρητή δοκιμασίας, του κηδεμονευτικού λειτουργού, του υπεύθυνου του ξενώνα και του Δικαστηρίου Παιδιών,
	(ii) τις υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και τα δικαιώματα του υπεύθυνου του ξενώνα και τη συνεργασία του με το παιδί, τον επιτηρητή δοκιμασίας, τον κηδεμονευτικό λειτουργό και άλλους φορείς που πιθανόν να εμπλέκονται στην παρακολούθηση και εφαρμογή διατάγματος επιτήρησης·
	(δ) τις λεπτομέρειες εφαρμογής του διαταγματος που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 114 και ειδικότερα-
	(i) τον τρόπο επικοινωνίας κατά την εφαρμογή του διατάγματος μεταξύ του παιδιού, των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού, του επιτηρητή δοκιμασίας, του κηδεμονευτικού λειτουργού, του Συμβούλου Παιδιού και του Δικαστηρίου Παιδιών,
	(ii) τις υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και τα δικαιώματα του Συμβούλου Παιδιού και τη συνεργασία του με το παιδί, τους ασκούντες τη γονική μέριμνα αυτού, τον επιτηρητή δοκιμασίας, τον κηδεμονευτικό λειτουργό και άλλους φορείς που πιθανόν να εμπλέκονται στην παρακολούθηση και εφαρμογή του σχετικού διατάγματος·
	(ε) τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αποτροπή κινδύνου σε σχέση με την υγεία ή την ευημερία των παιδιών, για τα οποία έχει εκδοθεί οποιοδήποτε διάταγμα από το Δικαστήριο δυνάμει των διατάξεων του Μέρους V·
	(στ) τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται από τον επιτηρητή δοκιμασίας, τον κηδεμονευτικό λειτουργό ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμμετέχει στην εποπτεία του παιδιού ή παροχή στήριξης στο παιδί στο πλαίσιο διατάγματος που εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του Μέρους V·
	(ζ) τα αρχεία που πρέπει να τηρούνται σε σχέση με οποιοδήποτε παιδί και τις αρμόδιες αρχές που πρέπει να τηρούν τα εν λόγω αρχεία·

	(η) τη δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρμοδίων αρχών που εμπλέκονται στην εφαρμογή των διατάξεων του Μέρους V και του Δικαστηρίου και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του παιδιού ή των γονέων ή των ασκούντων τη γονική μέριμνα αυτού·
	(θ) τους όρους υπό τους οποίους παιδί μπορεί να τοποθετηθεί υπό την επιτήρηση κατάλληλων προσώπων και υπό την επίβλεψη Συμβούλου Παιδιού για στήριξη τόσο του ίδιου όσο και της οικογένειάς του·
	(ι) την παρακολούθηση από επιτηρητή δοκιμασίας και κηδεμονευτικό λειτουργό παιδιών που ζουν σε ξενώνες και τις επισκέψεις των παιδιών στους ασκούντες τη γονική μέριμνά αυτών και σε άλλα μέλη της οικογένειάς τους·
	(ια) την παρακολούθηση από επιτηρητή δοκιμασίας και κηδεμονευτικό λειτουργό παιδιών που έχουν στήριξη Συμβούλου Παιδιού·
	(ιβ) κάθε άλλο ζήτημα σε σχέση με την τοποθέτηση παιδιού σε οποιοδήποτε πρόγραμμα ή σε σχέση με υποχρεώσεις του που απορρέουν από διάταγμα Δικαστηρίου·
	(ιγ) κάθε άλλο ζήτημα σε σχέση με τη ρύθμιση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων οποιουδήποτε προσώπου ή επαγγελματία εμπλέκεται στην εφαρμογή των διατάξεων του Μέρους V·
	(ιδ) κάθε άλλο ζήτημα σε σχέση με τη διασφάλιση γενικά του συμφέροντος και της ευημερίας παιδιών και της μελλοντικής καλής συμπεριφοράς τους·
	(ιε) οτιδήποτε αφορά στους χώρους κράτησης παιδιών, στη λειτουργία τους, στις συνθήκες κράτησης παιδιών σε τέτοιους χώρους και σε επισκέψεις και ειδικότερα-
	(i) τις λεπτομέρειες αναφορικά με τη διασφάλιση των αρχών που καθορίζονται στο άρθρο 123,
	(ii) τους κανόνες για τη διατροφή, ενδυμασία, συντήρηση, εργασία, διδασκαλία και πειθαρχία των παιδιών,
	(iii) τους κανόνες για τη διασφάλιση της ιατρικής, ψυχολογικής και της σωματικής και πνευματικής ευημερίας των παιδιών,
	(iv) τη μεταχείριση, ευημερία, εισαγωγή, παραλαβή και απόλυση των παιδιών, τη φύση και έκταση της εκπαίδευσης και της εργασίας που θα εκτελείται από αυτά, την κατάταξή τους ανάλογα με την ηλικία, το φύλο, τη φύση της καταδίκης ή της κράτησής τους, τον καθορισμό και την τιμωρία των πειθαρχικών παραπτώματων που διαπράττονται από αυτά και την τήρηση εν γένει της τάξης και της πειθαρχίας και οποιοδήποτε άλλο θέμα αφορά την ασφάλεια του χώρου,
	(v) την ασφαλή φύλαξη χρημάτων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων ή αντικειμένων των παιδιών, καθώς και την αποστολή, παραλαβή, ανάγνωση και χρήση επιστολών ή άλλων μέσων επικοινωνίας που αφορούν τα παιδιά,
	(vi) τα καθήκοντα, τις υποχρεώσεις και τη συμπεριφορά του προσωπικού των χώρων κράτησης παιδιών,
	(vii) την υπηρεσία, τη στολή και την εμφάνισή του του προσωπικού των χώρων κράτησης παιδιών, τις άδειες απουσίας τους και την τήρηση της τάξης,
	(viii) τον καθορισμό των πειθαρχικών παραπτώματων του προσωπικού του χώρου κράτησης παιδιών, της διαδικασίας και των οργάνων εκδίκασης αυτών και την επιβολή ποινών για παράβαση των εν λόγω Κανονισμών·
	(ιστ) τις εξουσίες του Συμβουλίου Χώρων Κράτησης Παιδιών που είναι αναγκαίες ή σκόπιμες για την άσκηση των προβλεπόμενων στο άρθρο 125 καθηκόντων του.
Έκδοση διαταγμάτων.	127.-(1) Ο Υπουργός Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με διάταγμά του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, δύναται να καθορίζει-

	(α) οτιδήποτε σχετικό με την εφαρμογή διαταγμάτων κοινοτικής εργασίας,
	(β) τη διαδικασία αναφορικά με την σύγκληση Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού και τον διορισμό και τον ρόλο του συντονιστή,
	(γ) τα επαγγελματικά προσόντα προσώπων που δύνανται να συμμετέχουν σε Οικογενειακό Συμβούλιο Ευημερίας Παιδιού,
	(δ) τη διαδικασία και τον τρόπο με τον οποίο διενεργούνται οποιεσδήποτε κοινοποιήσεις σε σχέση με τη σύγκληση, τα αποτελέσματα, τις εισηγήσεις και τις αποφάσεις του Οικογενειακού Συμβουλίου Ευημερίας Παιδιού.
	(2) Ο Υπουργός Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή ο Υπουργός Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολέας, ανάλογα με την περίπτωση, δύνανται, με διάταγμά του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να καθορίζει-
	(α) τις προδιαγραφές και τον τρόπο λειτουργίας των Κέντρων Ημέρας,
	(β) τις υποχρεώσεις, αρμοδιότητες και εξουσίες του επιτηρητή δοκιμασίας, κηδεμονευτικού λειτουργού και των υπεύθυνων των Κέντρων Ημέρας,
	(γ) τον τρόπο επικοινωνίας του επιτηρητή δοκιμασίας με τους Λειτουργούς Κοινωνικών Υπηρεσιών και το Δικαστήριο,
	(δ) τις υποχρεώσεις και αρμοδιότητες των Κέντρων Ημέρας,
	(ε) τις διαδικασίες παρακολούθησης της λειτουργίας των Κέντρων Ημέρας από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου.
	(3) Ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, με διάταγμά του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας καθορίζει-
	(α) τους χώρους κράτησης παιδιών:
	Νοείται ότι, με το εν λόγω διάταγμα δύνανται να καθορίζεται η ομάδα των παιδιών που δύνανται να κρατούνται στον χώρο κράτησης παιδιών με βάση την ηλικία ή το φύλο τους,
	(β) τους κανονισμούς λειτουργίας των χώρων κράτησης παιδιών,
	(γ) τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για την προστασία των παιδιών σε χώρους κράτησης παιδιών,
	(δ) τη διασφάλιση της συνέχισης της εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης παιδιών και των δικαιωμάτων τους κατά τη διάρκεια του περιορισμού τους σε χώρους κράτησης παιδιών, και
	(ε) καθώς και τις υποχρεώσεις συμμόρφωσης τέτοιων χώρων περιορισμού παιδιών με τους κανονισμούς λειτουργίας τους.